Структурний підрозділ «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»
ВНЗ «КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ»

МЕТОДИЧНИЙ КОМПЛЕКС З ДИСЦИПЛІНИ
«Художнє проектування інтер'єру»
для студентів спеціальності 022 «Дизайн»
ОПП «Дизайн інтер'єру»

Київ-2024

Укладач ***Пономарьова Інга Ігорівна***

Методичний комплекс з дисципліни розглянуто та затверджено на засіданні педагогічної ради Структурного підрозділу «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну» ВНЗ «Київська Академія прикладних мистецтв».

Структурний підрозділ «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»
ВНЗ «КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ»

РОБОЧА ПРОГРАМА З ДИСЦИПЛІНИ
«Художнє проектування інтер’єру»
для студентів спеціальності 022 «Дизайн»
ОПП «Дизайн інтер’єру»

Київ-2024

ЗМІСТ

1. Пояснювальна записка 5
2. Тематичний план (на осн. повн. заг. освіти) 8
3. Тематичний план (на осн. базов. заг. освіти) 11
4. Зміст дисципліни 14
5. Список використаних джерел 46
6. Питання до підсумкового контролю 48
7. Конспект лекцій 51

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Навчальна дисципліна «Художнє проектування інтер'єру» передбачена структурно-логічною схемою підготовки фахівців ступеня бакалавра за освітньою програмою «Дизайн інтер'єру». **Мета** навчальної дисципліни – ознайомлення студентів з особливостями та методами створення концептуального дизайну середовища, як інтер'єру приміщень так і зовнішнього середовища та грамотного відображення прийнятих рішень в проектній документації.

Основні завдання:

- забезпечити студентів необхідними теоретичними знаннями та вміннями;
- сформувати навички створення проектного задуму в графіці та проектному кресленні**;**
- навчитися візуалізувати свої ідеї в графіці «від руки» і засобами графічних комірних програм;
- вирішувати комплекс естетичних, функціональних і художніх завдань;
- вільно орієнтуватись в стилях, сучасних тенденціях в дизайні;
- тавити перед собою складні і актуальні проектні та графічні завдання;
- створювати дизайн-проект інтер'єру та зовнішнього середовища з фото реалістичною візуалізацією і грамотно виконаної документацією;
- у графічній формі зображувати об'ємно-просторові форми в різноманітних художніх засобах і матеріалах.

При вивченні дисципліни «Художнє проектування інтер'єру» використовують такі методи навчання, як аналіз та узагальнення кращих аналогів формотворення; методи трансформації форми; методи художнього конструювання; методи стилізації природних форм; методи візуалізації (графічної) трансформації форми, образної та морфологічної трансформації; методи практичної роботи з матеріалами для макетування, креслярським приладдям та ін.; методи практичного показу та демонстрації наочно-методичних матеріалів та рекомендації для студентів спеціальності; методи актуалізації знань з естетичної культури, естетизації природного і предметного середовища, самоорганізації естетичної культури студентів (самопочуття, самоусвідомлення, самореалізація); самостійний аналіз та спостереження студентів (вибір та узагальнення результатів); створення ситуації новизни (творчого пошуку) ідеї проекту, використання життєвого досвіду студентів, тощо.

Міжпредметні зв'язки

Дисципліна «Художнє проектування інтер'єру» пов'язана з такими навчальними дисциплінами, як «Ескізна графіка», «Історія дизайну», «Дизайн

інтер’єру житлового та нежитлового приміщення», «Матеріалознавство», «Основи теорії дизайну» тощо.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен:

Знати:

- закономірності формоутворення об’єму, різні методи його організації та рішення образних завдань в об’ємі;
- основні терміни, прийняті в сфері проектування інтер’єру;
- відповідні вимоги до ергономіки інтер’єру та методику його проектування;
- стандартні завдання, що виникають при проектуванні інтер’єру;
- основні принципи дизайну інтер’єру;
- технологію та матеріали, що використовують в сучасному інтер’єрі;
- технічне і програмне забезпечення.

Вміти:

- створювати об’єм за законами формоутворення; працювати різними способами по організації об’єму;
- використовувати різні графічні методи в залежності від поставлених цілей і завдань;
- вирішувати проектно-конструкторські задачі в області проектування інтер’єру;
- використовувати пакети прикладних програм для дизайну і конструкторського проектування інтер’єру.

Шкала оцінювання навчальних досягнень: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
100-90	A	відмінно	зараховано
89-82	B	дуже добре	
82-75	C	добре	
74-65	D	задовільно	
64-50	E	достатньо	
49-35	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано
35-0	X	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	

Тематичний план з дисципліни
“Художнє проектування інтер’єру”
для студентів Структурного підрозділу «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»
вищого навчального закладу «Київська Академія прикладних мистецтв»
Галузь знань: 02 Культура та мистецтво
Спеціальність: 022 “Дизайн”
Освітньо-професійна програма: Спеціальність: “ Дизайн”
Освітньо-професійна програма: “Дизайн інтер’єру”
Кваліфікація – фаховий молодший бакалавр
Денна форма навчання. Навчання на основі повної середньої освіти

№ з/п	***Назва теми***	***Навчальних годин***				
		Всього	***Теорет.***	***Лаб.практ***	***Самостійна роб.***	***Форма контролю***
І – СЕМЕСТР						
ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 1. Вступ до дизайну інтер’єру						
1	Вступ в предмет. Художнє моделювання у дизайні середовища. Термінологія. Визначення понять зовнішнього та внутрішнього середовища	4	2	2		Опит.
2	Людина і його життєдіяльність в сучасному середовищі. Особливості реалізації людини в архітектурі. Ергономіка штучного середовища	12	6	4	2	Опит.
3	Функціональні процеси і функціональні елементи в просторі середовища. Принципи та методи зонування середовища	12	4	6	2	Опит.
4	Методи та прийми розробки інтер’єрів. Норми проектування. Декорування інтер’єрів в залежності від геофакторів та функціонального призначення	16	6	10		Опит.
5	Значення кольору в інтер’єрі. Композиційні особливості організації внутрішнього середовища	12	4	6	2	Опит.
6	Композиційні особливості організації предметного середовища. Методи та етапи проектування. Норми проектування	16	6	10		Опит.
7	Види об’єктів дизайну. Методи розробки композиційного рішення	10	4	4	2	Опит.
8	Зонування та наповнення простору. Роль та місце об’єктів в інтер’єрі	14	6	6	2	Опит.
	Модульний контроль	4	2	2		К.р.
	Всього годин за перший семестр:	**100**	**40**	**50**	**10**	**Залік**

	ІІ – СЕМЕСТР					
	ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 2. Основи інтер'єру					
1	Розвиток інтер'єру: історичний огляд. Загальний огляд розвитку сучасних тенденцій у дизайні	4	2	2		Опит.
2	Місце та роль дизайну інтер'єру в сучасній художньо-творчій проектній діяльності. Гармонійна форма і поняття композиції. Категорії композиції: органічність і цілісність форми, пропорційність і ритм, масштабність, пластичність, колір і поєднання кольорів	6	2	2	2	Опит.
3	Стилі інтер'єру, їх основні риси	8	4	2	2	Опит.
4	Історичні стилі. Єгипетський стиль. Стародавня Греція. Римський стиль. Романський і готичний стилі	4	2	2		Опит.
5	Історичні стилі. Ренесанс. Бароко та рококо. Класицизм і ампір	6	2	2	2	Опит.
6	Стилі кінця XIX – початку XX ст. Романтичний та еклектичний. Конструктивізм та модернізм, ар-деко	6	2	2	2	Опит.
7	Стилі кінця XIX – початку XX ст. Постмодернізм, мінімалізм. Хай-тек, деконструктивізм	4	2	2		Опит.
8	Сучасні тенденції в дизайні інтер'єру	6	2	2	2	
9	Вимоги до інтер'єру житла: ергономічні, естетичні, економічні, гігієнічні. Функціональні зони житла: для приготування їжі, для сну, для праці, для гігієни. Оснащення зон меблями та обладнанням відповідно до виконування функцій	8	6	2		Опит.
10	Колір як важливий елемент композиції інтер'єру, його вплив на фізіологію людини. Поєднання кольорів між собою в інтер'єрі. Можливості корегування недоліків жилого приміщення за допомогою кольору. Особливості житла для різних психотипів	6	2	2	2	Опит.
11	Підбір кольорової гами для житлової кімнати. Виконання ескізу проекту житлової кімнати у кольорі	4	2	2		Опит.
12	Світло в інтер'єрі, їх декоративне та функціональне використання. Види освітлення (загальне, місцеве, експозиційне, комбіноване)	8	4	2	2	Опит.
13	Зображення внутрішнього середовища житла. Проекції: аксонометричні, ізометричні, перспективні	6	4	2		Опит.
14	Виконання ескізу інтер'єру житлової кімнати у проекціях	4	2	2		Опит.
15	Можливості створення дизайну інтер'єру житлових приміщень з використання сучасних електронних програм	8	4	2	2	Опит.
	Модульний контроль	4	2	2		К.р.
	Всього годин за другий семестр	**92**	**44**	**32**	**16**	**Залік**
	ІІІ – СЕМЕСТР					
	ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 3. Особливості проектування сучасних інтер'єрів та інших об'єктів оточуючого середовища					
1	Особливості художнього проектування інтер'єру магазину. Вітрина, як частина внутрішнього простору приміщення. Реклама, як основа до проектування інтер'єру будь-якого комерційного приміщення	4	2	2		Опит.
2	Специфіка художнього проектування офісних приміщень	4	4	2	2	Опит.
3	Художнє проектування інтер'єру закладу суспільного харчування. Особливості оформлення ресторанних закладів	8	4	2	2	Опит.
4	Проектування інтер'єру житлового приміщення. Квартири та	4	4	2	2	Опит.

	заміські будівлі					
5	Художня організація інтер'єрного простору музеїв та виставкових приміщень	10	4	4	2	Опит.
6	Технічне завдання на проектування. Загальні положення про підприємства суспільного харчування. Підготовчий етап	6	6	4	2	Опит.
7	Розробка об'ємно-планувального рішення підприємства харчування. Творчий пошук. Творча розробка	4	2	2		Опит.
8	Формування образу інтер'єрного простору. Стильове, пластичне, колірне рішення. Устаткування, матеріали, освітлення. Інтер'єрні рішення	6	4	4	2	Опит.
9	Результати проектування. Оформлення креслень. Підготовка до друку	8	2	4	2	Опит.
	Модульний контроль	2		2		К.р.
	Всього годин за третій семестр	**74**	**32**	**28**	**14**	**Залік**
IV – СЕМЕСТР						
ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 4. Презентація та оцінка результатів власної проектної діяльності						
1	Розробка власного проекту інтер'єру (за вибором)	22	2	20		Опит.
2	Компонування портфоліо проекту	8	2	2	4	Опит.
3	Захист проекту	2		2		Опит.
	Модульний контроль	**2**		**2**		К.р.
	Всього годин за четвертий семестр	**34**	**4**	**26**	**4**	
	Всього годин за весь курс	**300**	**120**	**136**	**44**	***Іспит***

Тематичний план з дисципліни
“Художнє проектування інтер’єру”
для студентів Структурного підрозділу «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»
вищого навчального закладу «Київська Академія прикладних мистецтв»
Галузь знань: 02 Культура та мистецтво.
Спеціальність: 022 “Дизайн”
Освітньо-професійна програма: Спеціальність: “ Дизайн”
Освітньо-професійна програма: “Дизайн інтер’єру”
Кваліфікація – фаховий молодший бакалавр
Денна форма навчання. Навчання на основі базової заг. середньої освіти

№ з/п	***Назва теми***	***Навчальних годин***				
		Всього	***Теорет.***	***Лаб.-практ***	***Самостійна роб.***	***Форма контролю***
I – СЕМЕСТР						
ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 1. Вступ до дизайну інтер’єру						
1	Вступ в предмет. Художнє моделювання у дизайні середовища. Термінологія. Визначення понять зовнішнього та внутрішнього середовища	4	2	2		Опит.
2	Людина і його життєдіяльність в сучасному середовищі. Особливості реалізації людини в архітектурі. Ергономіка штучного середовища	10	4	4	2	Опит.
3	Функціональні процеси і функціональні елементи в просторі середовища. Принципи та методи зонування середовища	10	4	4	2	Опит.
4	Методи та прийми розробки інтер’єрів. Норми проєктування. Декорування інтер’єрів в залежності від геофакторів та функціонального призначення	8	2	4	2	Опит.
5	Значення кольору в інтер’єрі. Композиційні особливості організації внутрішнього середовища.	10	4	4	2	Опит.
6	Композиційні особливості організації предметного середовища. Методи та етапи проектування. Норми проектування	6	2	2	2	Опит.
7	Види об’єктів дизайну. Методи розробки композиційного рішення	10	4	4	2	Опит.
8	Зонування та наповнення простору. Роль та місце об’єктів в інтер’єрі	10	4	6		Опит.
	Модульний контроль	4	2	**2**		К.р.

	Всього годин за перший семестр	**72**	**28**	**32**	**12**	**Залік**
	II – СЕМЕСТР					
	ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 2. Основи інтер'єру					
1	Розвиток інтер'єру: історичний огляд. Загальний огляд розвитку сучасних тенденцій у дизайні	4	2	2		Опит.
2	Місце та роль дизайну інтер'єру в сучасній художньо-творчій проектній діяльності. Гармонійна форма і поняття композиції. Категорії композиції: органічність і цілісність форми, пропорційність і ритм, масштабність, пластичність, колір і поєднання кольорів	4	2	2		Опит.
3	Стилі інтер'єру, їх основні риси	8	4	2	2	Опит.
4	Історичні стилі. Єгипетський стиль. Стародавня Греція. Римський стиль. Романський і готичний стилі	4	2	2		Опит.
5	Історичні стилі. Ренесанс. Бароко та рококо. Ренесанс. Класицизм і ампір	6	2	2	2	Опит.
6	Стилі кінця XIX – початку XX ст. Романтичний та еклектичний. Конструктивізм та модернізм, ар-деко	6	2	2	2	Опит.
7	Стилі кінця XIX – початку XX ст. Постмодернізм, мінімалізм. Стилі кінця XIX – початку XX ст. Хай-тек, деконструктивізм	4	2	2		Опит.
8	Сучасні тенденції в дизайні інтер'єру	6	2	2	2	Опит.
9	Вимоги до інтер'єру житла: ергономічні, естетичні, економічні, гігієнічні. Функціональні зони житла: для приготування їжі, для сну, для праці, для гігієни. Оснащення зон меблями та обладнанням відповідно до виконування функцій	8	6	2		Опит.
10	Колір як важливий елемент композиції інтер'єру, його вплив на фізіологію людини. Поєднання кольорів між собою в інтер'єрі. Можливості корегування недоліків жилого приміщення за допомогою кольору. Особливості житла для різних психотипів	6	2	2	2	Опит.
11	Підбір кольорової гами для житлової кімнати. Виконання ескізу проекту житлової кімнати у кольорі	4	2	2		Опит.
12	Світло в інтер'єрі, їх декоративне та функціональне використання. Види освітлення (загальне, місцеве, експозиційне, комбіноване)	8	4	2	2	Опит.
13	Зображення внутрішнього середовища житла. Проекції: аксонометричні, ізометричні, перспективні	6	4	2		Опит.
14	Виконання ескізу інтер'єру житлової кімнати у проекціях	4	2	2		Опит.
15	Можливості створення дизайну інтер'єру житлових приміщень з використання сучасних електронних програм	6	4	2		Опит.
	Модульний контроль	4	2	2		К.р.
	Всього годин за другий семестр	**88**	**44**	**32**	**12**	**Залік**
	III – СЕМЕСТР					
	ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 3. Особливості проектування сучасних інтер'єрів та інших об'єктів оточуючого середовища					
1	Особливості художнього проектування інтер'єру магазину. Вітрина, як частина внутрішнього простору приміщення. Реклама, як основа до проектування інтер'єру будь-якого комерційного приміщення	6	2	2	2	Опит.

2	Специфіка художнього проектування офісних приміщень	8	4	4		Опит.
3	Художнє проектування інтер'єру закладу суспільного харчування. Особливості оформлення ресторанних закладів	8	4	2	2	Опит.
4	Проектування інтер'єру житлового приміщення. Квартири та заміські будівлі	10	4	4	2	Опит.
5	Художня організація інтер'єрного простору музеїв та виставкових приміщень	8	4	2	2	Опит.
6	Технічне завдання на проектування. Загальні положення про підприємства суспільного харчування. Підготовчий етап	10	6	2	2	Опит.
7	Розробка об'ємно-планувального рішення підприємства харчування. Творчий пошук. Творча розробка	6	2	4		Опит.
8	Формування образу інтер'єрного простору. Стильове, пластичне, колірне рішення. Устаткування, матеріали, освітлення. Інтер'єрні рішення.	8	4	2	2	Опит.
9	Результати проектування. Оформлення креслень. Підготовка до друку	6	2	4		Опит.
	Модульний контроль	2		2		К.р.
	Всього годин за третій семестр	**72**	**32**	**28**	**12**	**Залік**
IV – СЕМЕСТР						
ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 4. Просторове оснащення						
1	Функціонально-просторові основи організації інтер'єрів різного призначення	4	2	2		Опит.
2	Типи приміщень, їх призначення, особливості оформлення	6	2	2	2	Опит.
3	Функціональне зонування приміщення	6	2	2	2	Опит.
4	Вибір матеріалів для оздоблення інтер'єру	2	2			Опит.
5	Оформлення стін, підлоги вікон приміщення	4	2	2		Опит.
6	Меблі. Ергономічні вимоги до меблів	6	2	2	2	Опит.
7	Композиційне оформлення інтер'єрного простору	4	2		2	Опит.
8	Додаткове предметне оформлення інтер'єрного простору	4	2	2		Опит.
	Модульний контроль	2		**2**		К.р.
	Всього годин за четвертий семестр	**38**	**16**	**14**	**8**	**Залік**
V – СЕМЕСТР						
ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 5. Презентація та оцінка результатів власної проектної діяльності						
1	Розробка власного проекту інтер'єру (за вибором).	20	2	18		Опит.
2	Компонування портфоліо проекту.	6	2	2	2	Опит.
3	Захист проекту.	2		2		Опит.
	Модульний контроль	2		**2**		К.р.
	Всього годин за п'ятий семестр	**30**	**4**	**24**	**2**	
	Всього годин за весь курс	**300**	**124**	**130**	**46**	**Іспит**

ЗМІСТ ДИСЦИПЛІНИ

І – СЕМЕСТР

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 1. Вступ до дизайну інтер'єру

Тема 1. Вступ в предмет. Художнє моделювання у дизайні середовища. Термінологія. Визначення понять зовнішнього та внутрішнього середовища

Дизайн інтер'єру як окрема дисципліна сформувалася на стику мистецтва, архітектури та ергономіки. У цій темі студенти знайомляться з основними поняттями та термінологією, яка використовується у професійній сфері. Окрема увага приділяється розмежуванню понять «зовнішнє» і «внутрішнє» середовище, їхньому впливу на людину та методам їх художнього моделювання.

Лабораторне завдання: створити ескіз моделі інтер'єру з урахуванням художніх принципів композиції. Використовувати різні засоби графічного моделювання для передачі форми, об'єму та пропорцій приміщення.

Завдання для самостійної роботи: створити графічну схему, яка демонструє взаємозв'язок між зовнішнім та внутрішнім середовищем. Використати власне бачення естетики та функціональності.

Використані джерела та література:

1. Антонович Є. А. Концепція розвитку національного дизайну до 2010 року: проблеми підготовки і перепідготовки фахівців. *Педагогіка вищої та середньої школи: зб. наук. праць*. № 10. 2005. Вип. 10. Спец. вип.: Художньо-педагогічна освіта XIX ст.: теорія, методи, технології. С. 15-22.
2. Гнатюк Л. Р., Синиця Т. С. Дизайн інтер'єрів офісних приміщень з використанням сучасних екологічних *тенденцій. Теорія та практика дизайну. Збірник наукових праць.* Вип. 9. Мистецтвознавство. Київ: НАУ, 2016. С. 47–56.
3. Даниленко В. Я. Дизайн України у світовому контексті художньо-проектної культури XX століття (національний та глобалізаційний аспекти): автореф. дис. доктора мистецтвознав. Львів, 2006. 36 с.

Тема 2. Людина і його життєдіяльність в сучасному середовищі. Особливості реалізації людини в архітектурі. Ергономіка штучного середовища

Людина та її життєдіяльність безпосередньо пов’язані з простором, у якому вона перебуває. Дизайн інтер’єру повинен враховувати не лише візуальну складову, а й комфорт, зручність та емоційний стан користувача. Вивчається значення ергономіки у проектуванні житлових та громадських просторів.

Лабораторне завдання: виконати аналітичне дослідження різниці між зовнішнім та внутрішнім середовищем, підготувавши колаж або інфографіку, яка пояснює ключові поняття та взаємозв'язок цих середовищ.

Завдання для самостійної роботи: провести дослідження власного житлового простору. Виділити ергономічні переваги та недоліки, запропонувати їхнє покращення за допомогою ескізу або текстового аналізу.

Використані джерела та література:

1. Даниленко В. Я. Дизайн: підручник для студ ВНЗ, які навчаються за спец. «Дизайн». Харків: Вид-во ХДАДМ, 2003. 320 с.
2. Кузнецова І. О., Оксенюк Ю. О. Скульптури із вторинних матеріалів: типи, видита функції. *Теорія та практика дизайну. Збірник наук. праць*. Київ: «Дія», 2013. Вип. 3. С. 87–94.
3. Кузнецова І. О., Чередниченко Ю. Визначення явища сенсорного дизайну, його застосування та засоби творення. *Теорія та практика дизайну*. Київ: «Дія», 2015. Вип. 8. С.164–169.

Тема 3. Функціональні процеси і функціональні елементи в просторі середовища. Принципи та методи зонування середовища

Простір інтер’єру поділяється на різні функціональні зони, які визначаються призначенням приміщення. Розглядаються основні принципи зонування простору та методи їхньої організації відповідно до потреб

користувача.

Лабораторне завдання: проаналізувати взаємодію людини з простором. Виконати макет кімнати, в якому основні елементи розташовані з урахуванням ергономічних принципів.

Завдання для самостійної роботи: розробити функціональне зонування для однокімнатної квартири з різними сценаріями використання (наприклад, для сім'ї з дитиною, для студента або для молодої пари).

Використані джерела та література:

1. Михайленко В. Е. Основи композиції. Геометричні аспекти художнього формотворення. Київ: Каравелла, 2004.
2. Петрушевский А. О. Принципи та засоби комп'ютерного формоутворення дизайну вітражних полотен: автореферат дис. канд. техн. наук: 05.01.03. Київ, 2015. 24 с.
3. Сьомка С. В. Основи дизайну архітектурного середовища: підручник. Київ: НАКККіМ, 2019. 464 с.

Тема 4. Методи та прийми розробки інтер'єрів. Норми проєктування. Декорування інтер'єрів в залежності від геофакторів та функціонального призначення

Інтер'єрні рішення не можуть бути хаотичними – вони мають відповідати певним нормам та стандартам. Крім того, важливо забезпечити особливості місцевості, кліматичні умови, розташування будівлі на відкритій сторінці світу.

Лабораторне завдання: створити стилістичний мудборд, який передає атмосферу інтер'єру у відношенні від кліматичних умов і традиційності місцевості.

Завдання для самостійної роботи: створити ескіз житлового приміщення з урахуванням географічних факторів: освітлення, клімату, розташування.

Використані джерела та література:

1. Даниленко В. Я. Дизайн: підручник для студ ВНЗ, які навчаються за спец. «Дизайн». Харків: Вид-во ХДАДМ, 2003. 320 с.
2. Кузнецова І. О., Оксенюк Ю. О. Скульптури із вторинних матеріалів: типи, видита функції. *Теорія та практика дизайну. Збірник наук. праць*. Київ: «Дія», 2013. Вип. 3. С. 87–94.
3. Кузнецова І. О., Чередниченко Ю. Визначення явища сенсорного дизайну, його застосування та засоби творення. *Теорія та практика дизайну*. Київ: «Дія», 2015. Вип. 8. С.164–169.

Тема 5. Значення кольору в інтер'єрі. Композиційні особливості організації внутрішнього середовища

Колір є безліч елементів композиції інтер'єру. Він впливає на психологічний стан людини, створює певний настрій у просторі. Правильне поєднання кольорів коригувати недоліки приміщення та підкреслювати його переваги.

Лабораторне завдання: виконати кольоровий аналіз інтер'єру: скласти палітру кольорів для конкретного приміщення, що впливає на емоційний стан користувачів.

Завдання для самостійної роботи: розробити кольорову схему для спальні та вітаміни, пояснити її психологічний вплив на людину.

Використані джерела та література:

1. Комп'ютерне проектування інтер'єру: методичні вказівки до практичних занять для студентів спеціальності 5.02020701 «Дизайн» денної форми навчання / укладач Н. В. Табун. Луцьк: ТК Луцького НТУ, 2018. 108 с.
2. Лотошинська Н. Технології 3D-моделювання в програмному середовищі 3ds Max з дисципліни «3D-Графіка». Львів: Львівська політехніка, 2020. 216 с.
3. Чепелик В. В. Український архітектурний модерн. Київ: КНУБА, 2000. 196 с.

Тема 6. Композиційні особливості організації предметного

середовища. Методи та етапи проектування. Норми проектування

Кожен предмет в інтер'єрі замінює свою роль. Уміння правильно поєднувати об'єкти, створювати акценти, розвивати гармонійність форм і розмірів – це основа якісного дизайну.

Лабораторне завдання: виконати начерки інтер'єру з урахуванням основних принципів композиції, створити кілька варіантів компонування меблів у просторі.

Завдання для самостійної роботи: розробити концепцію предметного середовища для конкретного стилю (мінімалізм, класика, лофт тощо).

Використані джерела та література:

1. Дячун Зеновій Йосафатович Конструювання меблів. Корпусні вироби: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Київ: Вид. дім, 2015. 387 с.
2. Емброуз Г. Основи. Графічний дизайн 03: генерування ідей: пер. з англ. Київ: Art Huss, 2019. 192 с.
3. Іттен Й. Наука дизайну та форми: пер. з англ. Київ: ArtHuss, 2021. 136 с.

Тема 7. Методи розробки композиційного рішення

Композиція – це взаємозв'язок елементів в інтер'єрі. Важливо підтримувати баланс, пропорційність, ритм та симетрію.

Лабораторне завдання: виконати аналіз різних об'єктів дизайну інтер'єру та розробити концепцію сучасного інтер'єру на основі одного з видів дизайнерських об'єктів.

Завдання для самостійної роботи: створити серію ескізів меблів, які відрізняються різними композиційними принципами (симетрія, асиметрія, контраст).

Використані джерела та література:

1. Блумквіст Г. Натхнення кольором. Ідеальні палітри для оригінальних інтер'єрів: пер. з англ. Київ:ArtHuss, 2021. 208 с.
2. Бойлен А. Візуальна культура: пер.з англ. Київ: ArtHuss,2021. 208 с.

3. Брюханова Г.В. Комп’ютерні дизайн-технології: навчальний посібник. Київ: ЦУЛ, 2019. 180 с.
4. Даниленко В. Я. Основи дизайну: навч. посібник. Київ: ІЗМН,2016. 92 с.

Тема 8. Зонування та наповнення простору. Роль та місце об’єктів в інтер’єрі

Предмети інтер’єру не просто заповнюють простір – вони формують його характер, створюють зручність і функціональність. Важливо не перевантажувати інтер’єр, а знаходиться баланс між наповненням і порожніми зонами.

Лабораторне завдання: створити макет просторового рішення з детальним розташуванням меблів та функціональних зон.

Завдання для самостійної роботи: розробити концепцію зонування студійної квартири для молодої сім’ї.

Використані джерела та література:

1. Антонович Є. А. Концепція розвитку національного дизайну до 2010 року: проблеми підготовки і перепідготовки фахівців. *Педагогіка вищої та середньої школи: зб. наук. праць*. № 10. 2005. Вип. 10. Спец. вип.: Художньо-педагогічна освіта XIX ст.: теорія, методи, технології. С. 15-22.
2. Гнатюк Л. Р., Синиця Т. С. Дизайн інтер’єрів офісних приміщень з використанням сучасних екологічних *тенденцій. Теорія та практика дизайну. Збірник наукових праць.* Вип. 9. Мистецтвознавство. Київ: НАУ, 2016. С. 47–56.
3. Даниленко В. Я. Дизайн України у світовому контексті художньо-проектної культури ХХ століття (національний та глобалізаційний аспекти): автореф. дис. доктора мистецтвознав. Львів, 2006. 36 с.

ІІ – СЕМЕСТР

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 2. Основи інтер'єру

Тема 1. Розвиток інтер'єру: історичний огляд. Загальний огляд розвитку сучасних тенденцій у дизайні

Розвиток інтер'єру нерозривно пов'язаний із загальним розвитком культури, мистецтва та технологій. Від давніх цивілізацій до сучасних тенденцій кожен історичний період залишив слід у формуванні свого простору.

Лабораторне завдання: створити хронологічну стрічку розвитку інтер'єру від античності до сучасності, позначивши ключові стилі та їхні особливості.

Завдання для самостійної роботи: створити графічну лінію часу, що ілюструє ключові етапи розвитку інтер'єру від античності до сьогодення.

Використані джерела та література:

1. Даниленко В. Я. Дизайн: підручник для студ ВНЗ, які навчаються за спец. «Дизайн». Харків: Вид-во ХДАДМ, 2003. 320 с.
2. Кузнецова І. О., Оксенюк Ю. О. Скульптури із вторинних матеріалів: типи, видита функції. *Теорія та практика дизайну. Збірник наук. праць*. Київ: «Дія», 2013. Вип. 3. С. 87–94.
3. Кузнецова І. О., Чередниченко Ю. Визначення явища сенсорного дизайну, його застосування та засоби творення. *Теорія та практика дизайну*. Київ: «Дія», 2015. Вип. 8. С.164–169.

Тема 2. Місце та роль дизайну інтер'єру в сучасній художньо-творчій проектній діяльності. Гармонійна форма і поняття композиції. Категорії композиції: органічність і цілісність форми, пропорційність і ритм, масштабність, пластичність, колір і поєднання кольорів

Дизайн інтер'єру є невід'ємною частиною проектної діяльності. Композиція – це ключовий принцип формування гармонійного простору, який базується на пропорціях, ритмі, кольорі та масштабності.

Лабораторне завдання: виконати графічний аналіз інтер'єру,

визначаючи в ній категорії композиції. Використовувати приклади сучасних дизайнерських рішень.

Завдання для самостійної роботи: розробити концепцію інтер'єру, яка ілюструє взаємозв'язок між композиційними категоріями: гармонія, пропорція, масштабність.

Використані джерела та література:

1. Михайленко В. Е. Основи композиції. Геометричні аспекти художнього формотворення. Київ: Каравелла, 2004.
2. Петрушевский А. О. Принципи та засоби комп'ютерного формоутворення дизайну вітражних полотен: автореферат дис. канд. техн. наук: 05.01.03. Київ, 2015. 24 с.
3. Сьомка С. В. Основи дизайну архітектурного середовища: підручник. Київ: НАКККіМ, 2019. 464 с.

Тема 3. Стилі інтер'єру, їх основні риси

Кожен стиль інтер'єру відображає естетичні, культурні та функціональні особливості певної епохи. Розуміння характерних рис стилів дозволяє дизайнерам створювати продумані концепції простору.

Лабораторне завдання: створити інформаційну таблицю із зображеннями та короткими характеристиками кожного стилю інтер'єру.

Завдання для самостійної роботи: розробити ескіз інтер'єру в обраному стилі, пояснити вибір матеріалів, кольорів та меблів.

Використані джерела та література:

1. Даниленко В. Я. Дизайн: підручник для студ ВНЗ, які навчаються за спец. «Дизайн». Харків: Вид-во ХДАДМ, 2003. 320 с.
2. Кузнецова І. О., Оксенюк Ю. О. Скульптури із вторинних матеріалів: типи, видита функції. *Теорія та практика дизайну. Збірник наук. праць*. Київ: «Дія», 2013. Вип. 3. С. 87–94.

3. Кузнецова І. О., Чередниченко Ю. Визначення явища сенсорного дизайну, його застосування та засоби творення. *Теорія та практика дизайну*. Київ: «Дія», 2015. Вип. 8. С.164–169.

Тема 4. Історичні стилі. Єгипетський стиль. Стародавня Греція. Римський стиль. Романський і готичний стилі

Кожен історичний період вніс у дизайн свої характерні риси. Єгипетський стиль асоціюється з монументальністю, грецький – із симетрією, римський – із розкішшю, а готичний – із вертикальністю та динамічністю.

Лабораторне завдання: виконати замальовку інтер'єру будь-якого історичного стилю, враховуючи особливості архітектури, меблі та декоративні елементи.

Завдання для самостійної роботи: намалювати серію ескізів інтер'єру, що відображають риси кожного з цих стилів.

Використані джерела та література:

1. Блумквіст Г. Натхнення кольором. Ідеальні палітри для оригінальних інтер'єрів: пер. з англ. Київ:ArtHuss, 2021. 208 с.
2. Бойлен А. Візуальна культура: пер.з англ. Київ: ArtHuss,2021. 208 с.
3. Брюханова Г.В. Комп'ютерні дизайн-технології: навчальний посібник. Київ: ЦУЛ, 2019. 180 с.
4. Даниленко В. Я. Основи дизайну: навч. посібник. Київ: ІЗМН,2016. 92 с.

Тема 5. Історичні стилі. Ренесанс. Бароко та рококо. Ренесанс. Класицизм і ампір

Європейські стилі різних епох вражають розкішшю та увагою до деталей. Від симетрії ренесансу до пишності бароко – кожен стиль має свій підхід до формування простору.

Лабораторне завдання: виконати аналіз декору та меблів кожного стилю. На основі отриманих знань розробити сучасний інтер'єр у вибраному історичному стилі.

Завдання для самостійної роботи: створити концепцію інтер'єру сучасного житла з елементами одного з історичних стилів.

Використані джерела та література:

1. Комп'ютерне проектування інтер'єру: методичні вказівки до практичних занять для студентів спеціальності 5.02020701 «Дизайн» денної форми навчання / укладач Н. В. Табун. Луцьк: ТК Луцького НТУ, 2018. 108 с.
2. Лотошинська Н. Технології 3D-моделювання в програмному середовищі 3ds Max з дисципліни «3D-Графіка». Львів: Львівська політехніка, 2020. 216 с.
3. Чепелик В. В. Український архітектурний модерн. Київ: КНУБА, 2000. 196 с.

Тема 6. Стилі кінця XIX – початку XX ст. Романтичний та еклектичний. Конструктивізм та модернізм, ар-деко

Романтичний стиль в дизайні інтер'єру характеризується м'якими формами, використанням пастельних кольорів, текстильного декору і ностальгічними мотивами. Еклектика, навпаки, дозволяє поєднувати різні стилі, створюючи цікаві композиційні рішення. Конструктивізм і модернізм – це мінімалізм, геометрія та функціональність. Ар-деко вирізняється розкішшю, яскравими кольорами, блиском металу, дзеркалами та екзотичними мотивами.

Лабораторне завдання: створити стилізований ескіз інтер'єру в одному з цих стилів, використовуючи характерні матеріали, кольори та меблі.

Завдання для самостійної роботи: розробити концепцію інтер'єру, що складається з елементів модернізму та ар-деко. Підготувати колаж із зразками матеріалів, текстур та кольорів.

Використані джерела та література:

1. Дячун Зеновій Йосафатович Конструювання меблів. Корпусні вироби: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Київ: Вид. дім, 2015. 387 с.
2. Емброуз Г. Основи. Графічний дизайн 03: генерування ідей: пер. з англ. Київ: Art Huss, 2019. 192 с.
3. Іттен Й. Наука дизайну та форми: пер. з англ. Київ: ArtHuss, 2021. 136 с.

Тема 7. Стилі кінця XIX – початку XX ст. Постмодернізм, мінімалізм. Стилі кінця XIX – початку XX ст. Хай-тек, деконструктивізм

Постмодернізм заперечує строгість модернізму, грає з формами, кольорами та контрастами. Мінімалізм базується на принципі «менше – краще», підкреслюючи функціональність та простоту форм. Хай-тек використовує сучасні технології, металеві та скляні поверхні, високу ергономіку. Деконструктивізм руйнує звичні архітектурні форми, створюючи асиметричні та нестандартні рішення.

Лабораторне завдання: виконати комп'ютерну або ручну візуалізацію приміщення в одному із сучасних стилів, підкресливши його особливості.

Завдання для самостійної роботи: розробити проект інтер'єру в стилі хай-тек або мінімалізму. Виконати ескіз, що відображає основні принципи вибраного стилю.

Використані джерела та література:

1. Комп'ютерне проектування інтер'єру: методичні вказівки до практичних занять для студентів спеціальності 5.02020701 «Дизайн» денної форми навчання / укладач Н. В. Табун. Луцьк: ТК Луцького НТУ, 2018. 108 с.
2. Лотошинська Н. Технології 3D-моделювання в програмному середовищі 3ds Max з дисципліни «3D-Графіка». Львів: Львівська політехніка, 2020. 216 с.
3. Чепелик В. В. Український архітектурний модерн. Київ: КНУБА, 2000. 196 с.

Тема 8. Сучасні тенденції в дизайні інтер'єру

Тренди в дизайні інтер'єру змінюються під впливом технологічного прогресу та соціальних змін. Мінімалізм, екологічність, смарт-технології – ось сучасні орієнтири.

Лабораторне завдання: виконати дослідження сучасних тенденцій у дизайні інтер'єру та створити презентацію або колаж з прикладами актуальних рішень.

Завдання для самостійної роботи: розробити дизайн-проект приміщення з урахуванням сучасних тенденцій.

Використані джерела та література:

1. Бібліотека українських підручників. URL: http://pidruchniki.ws/
2. Відкрита електронна архітектурно-будівельна бібліотека. URL: http://books.totalarch.com
3. Державна наукова архітектурно-будівельна бібліотека імені В. Г. Заболотного. URL: https://dnabb.org/

Тема 9. Вимоги до інтер'єру житла: ергономічні, естетичні, економічні, гігієнічні. Функціональні зони житла: для приготування їжі, для сну, для праці, для гігієни. Оснащення зон меблями та обладнанням відповідно до виконування функцій

Житловий простір повинен відповідати низці вимог, які забезпечують комфорт його мешканців. Ергономічні аспекти зручності використання простору, естетичні – гармонійність форми і кольорів, економічні – раціональне використання ресурсів, а гігієнічні – відповідність санітарним нормам. Функціональні зони житла включають кухню, спальню, робочу зону, ванну кімнату. Важливим є правильний підбір меблів та обладнання відповідно до потреб користувачів.

Лабораторне завдання: розробити план квартири з правильним зонуванням простору відповідно до вимог ергономіки.

Завдання для самостійної роботи: розробити функціональне планування житлової квартири, позначивши на схемах основні зони та їх оснащення меблями.

Використані джерела та література:

1. Міська публічна бібліотека. URL: http://www.library.dp.ua/
2. Національна бібліотека України імені В. В. Вернадського. URL: http://www.nbuv.gov.ua/
3. Обласна публічна бібліотека. URL: https://www.libr.dp.ua/

4. Сайти електронних бібліотек Internet. URL: http://library.kr.ua/libworld/elib.html
5. Харківська державна наукова бібліотека України імені В. Короленка. URL: http://korolenko.kharkov.com/

Тема 10. Колір як важливий елемент композиції інтер'єру, його вплив на фізіологію людини. Поєднання кольорів між собою в інтер'єрі. Можливості корегування недоліків жилого приміщення за допомогою кольору. Особливості житла для різних психотипів

Колір є основним елементом дизайну інтер'єру, оскільки він впливає на сприйняття простору та психологічний стан людини. Теплі кольори створюють затишок, холодні – візуально розширюють простір. Важливо правильно комбінувати кольори, враховуючи освітлення та пропорції приміщення. Колористика також підбирається залежно від психотипу мешканця: активним людям потрібні насичені відтінки, а інтровертам – спокійні й пастельні.

Лабораторне завдання: виконати палітру кольорів для інтер'єру житлового приміщення з урахуванням психологічного впливу кольорів.

Завдання для самостійної роботи: створити кольорову схему для житлового приміщення, враховуючи вплив кольору на емоційний стан людини.

Використані джерела та література:

1. Комп'ютерне проектування інтер'єру: методичні вказівки до практичних занять для студентів спеціальності 5.02020701 «Дизайн» денної форми навчання / укладач Н. В. Табун. Луцьк: ТК Луцького НТУ, 2018. 108 с.
2. Лотошинська Н. Технології 3D-моделювання в програмному середовищі 3ds Max з дисципліни «3D-Графіка». Львів: Львівська політехніка, 2020. 216 с.
3. Чепелик В. В. Український архітектурний модерн. Київ: КНУБА, 2000. 196 с.

Тема 11. Підбір кольорової гами для житлової кімнати. Виконання ескізу проекту житлової кімнати у кольорі

Правильний підбір кольорової гами допоможе створити гармонійний інтер'єр. Колір може змінювати сприйняття приміщення: видимо збільшити або зменшити простір, підкреслювати важливі елементи або робити їх менш помітними.

Лабораторне завдання: намалювати або створити в графічній програмі кольоровий ескіз кімнати, використовуючи обрану палітру.

Завдання для самостійної роботи: створити кольоровий ескіз житлової кімнати, використовуючи три варіанти різних палітрі.

Використані джерела та література:

1. Дячун Зеновій Йосафатович Конструювання меблів. Корпусні вироби: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Київ: Вид. дім, 2015. 387 с.
2. Емброуз Г. Основи. Графічний дизайн 03: генерування ідей: пер. з англ. Київ: Art Huss, 2019. 192 с.
3. Іттен Й. Наука дизайну та форми: пер. з англ. Київ: ArtHuss, 2021. 136 с.

Тема 12. Світло в інтер'єрі, їх декоративне та функціональне використання. Види освітлення (загальне, місцеве, експозиційне, комбіноване)

Освітлення – це важливий елемент у створенні атмосфери приміщення. Загальне освітлення забезпечує рівномірне світло у всіх просторах, місцеве – акцентує увагу на функціональних зонах, експозиційне – підкреслює окремі елементи інтер'єру, а комбіноване компенсує всі ці варіанти.

Лабораторне завдання: виконати схему розташування світлових приладів в інтер'єрі житлового приміщення з поясненням їхнього функціонального призначення.

Завдання для самостійної роботи: знайти види освітлення, описати який вид для інтер'єру краще пасує та яку функцію несе.

Використані джерела та література:

1. Блумквіст Г. Натхнення кольором. Ідеальні палітри для оригінальних інтер'єрів: пер. з англ. Київ:ArtHuss, 2021. 208 с.

2. Бойлен А. Візуальна культура: пер.з англ. Київ: ArtHuss,2021. 208 с.
3. Брюханова Г.В. Комп’ютерні дизайн-технології: навчальний посібник. Київ: ЦУЛ, 2019. 180 с.
4. Даниленко В. Я. Основи дизайну: навч. посібник. Київ: ІЗМН,2016. 92 с.

Тема 13. Зображення внутрішнього середовища житла. Проекції: аксонометричні, ізометричні, перспективні

Проекційні зображення можуть передати глибину простору та його структуру. Аксонометрія показує приміщення без врахування перспективного скорочення, ізометрія дозволяє створити точне зображення предметів, а перспектива робить простір реалістичним.

Лабораторне завдання: виконати креслення або 3D-модель приміщення в різних типах проекцій.

Завдання для самостійної роботи: виконати аксонометричну та перспективну проекцію житлового приміщення, підкресливши його ключові елементи.

Використані джерела та література:

1. Михайленко В. Е. Основи композиції. Геометричні аспекти художнього формотворення. Київ: Каравелла, 2004.
2. Петрушевский А. О. Принципи та засоби комп’ютерного формоутворення дизайну вітражних полотен: автореферат дис. канд. техн. наук: 05.01.03. Київ, 2015. 24 с.
3. Сьомка С. В. Основи дизайну архітектурного середовища: підручник. Київ: НАКККіМ, 2019. 464 с.

Тема 14. Виконання ескізу інтер’єру житлової кімнати у проекціях

Ескіз – це початковий етап роботи над дизайном, який дозволяє застосувати основні пропорції, композиційне рішення та розташування меблів.

Лабораторне завдання: виконати комплексний ескіз інтер’єру кімнати в аксонометричній або перспективній проекції.

Завдання для самостійної роботи: створити три ескізи інтер'єру житлової кімнати в різних проекціях.

Використані джерела та література:

1. Даниленко В. Я. Дизайн: підручник для студ ВНЗ, які навчаються за спец. «Дизайн». Харків: Вид-во ХДАДМ, 2003. 320 с.
2. Кузнецова І. О., Оксенюк Ю. О. Скульптури із вторинних матеріалів: типи, видита функції. *Теорія та практика дизайну. Збірник наук. праць*. Київ: «Дія», 2013. Вип. 3. С. 87–94.
3. Кузнецова І. О., Чередниченко Ю. Визначення явища сенсорного дизайну, його застосування та засоби творення. *Теорія та практика дизайну*. Київ: «Дія», 2015. Вип. 8. С.164–169.

Тема 15. Можливості створення дизайну інтер’єру житлових приміщень з використання сучасних електронних програм

Сучасні технології дозволяють створити фотореалістичні зображення майбутнього інтер’єру. Використання 3D-графіки допоможе більш точно передавати колірну гаму, текстуру матеріалів, особливості освітлення.

Лабораторне завдання: розробити 3D-модель приміщення в одному із сучасних програм для створення дизайну інтер’єру (SketchUp, AutoCAD, 3ds Max, ArchiCAD).

Завдання для самостійної роботи: розробити концептуальний дизайн житлової кімнати в одному із комп’ютерних програм (SketchUp, ArhiCAD, 3ds Max тощо).

Використані джерела та література:

1. Антонович Є. А. Концепція розвитку національного дизайну до 2010 року: проблеми підготовки і перепідготовки фахівців. *Педагогіка вищої та середньої школи: зб. наук. праць*. № 10. 2005. Вип. 10. Спец. вип.: Художньо-педагогічна освіта XIX ст.: теорія, методи, технології. С. 15-22.
2. Гнатюк Л. Р., Синиця Т. С. Дизайн інтер’єрів офісних приміщень з використанням сучасних екологічних *тенденцій. Теорія та практика*

дизайну. Збірник наукових праць. Вип. 9. Мистецтвознавство. Київ: НАУ, 2016. С. 47–56.

III – СЕМЕСТР

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 3. Особливості проектування сучасних інтер'єрів та інших об'єктів оточуючого середовища

Тема 1. Особливості художнього проектування інтер'єру магазину. Вітрина, як частина внутрішнього простору приміщення. Реклама, як основа до проектування інтер'єру будь-якого комерційного приміщення.

Інтер'єр магазину має не лише функціональне, а й емоційне значення, привертаючи увагу покупців. Вітрина – це «обличчя» магазину, яке має відповідати його концепції та товарам.

Лабораторне завдання: розробити ескіз вітрини для магазину з урахуванням принципів композиції, кольору та рекламної складової. Використовувати стилістику, яка відповідає бренду та цільовій аудиторії.

Завдання для самостійної роботи: розробити концепцію вітрини для магазину, використовуючи сезонний або тематичний підхід.

Використані джерела та література:

1. Антонович Є. А. Концепція розвитку національного дизайну до 2010 року: проблеми підготовки і перепідготовки фахівців. *Педагогіка вищої та середньої школи: зб. наук. праць*. № 10. 2005. Вип. 10. Спец. вип.: Художньо-педагогічна освіта XIX ст.: теорія, методи, технології. С. 15-22.
2. Гнатюк Л. Р., Синиця Т. С. Дизайн інтер'єрів офісних приміщень з використанням сучасних екологічних *тенденцій. Теорія та практика дизайну. Збірник наукових праць.* Вип. 9. Мистецтвознавство. Київ: НАУ, 2016. С. 47–56.
3. Даниленко В. Я. Дизайн України у світовому контексті художньо-проектної культури XX століття (національний та глобалізаційний аспекти): автореф. дис. доктора мистецтвознав. Львів, 2006. 36 с.

Тема 2. Специфіка художнього проектування офісних приміщень

Офісний простір має сприяти продуктивності, комунікації та комфорту. Важливі аспекти – зонування, ергономіка, акустика, освітлення.

Лабораторне завдання: виконати планове рішення офісного приміщення для різного типу робочих процесів (відкритий простір, кабінетна система, коворкінг). Обґрунтувати вибір ергономічних рішень та меблів.

Завдання для самостійної роботи: створити план офісного приміщення, що враховує робочі місця, зони відпочинку та переговорні кімнати.

Використані джерела та література:

1. Михайленко В. Е. Основи композиції. Геометричні аспекти художнього формотворення. Київ: Каравелла, 2004.
2. Петрушевский А. О. Принципи та засоби комп'ютерного формоутворення дизайну вітражних полотен: автореферат дис. канд. техн. наук: 05.01.03. Київ, 2015. 24 с.
3. Сьомка С. В. Основи дизайну архітектурного середовища: підручник. Київ: НАКККіМ, 2019. 464 с.

Тема 3. Художнє проектування інтер'єру закладу суспільного харчування. Особливості оформлення ресторанних закладів

Дизайн закладів суспільного харчування відіграє важливу роль у створенні приємної атмосфери для відвідувачів та впливає на їхній досвід. Оформлення інтер'єру ресторану має відповідати концепції закладу, включати ергономічні рішення, грамотне зонування, підбір меблів і кольорової гами. Важливо враховувати функціональний поділ простору: зону для відвідувачів, барну стійку, кухню, санітарні приміщення. Дизайнер має враховувати норми безпеки, вентиляцію, акустику та рівень комфорту.

Особливу увагу слід приділити стилістиці. Заклади можуть оформлятися в класичних, сучасних або етнічних стилях, використовувати авангардні рішення чи історичні мотиви. Важливими є матеріали оздоблення, освітлення, декоративні акценти, які створюють унікальний характер простору.

Лабораторне завдання: розробити концепцію інтер'єру ресторану або кафе, змінити стиль, застосувати ключові матеріали, кольорову палітру та розташування меблів.

Завдання для самостійної роботи: розробити концепцію дизайну ресторанного закладу в обраному стилі (лофт, модерн, скандинавський, мінімалізм, еклектика). Виконати ескіз оформлення основної зони для відвідувачів, враховуючи особливості меблів, кольорової гами та освітлення.

Використані джерела та література:

1. Блумквіст Г. Натхнення кольором. Ідеальні палітри для оригінальних інтер'єрів: пер. з англ. Київ:ArtHuss, 2021. 208 с.
2. Бойлен А. Візуальна культура: пер.з англ. Київ: ArtHuss,2021. 208 с.
3. Брюханова Г.В. Комп'ютерні дизайн-технології: навчальний посібник. Київ: ЦУЛ, 2019. 180 с.
4. Даниленко В. Я. Основи дизайну: навч. посібник. Київ: ІЗМН,2016. 92 с.

Тема 4. Проектування інтер'єру житлового приміщення. Квартири та заміські будівлі

Житловий інтер'єр має бути комфортним, ергономічним та естетично привабливим. Проектування житлового простору передбачає функціональний розподіл зон, вибір матеріалів, освітлення та меблювання відповідно до потреб мешканців. Важливо враховувати площу приміщення, стильове рішення, вплив природного освітлення, а також особливості обраних матеріалів.

Проектування квартири включає планування кухні, вітальні, спальні, санвузлів та інших приміщень. Для заміських будинків додаються такі аспекти, як екологічність, енергоефективність, зв'язок з природним ландшафтом. Вибір стилю залежить від особистих уподобань клієнта – від класики до сучасних рішень, що поєднують функціональність і декоративність.

Лабораторне завдання: виконати план квартири із зонуванням простору та меблюванням, з урахуванням принципів ергономіки та стилістичних особливостей житлових приміщень.

Завдання для самостійної роботи: розробити план квартири або заміського будинку для певного типу користувачів (молода сім'я, літня пара, студент). Виконати креслення з розміщенням меблів, основних матеріалів та

освітлення.

Використані джерела та література:

1. Дячун Зеновій Йосафатович Конструювання меблів. Корпусні вироби: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Київ: Вид. дім, 2015. 387 с.
2. Емброуз Г. Основи. Графічний дизайн 03: генерування ідей: пер. з англ. Київ: Art Huss, 2019. 192 с.
3. Іттен Й. Наука дизайну та форми: пер. з англ. Київ: ArtHuss, 2021. 136 с.

Тема 5. Художня організація інтер'єрного простору музеїв та виставкових приміщень

Проектування музейного простору відрізняється від звичайного дизайну інтер'єру. Основним завданням є правильне розміщення експонатів, створення комфортного маршруту для відвідувачів, забезпечення правильного освітлення та клімат-контролю. Дизайнер має враховувати взаємодію між простором і експозицією, застосовувати сучасні технології, мультимедійні засоби, інтерактивні панелі.

Експозиційні приміщення можуть бути статичними (традиційні виставки) або динамічними (тимчасові виставкові простори, арт-інсталяції). Важливо забезпечити баланс між художнім рішенням і функціональністю: відвідувачі повинні зручно переміщуватися між експонатами, а самі експонати повинні бути правильно підсвічені та розміщені.

Лабораторне завдання: розробити експозиційний простір для виставки, розташування експонатів, освітлення та навігацію відвідувачів у просторі.

Завдання для самостійної роботи: розробити дизайн-проект музею або виставкового простору. Виконати схему розміщення експонатів, враховуючи принципи зонування, освітлення та навігації для відвідувачів.

Використані джерела та література:

1. Дячун Зеновій Йосафатович Конструювання меблів. Корпусні вироби: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Київ: Вид. дім, 2015. 387 с.

2. Емброуз Г. Основи. Графічний дизайн 03: генерування ідей: пер. з англ. Київ: Art Huss, 2019. 192 с.
3. Іттен Й. Наука дизайну та форми: пер. з англ. Київ: ArtHuss, 2021. 136 с.

Тема 6. Технічне завдання на проектування. Загальні положення про підприємства суспільного харчування. Підготовчий етап

Технічне завдання – це документ, який містить вимоги до проекту, описує функціональне призначення приміщення, його стильове та композиційне рішення. Особливу увагу слід приділяти підприємствам громадського харчування, де ергономіка, санітарні норми та дизайн мають працювати в єдиній системі.

Лабораторне завдання: скласти технічне завдання для проектування закладу харчування, вказавши ключові вимоги до інтер'єру, функціонального зонування та матеріалів.

Завдання для самостійної роботи: скласти технічне завдання для кафе або ресторану. Визначте основні вимоги до простору, зонування, матеріалів та освітлення.

Використані джерела та література:

1. Блумквіст Г. Натхнення кольором. Ідеальні палітри для оригінальних інтер'єрів: пер. з англ. Київ:ArtHuss, 2021. 208 с.
2. Бойлен А. Візуальна культура: пер.з англ. Київ: ArtHuss,2021. 208 с.
3. Брюханова Г.В. Комп'ютерні дизайн-технології: навчальний посібник. Київ: ЦУЛ, 2019. 180 с.
4. Даниленко В. Я. Основи дизайну: навч. посібник. Київ: ІЗМН,2016. 92 с.

Тема 7. Розробка об'ємно-планувального рішення підприємства харчування. Творчий пошук. Творча розробка

Об'ємно-планове рішення – це ключовий етап розробки будь-якого інтер'єру. Для громадського харчування підприємств необхідно забезпечити зону правильного розподілу: кухню, зал для відвідувачів, вхідну групу, касову

зону, санітарні приміщення. Підбір матеріалів та обладнання має відповідати санітарним нормам і концепції закладу.

Лабораторне завдання: виконати об'ємно-просторову модель закладу харчування (ескіз, макет або 3D-візуалізація), запропонувати варіанти розташування функціональних зон.

Завдання для самостійної роботи: розробити план кафе або ресторану в обраному стилі. Вказати функціональні зони, їх взаємозв'язок та принципи організації простору.

Використані джерела та література:

1. Даниленко В. Я. Дизайн: підручник для студ ВНЗ, які навчаються за спец. «Дизайн». Харків: Вид-во ХДАДМ, 2003. 320 с.
2. Кузнецова І. О., Оксенюк Ю. О. Скульптури із вторинних матеріалів: типи, видита функції. *Теорія та практика дизайну. Збірник наук. праць*. Київ: «Дія», 2013. Вип. 3. С. 87–94.
3. Кузнецова І. О., Чередниченко Ю. Визначення явища сенсорного дизайну, його застосування та засоби творення. *Теорія та практика дизайну*. Київ: «Дія», 2015. Вип. 8. С.164–169.

Тема 8. Формування образу інтер'єрного простору. Стильове, пластичне, колірне рішення. Устаткування, матеріали, освітлення. Інтер'єрні рішення

Фінальним етапом розробки інтер'єру є його образне оформлення. Важливо підібрати правильну стилістику, врахувати матеріали, текстури, освітлення. Правильний вибір меблів, декору та колористики допоможе створити неповторну атмосферу простору.

Лабораторне завдання: виконати концептуальний ескіз приміщення в обраному стилі, використовувати основні матеріали, освітлення та колірні рішення для гармонійного сприйняття простору.

Завдання для самостійної роботи: створити дизайн-макет інтер'єру підприємства громадського харчування. Виконати деталізоване опрацювання

меблів, кольорової палітри та освітлення.

Використані джерела та література:

1. Михайленко В. Е. Основи композиції. Геометричні аспекти художнього формотворення. Київ: Каравелла, 2004.
2. Петрушевский А. О. Принципи та засоби комп'ютерного формоутворення дизайну вітражних полотен: автореферат дис. канд. техн. наук: 05.01.03. Київ, 2015. 24 с.
3. Сьомка С. В. Основи дизайну архітектурного середовища: підручник. Київ: НАКККіМ, 2019. 464 с.

Тема 9. Результати проектування. Оформлення креслень. Підготовка до друку

Креслення мають відповідати загальноприйнятим стандартам та містити чітку інформацію щодо розмірів, матеріалів, розташування меблів та обладнання. Графічне представлення проекту має бути зрозумілим для всіх учасників робочого процесу – від замовника до будівельників та підрядників.

Підготовка креслень до друку передбачає коригування масштабу, підбір шрифтів, ліній та підписів відповідно до вимог. Важливими є також макетування, форматування та правильний вибір носія для друку: креслення можуть бути представлені у цифровому або паперовому вигляді.

3D-візуалізація доповнює проект, дозволяючи замовнику краще уявити майбутній простір. Сучасні програми, такі як AutoCAD, ArchiCAD, SketchUp, 3ds Max, допомагають створювати якісні рендери, що демонструють колірні рішення, текстури та освітлення інтер'єру.

Лабораторні завдання: виконати оформлення комплекту креслень для проекту інтер'єру (плани, розгортки, аксонометрія), перевірити відповідність стандартам та підготувати матеріали до друку.

Завдання для самостійної роботи: розробити комплект креслень для обраного проекту, включаючи план приміщення, розгортки стін, схему освітлення та сантехнічних комунікацій. Підготувати креслення до друку у

форматі А3 або А2, оформити титульний аркуш та легенду позначень.

Використані джерела та література:

1. Антонович Є. А. Концепція розвитку національного дизайну до 2010 року: проблеми підготовки і перепідготовки фахівців. *Педагогіка вищої та середньої школи: зб. наук. праць*. № 10. 2005. Вип. 10. Спец. вип.: Художньо-педагогічна освіта XIX ст.: теорія, методи, технології. С. 15-22.
2. Гнатюк Л. Р., Синиця Т. С. Дизайн інтер'єрів офісних приміщень з використанням сучасних екологічних *тенденцій. Теорія та практика дизайну. Збірник наукових праць*. Вип. 9. Мистецтвознавство. Київ: НАУ, 2016. С. 47–56.
3. Даниленко В. Я. Дизайн України у світовому контексті художньо-проектної культури XX століття (національний та глобалізаційний аспекти): автореф. дис. доктора мистецтвознав. Львів, 2006. 36 с.

IV – СЕМЕСТР

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 4. Просторове оснащення

Тема 1. Функціонально-просторові основи організації інтер'єрів різного призначення

Кожен інтер'єр виконує певні функції, які впливають на планування простору, вибір матеріалів та зонування. Організація простору залежить від типу приміщення: житлове, громадське, комерційне, культурне тощо. Основними критеріями є зручність, ергономічність та відповідність потребам користувачів.

Лабораторне завдання: розробити функціональне планування для обраного типу приміщення (житлове, офісне, комерційне), враховуючи основні принципи просторової організації. Виконати ескіз або комп'ютерну візуалізацію планувального рішення.

Завдання для самостійної роботи: створити функціональну схему інтер'єру для заданого приміщення (житлового чи громадського), розподілити простір на зоні відповідно до його призначення.

Використані джерела та література:

1. Антонович Є. А. Концепція розвитку національного дизайну до 2010 року: проблеми підготовки і перепідготовки фахівців. *Педагогіка вищої та середньої школи: зб. наук. праць*. № 10. 2005. Вип. 10. Спец. вип.: Художньо-педагогічна освіта XIX ст.: теорія, методи, технології. С. 15-22.
2. Гнатюк Л. Р., Синиця Т. С. Дизайн інтер'єрів офісних приміщень з використанням сучасних екологічних *тенденцій. Теорія та практика дизайну. Збірник наукових праць.* Вип. 9. Мистецтвознавство. Київ: НАУ, 2016. С. 47–56.
3. Даниленко В. Я. Дизайн України у світовому контексті художньо-проектної культури XX століття (національний та глобалізаційний аспекти): автореф. дис. доктора мистецтвознав. Львів, 2006. 36 с.

Тема 2. Типи приміщень, їх призначення, особливості оформлення

Приміщення поділяються на житлові, офісні, комерційні, рекреаційні, виставкові та культурні. Дизайнер має результат, що кожен тип приміщення має свої особливості оформлення – матеріали, кольорову гаму, освітлення та меблювання.

Лабораторне завдання: створити порівняльну таблицю типів приміщень (житлові, комерційні, громадські, виробничі), визначивши їх особливості та вимоги до оформлення. Виконати графічний аналіз обраного приміщення з його специфікою.

Завдання для самостійної роботи: розробити концепцію оформлення інтер'єру для приміщення з нестандартним функціональним призначенням (авторська кав'ярня, простір для медитацій, арт-галерея тощо).

Використані джерела та література:

1. Блумквіст Г. Натхнення кольором. Ідеальні палітри для оригінальних інтер'єрів: пер. з англ. Київ:ArtHuss, 2021. 208 с.
2. Бойлен А. Візуальна культура: пер.з англ. Київ: ArtHuss,2021. 208 с.
3. Брюханова Г.В. Комп'ютерні дизайн-технології: навчальний посібник. Київ: ЦУЛ, 2019. 180 с.
4. Даниленко В. Я. Основи дизайну: навч. посібник. Київ: ІЗМН,2016. 92 с.

Тема 3. Функціональне зонування приміщення

Зонування є ключовим етапом у створенні комфортного середовища. Існує кілька підходів до зонування: відкрите, модульне, поділ за допомогою меблів, колірного рішення чи світла. Важливо правильно розподілити потоки руху та взаємодію зону.

Лабораторне завдання: виконати планове зонування простору, виділивши основні функціональні ділянки (зона відпочинку, робоча зона, зона зберігання тощо). Використовувати кольорові позначення для виділення функціональних зон.

Завдання для самостійної роботи: розробити схему зонування студійної квартири або офісного приміщення, запропонувати ефективне рішення поділу

простору.

Використані джерела та література:

1. Дячун Зеновій Йосафатович Конструювання меблів. Корпусні вироби: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Київ: Вид. дім, 2015. 387 с.
2. Емброуз Г. Основи. Графічний дизайн 03: генерування ідей: пер. з англ. Київ: Art Huss, 2019. 192 с.
3. Іттен Й. Наука дизайну та форми: пер. з англ. Київ: ArtHuss, 2021. 136 с.

Тема 4. Вибір матеріалів для оздоблення інтер'єру

Матеріали змінюють важливу роль у створенні атмосфери приміщення. Вони вже не тільки естетику, а й практичні характеристики простору: акустику, терморегуляцію, екологічність. Дизайнер має вміти правильно поєднувати текстури, кольори та властивості матеріалів.

Лабораторне завдання: дослідити та підібрати оздоблювальні матеріали для обраного інтер'єру. Виконати колаж із зразків матеріалів (текстиль, дерево, камінь, кераміка тощо) з поясненням їх характеристик і доцільності використання.

Завдання для самостійної роботи: створити палітру матеріалів для інтер'єру сучасного житлового приміщення, підібравши поверхні для стін, підлоги, меблів та декоративних елементів.

Використані джерела та література:

1. Даниленко В. Я. Дизайн: підручник для студ ВНЗ, які навчаються за спец. «Дизайн». Харків: Вид-во ХДАДМ, 2003. 320 с.
2. Кузнецова І. О., Оксенюк Ю. О. Скульптури із вторинних матеріалів: типи, видита функції. *Теорія та практика дизайну. Збірник наук. праць*. Київ: «Дія», 2013. Вип. 3. С. 87–94.
3. Кузнецова І. О., Чередниченко Ю. Визначення явища сенсорного дизайну, його застосування та засоби творення. *Теорія та практика дизайну*. Київ: «Дія», 2015. Вип. 8. С.164–169.

Тема 5. Оформлення стін, підлоги вікон приміщення

Структура та візуальне оформлення поверхонь приміщення впливають на його стиль. Важливим є вибір фарби, шпалер, плитки, текстилю для вікон, а також видів підлогових покриттів.

Лабораторне завдання: виконати графічне моделювання варіантів оформлення стін, підлоги та вікон приміщення, з використанням різних матеріалів та дизайнерських рішень. Запропонувати кілька варіантів оздоблення для одного приміщення.

Завдання для самостійної роботи: створити дизайнерське рішення для оформлення стін і підлоги в конкретному стилі (лофт, мінімалізм, еклектика, бохо).

Використані джерела та література:

1. Дячун Зеновій Йосафатович Конструювання меблів. Корпусні вироби: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Київ: Вид. дім, 2015. 387 с.
2. Емброуз Г. Основи. Графічний дизайн 03: генерування ідей: пер. з англ. Київ: Art Huss, 2019. 192 с.
3. Іттен Й. Наука дизайну та форми: пер. з англ. Київ: ArtHuss, 2021. 136 с.

Тема 6. Меблі. Ергономічні вимоги до меблів

Меблі – одна із складу складових інтер’єру, що формує його функціональність та естетику. Ергономіка меблів прагне зручності та комфорту користувачів.

Лабораторне завдання: розробити схему розташування меблів у приміщенні, враховуючи ергономічні принципи. Проаналізувати ергономічні показники меблів та розробити їх відповідність вимогам безпеки та комфорту.

Завдання для самостійної роботи: розробити ескіз багатофункціонального меблевого предмета, який може трансформуватися або змінювати свої функції в просторі.

Використані джерела та література:

1. Блумквіст Г. Натхнення кольором. Ідеальні палітри для оригінальних інтер’єрів: пер. з англ. Київ:ArtHuss, 2021. 208 с.
2. Бойлен А. Візуальна культура: пер.з англ. Київ: ArtHuss,2021. 208 с.
3. Брюханова Г.В. Комп’ютерні дизайн-технології: навчальний посібник. Київ: ЦУЛ, 2019. 180 с.
4. Даниленко В. Я. Основи дизайну: навч. посібник. Київ: ІЗМН,2016. 92 с.

Тема 7. Композиційне оформлення інтер’єрного простору

Композиція інтер’єру має бути гармонійною та естетично збалансованою. Важливими аспектами є симетрія, ритм, контраст, масштабність та акценти в просторі.

Лабораторне завдання: створити композиційне рішення інтер'єру із застосуванням законів композиції (ритм, рівнового, контраст, домінанта). Виконати макет або ескізне рішення інтер’єру з чітко вираженою композиційною побудовою.

Завдання для самостійної роботи: розробити композиційне рішення для вітальні, використовуючи один із принципів композиції (наприклад, симетрія, асиметрія, акцентний прийом).

Використані джерела та література:

1. Михайленко В. Е. Основи композиції. Геометричні аспекти художнього формотворення. Київ: Каравелла, 2004.
2. Петрушевский А. О. Принципи та засоби комп’ютерного формоутворення дизайну вітражних полотен: автореферат дис. канд. техн. наук: 05.01.03. Київ, 2015. 24 с.
3. Сьомка С. В. Основи дизайну архітектурного середовища: підручник. Київ: НАКККіМ, 2019. 464 с.

Тема 8. Додаткове предметне оформлення інтер’єрного простору

Декор – це фінальний штрих, який створює атмосферу та індивідуальність простору. Важливими елементами є картини, скульптури,

текстиль, квіти, світильники, настінні панелі.

Лабораторне завдання: розробити концепцію предметного оформлення приміщення за допомогою декору (картини, скульптури, текстильні елементи, освітлення тощо). Виконати колаж або презентацію із застосуванням декоративних елементів для створення певної атмосфери інтер'єру.

Завдання для самостійної роботи: створити концепцію оформлення інтер'єру за допомогою предметного декору, враховуючи сезонність або стильове рішення.

Використані джерела та література:

1. Антонович Є. А. Концепція розвитку національного дизайну до 2010 року: проблеми підготовки і перепідготовки фахівців. *Педагогіка вищої та середньої школи: зб. наук. праць*. № 10. 2005. Вип. 10. Спец. вип.: Художньо-педагогічна освіта XIX ст.: теорія, методи, технології. С. 15-22.
2. Гнатюк Л. Р., Синиця Т. С. Дизайн інтер'єрів офісних приміщень з використанням сучасних екологічних *тенденцій. Теорія та практика дизайну. Збірник наукових праць.* Вип. 9. Мистецтвознавство. Київ: НАУ, 2016. С. 47–56.
3. Даниленко В. Я. Дизайн України у світовому контексті художньо-проектної культури XX століття (національний та глобалізаційний аспекти): автореф. дис. доктора мистецтвознав. Львів, 2006. 36 с.

V – СЕМЕСТР

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 5. Презентація та оцінка результатів власної проектної діяльності

Тема 1. Розробка власного проекту інтер'єру (за вибором)

Студенти самостійно обирають тему для свого підсумкового проекту, враховуючи отримані знання щодо стилістики, ергономіки, кольорових рішень та зонування. Оцінюється інноваційність, естетичність та функціональність рішення.

Завдання для самостійної роботи: створити детальне концептуальне рішення інтер'єру, враховуючи всі аспекти сучасного дизайну. Презентувати проект у вигляді візуалізацій, креслень та пояснювальної записки.

Використані джерела та література:

1. Даниленко В. Я. Дизайн: підручник для студ ВНЗ, які навчаються за спец. «Дизайн». Харків: Вид-во ХДАДМ, 2003. 320 с.
2. Кузнецова І. О., Оксенюк Ю. О. Скульптури із вторинних матеріалів: типи, видита функції. *Теорія та практика дизайну. Збірник наук. праць*. Київ: «Дія», 2013. Вип. 3. С. 87–94.
3. Кузнецова І. О., Чередниченко Ю. Визначення явища сенсорного дизайну, його застосування та засоби творення. *Теорія та практика дизайну*. Київ: «Дія», 2015. Вип. 8. С.164–169.

Тема 2. Компонування портфоліо проекту

Портфоліо – це візитна картка дизайнера. Вивчаються основи побудови грамотного портфоліо, подання робіт та створення індивідуального стилю презентації.

Завдання для самостійної роботи: розробити власне портфоліо, що включатиме найкращі проекти та ідеї студента.

Використані джерела та література:

1. Михайленко В. Е. Основи композиції. Геометричні аспекти художнього формотворення. Київ: Каравелла, 2004.

2. Петрушевский А. О. Принципи та засоби комп'ютерного формоутворення дизайну вітражних полотен: автореферат дис. канд. техн. наук: 05.01.03. Київ, 2015. 24 с.
3. Сьомка С. В. Основи дизайну архітектурного середовища: підручник. Київ: НАКККіМ, 2019. 464 с.

Тема 3. Захист проекту

Захист – це демонстрація вмінь та знань, здобутих протягом навчання. Навчаємося аргументовано подавати ідеї, відповідати на запитання та відстоювати свої рішення.

Завдання для самостійної роботи: підготувати усну та візуальну презентацію свого фінального проекту, використовуючи сучасні методи подання матеріалів.

Використані джерела та література:

1. Антонович Є. А. Концепція розвитку національного дизайну до 2010 року: проблеми підготовки і перепідготовки фахівців. *Педагогіка вищої та середньої школи: зб. наук. праць*. № 10. 2005. Вип. 10. Спец. вип.: Художньо-педагогічна освіта XIX ст.: теорія, методи, технології. С. 15-22.
2. Гнатюк Л. Р., Синиця Т. С. Дизайн інтер'єрів офісних приміщень з використанням сучасних екологічних *тенденцій. Теорія та практика дизайну. Збірник наукових праць.* Вип. 9. Мистецтвознавство. Київ: НАУ, 2016. С. 47–56.
3. Даниленко В. Я. Дизайн України у світовому контексті художньо-проектної культури XX століття (національний та глобалізаційний аспекти): автореф. дис. доктора мистецтвознав. Львів, 2006. 36 с.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Основна література

1. Блумквіст Г. Натхнення кольором. Ідеальні палітри для оригінальних інтер'єрів: пер. з англ. Київ: ArtHuss, 2021. 208 с.
2. Бойлен А. Візуальна культура: пер.з англ. Київ: ArtHuss, 2021. 208 с.
3. Брюханова Г.В. Комп'ютерні дизайн-технології: навчальний посібник. Київ: ЦУЛ, 2019. 180 с.
4. Даниленко В. Я. Основи дизайну: навч. посібник. Київ: ІЗМН, 2016. 92 с.
5. Дячун Зеновій Йосафатович Конструювання меблів. Корпусні вироби: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Київ: Вид. дім, 2015. 387 с.
6. Емброуз Г. Основи. Графічний дизайн 03: генерування ідей: пер. з англ. Київ: Art Huss, 2019. 192 с.
7. Іттен Й. Наука дизайну та форми: пер. з англ. Київ: ArtHuss, 2021. 136 с.
8. Комп'ютерне проектування інтер'єру: методичні вказівки до практичних занять для студентів спеціальності 5.02020701 «Дизайн» денної форми навчання / укладач Н. В. Табун. Луцьк: ТК Луцького НТУ, 2018. 108 с.
9. Лотошинська Н. Технології 3D-моделювання в програмному середовищі 3ds Max з дисципліни «3D-Графіка». Львів: Львівська політехніка, 2020. 216 с.
10. Чепелик В. В. Український архітектурний модерн. Київ: КНУБА, 2000. 196 с.

Додаткова література

1. Антонович Є. А. Концепція розвитку національного дизайну до 2010 року: проблеми підготовки і перепідготовки фахівців. *Педагогіка вищої та середньої школи: зб. наук. праць*. № 10. 2005. Вип. 10. Спец. вип.: Художньо-педагогічна освіта XIX ст.: теорія, методи, технології. С. 15-22.
2. Гнатюк Л. Р., Синиця Т. С. Дизайн інтер'єрів офісних приміщень з використанням сучасних екологічних *тенденцій. Теорія та практика дизайну. Збірник наукових праць.* Вип. 9. Мистецтвознавство. Київ: НАУ, 2016. С. 47–56.
3. Даниленко В. Я. Дизайн України у світовому контексті художньо-проектної культури XX століття (національний та глобалізаційний аспекти): автореф. дис. доктора мистецтвознав. Львів, 2006. 36 с.
4. Даниленко В. Я. Дизайн: підручник для студ ВНЗ, які навчаються за спец. «Дизайн». Харків: Вид-во ХДАДМ, 2003. 320 с.
5. Кузнецова І. О., Оксенюк Ю. О. Скульптури із вторинних матеріалів: типи, видита функції. *Теорія та практика дизайну. Збірник наук. праць*. Київ: «Дія», 2013. Вип. 3. С. 87–94.
6. Кузнецова І. О., Чередниченко Ю. Визначення явища сенсорного дизайну, його застосування та засоби творення. *Теорія та практика дизайну*. Київ: «Дія», 2015. Вип. 8. С.164–169.

7. Михайленко В. Е. Основи композиції. Геометричні аспекти художнього формотворення. Київ: Каравелла, 2004.
8. Петрушевский А. О. Принципи та засоби комп'ютерного формоутворення дизайну вітражних полотен: автореферат дис. канд. техн. наук: 05.01.03. Київ, 2015. 24 с.
9. Сьомка С. В. Основи дизайну архітектурного середовища: підручник. Київ: НАКККіМ, 2019. 464 с.
10. Яремків М. Композиція. Творчі основи зображення: навч. посіб. для ВНЗ. Тернопіль: Вид-во «Підручники і посібники», 2009. 106 с.

Електронні інформаційні ресурси

1. Бібліотека українських підручників. URL: http://pidruchniki.ws/
2. Відкрита електронна архітектурно-будівельна бібліотека. URL: http://books.totalarch.com
3. Державна наукова архітектурно-будівельна бібліотека імені В. Г. Заболотного. URL: https://dnabb.org/
4. Державна науково-педагогічна бібліотека України ім. В. О. Сухомлинського. URL: www.dnpb.gov.ua/
5. Зірки дизайну. URL: https://fineandhome.by/blog/zvezdyi-dizajna
6. Міська публічна бібліотека. URL: http://www.library.dp.ua/
7. Національна бібліотека України імені В. В. Вернадського. URL: http://www.nbuv.gov.ua/
8. Обласна публічна бібліотека. URL: https://www.libr.dp.ua/
9. Сайти електронних бібліотек Internet. URL: http://library.kr.ua/libworld/elib.html
10. Харківська державна наукова бібліотека України імені В. Короленка. URL: http://korolenko.kharkov.com/

Структурний підрозділ «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»
ВНЗ «КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ»

ПИТАННЯ ДО ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ З ДИСЦИПЛІНИ «Художнє проектування інтер’єру»

для студентів спеціальності 022 «Дизайн»
ОПП «Дизайн інтер’єру»

Київ-2024

ПИТАННЯ ДО ІСПИТУ

1. Які терміни використовуються для опису зовнішнього та внутрішнього середовища?
2. Що таке художнє моделювання у дизайні середовища?
3. Які основні принципи зонування середовища ви знаєте?
4. Як ергономіка штучного середовища впливає на реалізацію людини в архітектурі?
5. Які функціональні елементи мають бути враховані у просторі середовища?
6. Як геофактори впливають на декорування інтер'єрів?
7. Які методи та прийоми використовуються для розробки інтер'єрів?
8. Яке значення кольору в інтер'єрі?
9. Як організувати композиційне рішення для інтер'єру?
10. Що таке зонування та як правильно наповнити простір?
11. Які основні тенденції у розвитку інтер'єру ви знаєте?
12. Як композиція впливає на дизайн інтер'єру?
13. Які категорії композиції існують?
14. Які стилі інтер'єру є найпоширенішими?
15. Що характерно для єгипетського стилю в інтер'єрі?
16. Як розвивався ренесансний стиль?
17. Які риси притаманні бароко та рококо?
18. Як відрізняються романтизм та еклектизм у дизайні інтер'єру?
19. Які особливості мінімалізму у дизайні інтер'єру?
20. Що таке постмодернізм і як він впливає на інтер'єр?
21. Які особливості проектування інтер'єру магазину?
22. Як вітрина впливає на загальний дизайн магазину?
23. Які специфічні вимоги до проектування офісних приміщень?
24. Які основні принципи оформлення ресторанних закладів?
25. Як правильно спроектувати інтер'єр житлового приміщення?
26. Що слід враховувати при проектуванні музеїв та виставкових приміщень?
27. Які етапи проектування підприємства харчування?
28. Як створити стилістичне, пластичне та колірне рішення для інтер'єрного простору?
29. Які матеріали та освітлення обираються для інтер'єрних рішень?
30. Як підготувати креслення для друку?
31. Які функціонально-просторові основи організації інтер'єрів існують?
32. Як різні типи приміщень впливають на їхнє оформлення?
33. Що таке функціональне зонування приміщення?
34. Які матеріали використовуються для оздоблення інтер'єру?
35. Як правильно оформити стіни, підлогу та вікна приміщення?

36. Які ергономічні вимоги до меблів?
37. Як організувати композиційне оформлення інтер'єрного простору?
38. Яке додаткове предметне оформлення можна використати в інтер'єрі?
39. Які етапи розробки власного проекту інтер'єру?
40. Як правильно компонувати портфоліо проекту?
41. Які основні вимоги до захисту проекту?
42. Які методи підбору кольорової гами для житлової кімнати?
43. Як виконати ескіз проекту житлової кімнати у кольорі?
44. Які види освітлення існують та як їх використовувати в інтер'єрі?
45. Як підбирати та розміщувати кімнатні рослини в інтер'єрі?
46. Які принципи використовувати для створення квіткових композицій в інтер'єрі?
47. Як українські національні традиції впливають на інтер'єр сучасного житла?
48. Як зображати внутрішнє середовище житла в проекціях?
49. Як виконати ескіз інтер'єру житлової кімнати у проекціях?
50. Які можливості створення дизайну інтер'єру житлових приміщень за допомогою сучасних електронних програм?
51. Як враховувати культуру та традиції при створенні дизайну інтер'єру?
52. Які основні чинники впливають на вибір меблів та декору?
53. Як впливає природне освітлення на дизайн інтер'єру?
54. Які інноваційні матеріали використовуються в сучасному дизайні інтер'єру?
55. Як технології VR та 3D-друк змінюють процес дизайну інтер'єру?
56. Що таке стійкий дизайн і як він застосовується в інтер'єрі?
57. Які аспекти безпеки потрібно враховувати при створенні дизайну інтер'єру?
58. Як організувати ефективний робочий простір вдома?
59. Як враховувати психологічні аспекти при виборі кольорової гами інтер'єру?
60. Які основні вимоги до проектування інтер'єру для людей з особливими потребами?

Структурний підрозділ «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну»
ВНЗ «КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ»

КОНСПЕКТ ЛЕКЦІЙ
З ДИСЦИПЛІНИ
«Художнє проектування інтер’єру»
для студентів спеціальності 022 «Дизайн»
ОПП «Дизайн інтер’єру»

Київ-2024

І – СЕМЕСТР

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 1. Вступ до дизайну інтер’єру.

Тема 1. Вступ в предмет. Художнє моделювання у дизайні середовища. Термінологія. Визначення понять зовнішнього та внутрішнього середовища

У світі, де простір відіграє ключову роль у житті людини, мистецтво проектування інтер’єру стає не просто питанням естетики, а необхідністю для створення комфортного, функціонального та гармонійного середовища. **Художнє проектування інтер’єру** поєднує в собі як творчий процес, так і наукові підходи, що дозволяють формувати простір відповідно до потреб людини. Воно базується на композиційних законах, ергономічних вимогах, матеріалознавстві та психології кольору.

Одним із важливих аспектів художнього проектування є **художнє моделювання середовища**, яке дозволяє дослідити та розробити інтер’єр ще на стадії ідеї, використовуючи різні засоби візуалізації, ескізи, макети, 3D-графіку. Це дає можливість оцінити пропорції, гармонійність поєднання кольорів і

матеріалів, а також проаналізувати ефективність просторових рішень.

Процес проектування не може існувати без точного визначення термінів та понять, які формують основу професійної діяльності дизайнера. **Зовнішнє та внутрішнє середовище** є ключовими категоріями у формуванні просторової композиції та безпосередньо впливають на взаємодію людини з простором.

Художнє проектування інтер'єру: творчість у поєднанні з наукою

Проектування інтер'єру – це багаторівневий процес, який включає аналіз, розробку концепції, планування простору, вибір матеріалів, колірних рішень, меблів та декоративних елементів. Дизайнеру потрібно враховувати такі аспекти, як призначення приміщення, ергономічні вимоги, стилістичні особливості та навіть психологічний вплив форми і кольору на людину.

На перший погляд, художнє проектування інтер'єру може здаватися лише творчим процесом, але насправді воно ґрунтується на чітких принципах та методах. Дизайнер, як художник, створює гармонійний простір, враховуючи основи композиції – **ритм, масштабність, симетрію, контраст, пропорційність**. Як інженер – аналізує функціональність та ефективність простору. А як психолог – прогнозує, як сприйматиметься середовище користувачем, які емоції воно викликатиме.

Художнє моделювання відіграє ключову роль у процесі проектування, оскільки дозволяє наочно представити майбутній інтер'єр. На ранніх стадіях дизайнери використовують **ескізне моделювання**, що допомагає розробити концепцію приміщення та визначити основні композиційні рішення. У подальшій роботі застосовується **комп'ютерна візуалізація** – завдяки сучасним програмам (3ds Max, SketchUp, AutoCAD) можна створювати детальні 3D-моделі приміщень, тестувати кольорові рішення, розташування меблів і декоративних елементів.

Термінологія та основні поняття художнього проектування

У сфері дизайну інтер'єру існує безліч професійних термінів, розуміння яких є необхідним для кожного фахівця. Деякі з основних понять:

- **Ергономіка** – наука, що вивчає комфорт та ефективність взаємодії людини з

предметним середовищем.

- **Композиція** – поєднання різних елементів інтер'єру в єдине гармонійне ціле.
- **Масштабність** – співвідношення розмірів предметів у просторі відносно людини.
- **Функціональність** – здатність приміщення та його елементів відповідати практичним потребам користувачів.
- **Колористика** – наука про колір, його взаємодію зі світлом і вплив на людину.
- **Фактура** – характеристика поверхонь матеріалів, яка впливає на тактильне та візуальне сприйняття інтер’єру.

Знання цих понять допомагає дизайнерам не тільки правильно сприймати проектування, а й ефективно спілкуватися із замовниками та будівельними фахівцями.

Зовнішнє та внутрішнє середовище в дизайні інтер’єру

Один із головних аспектів проектування – це взаємозв’язок **зовнішнього та внутрішнього середовища**. Вони утворюють єдиний просторовий контекст, де людина перебуває у постійній взаємодії з архітектурою, інтер'єром та природою.

Зовнішнє середовище – це навколишнє оточення будівлі: міський простір, природний ландшафт, кліматичні умови. Дизайнер враховує цей

фактор при виборі матеріалів, колірних рішень та стилю інтер'єру. Наприклад, у північних країнах використовують теплі відтінки та натуральні матеріали для створення затишної атмосфери, тоді як у жаркому кліматі популярні світлі кольори, які відбивають сонячне світло.

Внутрішнє середовище – це внутрішній простір приміщення, що формується завдяки меблям, декоративним елементам, освітленню та кольоровим рішенням. Воно має відповідати функціональному призначенню, забезпечувати комфорт та сприяти психологічному благополуччю людини.

Приклад взаємодії зовнішнього та внутрішнього середовища можна спостерігати у **біофільному дизайні** – напрямку, що активно розвивається і передбачає гармонійне поєднання природних матеріалів, живої зелені, великої кількості природного освітлення та відкритих просторів.

Висновок

Художнє проектування інтер'єру – це синтез мистецтва, науки та технологій. Дизайнер не просто створює гарний простір, а формує середовище, яке впливає на емоційний та фізичний стан людини. Художнє моделювання дозволяє візуалізувати та вдосконалювати ідеї ще на етапі розробки, що значно покращує якість реалізації проектів.

Знання термінології та розуміння взаємозв'язку зовнішнього та внутрішнього середовища допомагають дизайнерам знаходити оптимальні рішення для будь-якого простору. У сучасному світі, де якість життя безпосередньо залежить від організації навколишнього простору, мистецтво проектування інтер'єру стає ще більш важливим.

Завдяки глибокому розумінню цих процесів, дизайнер здатен створювати простори, що надихають, заспокоюють, мотивують і покращують життя людей.

Тема 2. Людина і його життєдіяльність в сучасному середовищі. Особливості реалізації людини в архітектурі. Ергономіка штучного середовища

У сучасному світі, де простір є важливим аспектом комфорту та функціональності, людина взаємодіє з ним на різних рівнях. Життєдіяльність людини у сучасному середовищі залежить від багатьох чинників: архітектурного планування, ергономіки, світла, кольору, меблів, матеріалів та психологічного впливу простору. Художнє проектування інтер'єру відіграє ключову роль у тому, щоб зробити цей простір не тільки гармонійним, але й таким, що сприяє ефективній діяльності, відпочинку та психологічному комфорту.

Людина проводить у приміщеннях більшу частину свого життя, тому правильне проектування середовища є одним із головних завдань дизайнера. Простір повинен не просто існувати, а відповідати потребам людини, її фізичним та емоційним вимогам, сприяти продуктивності або релаксації, допомагати у взаємодії із соціумом або, навпаки, надавати відчуття усамітнення.

Сучасне середовище та його вплив на людину

Розвиток архітектури та дизайну завжди відбувався відповідно до потреб людини, її соціального статусу, стилю життя та навіть кліматичних умов. Сучасні міста, офіси, торгові центри, житлові простори змінюються під впливом технологій, суспільних трендів та нових матеріалів.

Сьогоднішнє середовище поділяється на природне та штучне. Природне середовище – це навколишній світ, ландшафти, кліматичні умови, а штучне середовище – це міста, архітектура, дизайн інтер'єру, технології, які люди створюють для комфорту свого життя.

У великих містах людина найчастіше перебуває саме у штучному середовищі, тому дизайн інтер'єру відіграє вирішальну роль у її самопочутті. Він впливає на психологічний стан, рівень стресу, продуктивність роботи та навіть фізичне здоров'я.

Наприклад, погане освітлення може спричиняти втому та головний біль, неправильне зонування офісного простору – зниження ефективності працівників, а некомфортне меблювання в житловому приміщенні – проблеми з поставою та сном. Саме тому сучасний дизайн орієнтується на наукові дослідження у сфері ергономіки, психології кольору, акустики та освітлення.

Особливості реалізації людини в архітектурі

Архітектура та дизайн створюються для людей, тому кожне приміщення має відповідати їхнім потребам. Умовно можна виділити кілька основних аспектів взаємодії людини з простором:

- Комфорт і функціональність. Людина повинна без зусиль користуватися всіма елементами простору, легко пересуватися, досягати необхідних предметів. У житлових приміщеннях важливо враховувати зони для сну, роботи, відпочинку, прийому гостей.
- Емоційний вплив простору. Від кольору, форми меблів, оздоблювальних матеріалів залежить психологічний стан людини. Світлі приміщення з великими вікнами сприяють спокою та натхненню, тоді як темні, маленькі кімнати можуть викликати пригніченість.
- Ергономіка і здоров'я. Неправильна організація простору може спричиняти перевтому, проблеми з поставою, порушення циркуляції повітря. Наприклад, у лікарнях особливу увагу приділяють кольоровій гамі, матеріалам, що легко дезінфікуються, а в офісах створюють робочі зони, що мінімізують навантаження на зір та поставу.
- Соціальна взаємодія. Дизайн повинен сприяти спілкуванню та комунікації, особливо у громадських місцях, таких як кафе, готелі, офіси. Проте, в інших ситуаціях важливо створити зони усамітнення (наприклад, у квартирах-студіях).

Ергономіка штучного середовища: простір, що працює на людину

Ергономіка – це наука про взаємодію людини з простором та предметами, що її оточують. Вона спрямована на оптимізацію робочих і житлових умов, підвищення безпеки, зниження стресу і покращення загального самопочуття.

Основні принципи ергономіки інтер'єру:

1. Раціональне використання простору. Простір повинен бути логічно організований: не слід перевантажувати приміщення меблями, слід створювати зручні шляхи пересування.

2. Комфортні меблі. Висота робочого столу, розміри стільців, глибина сидінь – усе це має відповідати анатомічним особливостям людини, щоб зменшити навантаження на хребет і м’язи.

3. Оптимальне освітлення. Природне освітлення завжди краще за штучне, тому важливо правильно використовувати вікна, штори, дзеркала. Для штучного освітлення застосовують локальні та загальні джерела світла.

4. Зонування простору. Кожен функціональний простір повинен мати чітке призначення – зона роботи, зона відпочинку, зона навчання.

5. Адаптивність. У сучасних дизайнах популярні трансформовані меблі, які дозволяють використовувати простір з максимальною ефективністю.

6. Матеріали та покриття. Вони мають бути безпечними, нетоксичними, простими в догляді та відповідати функціональності приміщення.

Висновок

Людина є центром будь-якого архітектурного і дизайнерського рішення. Сучасне середовище має відповідати її потребам, забезпечувати комфорт, безпеку, функціональність та естетику. Художнє проектування інтер’єру – це не просто створення гарного простору, а глибоке дослідження взаємодії людини з середовищем. Використовуючи принципи ергономіки, знання психології кольору, законів композиції та функціонального зонування, дизайнер може створювати інтер’єри, які не лише виглядають гармонійно, а й позитивно впливають на психофізичний стан людини. Завдяки грамотному підходу до проектування житлових, робочих та громадських просторів, можна зробити життя людини зручнішим, продуктивнішим і більш комфортним. У майбутньому розвиток технологій і дизайну дозволить ще більше адаптувати штучне середовище під потреби людини, роблячи його не лише красивим, а й розумним, інтерактивним та максимально пристосованим до індивідуальних вимог кожного.

Тема 3. Функціональні процеси і функціональні елементи в просторі середовища. Принципи та методи зонування середовища

Простір є одним із найважливіших факторів, що впливають на якість життя людини. Його організація визначає комфорт, функціональність та естетику середовища, в якому ми перебуваємо. Художнє проектування інтер'єру спрямоване не тільки на створення гарного вигляду приміщення, а й на забезпечення зручності його використання. Для цього важливо розуміти, як людина взаємодіє з простором, які функціональні процеси в ньому відбуваються та які елементи є ключовими для його ефективної організації.

У сучасному дизайні інтер'єру велике значення мають принципи зонування, які допомагають розподілити простір так, щоб він відповідав усім потребам користувачів. Принципи зонування дозволяють створювати приміщення, які легко адаптуються під конкретні завдання, забезпечують максимальну ефективність використання площі та сприяють комфорту в повсякденному житті.

Функціональні процеси в просторі середовища

Функціональний процес – це система дій та операцій, які відбуваються в певному середовищі. У будь-якому приміщенні людина здійснює різні процеси:

роботу, відпочинок, приймання їжі, спілкування, навчання, хобі. Тому кожен простір повинен бути організований таким чином, щоб забезпечувати зручність цих дій.

Функціональні процеси можна умовно розділити на три групи:

1. **Життєві процеси**, пов’язані з основними потребами людини: сон, харчування, особиста гігієна, відпочинок.
2. **Соціальні процеси**, які передбачають взаємодію з іншими людьми: робота, навчання, комунікація, сімейні або дружні зустрічі.
3. **Специфічні процеси**, які залежать від способу життя користувача приміщення: творчість, спорт, хобі, догляд за тваринами або рослинами.

Для забезпечення гармонійного функціонування всіх цих процесів, дизайнери інтер’єру повинні враховувати такі аспекти:

- **Оптимальна організація простору**, яка відповідає способу життя людини.
- **Гнучкість середовища**, що дозволяє змінювати його відповідно до потреб користувачів.
- **Зручний доступ до важливих елементів середовища** (наприклад, розташування кухні біля їдальні, а спальні – у спокійній частині квартири).

Функціональні елементи середовища

Функціональні елементи – це об’єкти або зони, які забезпечують

реалізацію певних дій у просторі. Вони можуть бути стаціонарними (стіни, перегородки, меблі) або мобільними (переносні лампи, ширми, модульні меблі).

Основні функціональні елементи інтер'єру:

- **Меблі** – важливий компонент, який забезпечує комфорт і зручність користування простором. Наприклад, робочий стіл створює умови для праці, а диван – для відпочинку.
- **Освітлення** – визначає атмосферу приміщення та сприяє ефективності роботи або релаксації. Загальне освітлення забезпечує рівномірний розподіл світла, а локальне підкреслює певні функціональні зони.
- **Перегородки та мобільні конструкції** – допомагають створювати нові зони, розмежовувати або поєднувати простір. Наприклад, скляні перегородки зберігають відчуття відкритості, а текстильні або дерев'яні забезпечують приватність.
- **Декоративні елементи** – виконують як естетичну, так і функціональну роль. Картини, дзеркала, текстиль можуть створювати певний настрій та акцентувати важливі частини простору.

Кожен функціональний елемент має відповідати певним параметрам:

- **Ергономічність** – розмір, висота, розташування повинні відповідати фізичним можливостям користувача.
- **Безпека** – використання матеріалів, що не виділяють токсичних речовин, відсутність гострих кутів, пожежна безпека.
- **Естетика та стиль** – гармонійне поєднання всіх елементів відповідно до загальної концепції інтер’єру.

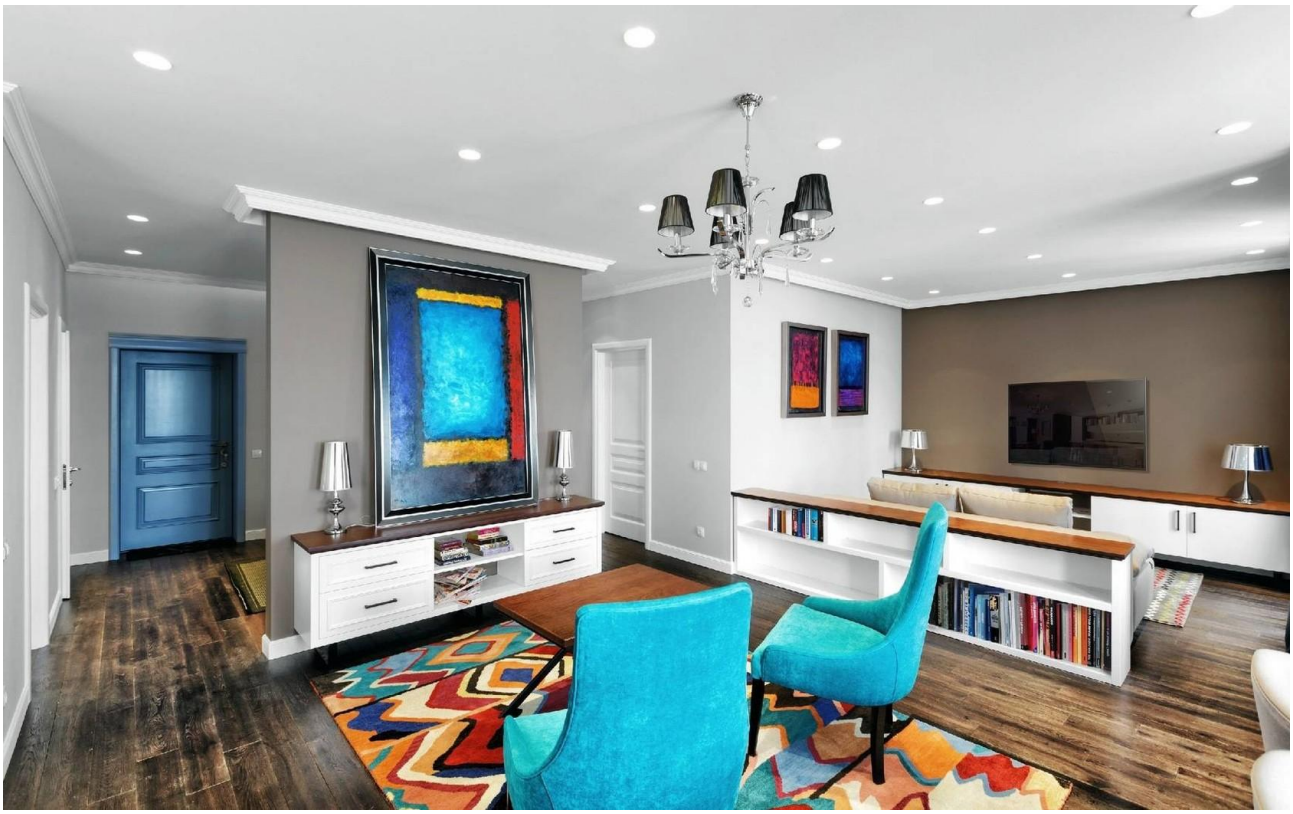
Принципи зонування середовища

Зонування – це процес поділу простору на функціональні області, які відповідають конкретним потребам користувачів. Воно дозволяє зробити приміщення більш організованим, зручним і ефективним у використанні.

Основні принципи зонування:

- **Функціональність** – кожна зона повинна відповідати своїй основній задачі (наприклад, робоче місце має бути відокремлене від зони відпочинку).

- **Гнучкість** – можливість зміни простору відповідно до потреб (наприклад, меблі-трансформери або мобільні перегородки).
- **Візуальна гармонія** – зонування не повинно порушувати загальну концепцію дизайну.
- **Логічність та ергономічність** – розташування зон відповідно до логіки їх використання (наприклад, кухня поруч із їдальнею).

Методи зонування середовища

Сучасні дизайнери використовують різні методи поділу простору, щоб зробити його зручнішим та естетично привабливим.

1. **Фізичне зонування** – передбачає використання перегородок, стелажів, меблів або штор для створення окремих зон. Наприклад, у студійному приміщенні спальню можна відокремити декоративною ширмою або книжковою шафою.
2. **Колірне зонування** – використання різних відтінків і текстур для розмежування простору. Наприклад, робоча зона може мати більш насичені кольори, а зона відпочинку – м’які пастельні тони.
3. **Освітлення** – грає ключову роль у поділі простору. Загальне освітлення створює рівномірний фон, тоді як локальні світильники допомагають виділити

окремі функціональні області (наприклад, підсвічування кухонного фартуха або лампа над робочим столом).

4. **Рівневе зонування** – створення різних рівнів у просторі (наприклад, подіум для спальні або багаторівнева стеля в офісі). Це особливо актуально для квартир із високими стелями або великих відкритих просторів.
5. **Фактурне зонування** – використання різних матеріалів для розмежування зон. Наприклад, у кухні можна використати плитку для підлоги, а у вітальні – паркет.

Висновок

Функціональні процеси та елементи простору визначають зручність і ефективність середовища, у якому ми живемо і працюємо. Продумане зонування дозволяє зробити приміщення більш комфортним, оптимально організованим та адаптованим до потреб користувачів. Завдяки правильному використанню меблів, світла, кольору та текстур можна створити інтер'єр, який не лише відповідає сучасним стандартам ергономіки, але й надихає на продуктивність та відпочинок. Уміння правильно зонувати простір – це основа успішного художнього проектування інтер'єру, що дозволяє зробити будь-яке приміщення функціональним, гармонійним та затишним.

Тема 4. Методи та прийми розробки інтер’єрів. Норми проєктування. Декорування інтер’єрів в залежності від геофакторів та функціонального призначення

Процес художнього проектування інтер’єру є складним та багаторівневим завданням, яке вимагає врахування функціональності, естетики, ергономіки та сучасних тенденцій. Щоб створити гармонійний простір, дизайнер повинен використовувати комплексний підхід, що включає методи планування, технічні та художні прийоми, а також дотримання норм проектування. Важливим аспектом є і декорування, яке має відповідати географічним особливостям регіону, культурним традиціям і функціональному призначенню приміщення.

Методи та прийоми розробки інтер’єрів

Розробка інтер’єру починається з концептуальної ідеї та аналізу простору. Вибір методу проектування залежить від поставленого завдання, призначення приміщення та побажань замовника.

Одним із ключових методів є функціональний аналіз простору, що дозволяє визначити основні зони приміщення відповідно до їхнього призначення. Це особливо важливо для житлових просторів, офісів та комерційних закладів, де необхідно чітко розмежовувати зони активності та відпочинку.

Іншим важливим методом є ергономічне проектування, яке ґрунтується на дослідженнях руху людини у просторі. Розташування меблів, ширина проходів, висота робочих поверхонь – усе це має бути оптимізоване для зручності користування.

Сучасний дизайн також активно використовує метод моделювання та візуалізації, що дозволяє створювати 3D-моделі майбутнього простору. Це допомагає клієнту краще уявити інтер'єр, а дизайнеру – експериментувати з кольором, освітленням, фактурою матеріалів.

Не менш важливим є метод стилістичного підходу, коли проект базується на конкретному стилі (класика, мінімалізм, хай-тек, бохо, скандинавський стиль тощо). Вибір стилю визначає основні матеріали, колірну палітру, декоративні елементи та принципи компонування простору.

Щоб інтер'єр був гармонійним, дизайнери застосовують композиційні прийоми:

- Контрастність (поєднання різних фактур, кольорів, форм)
- Ритм (повторюваність елементів для створення динаміки)
- Масштабність (збалансоване співвідношення великих і малих предметів)
- Симетрія та асиметрія (залежно від бажаного ефекту)

Норми проектування в інтер'єрі

Крім творчого підходу, важливо дотримуватися нормативних вимог, які визначають безпечність, зручність та ефективність експлуатації приміщень.

У процесі проектування житлових, комерційних і громадських інтер'єрів слід враховувати:

- Будівельні норми та стандарти (ДБН, ГОСТ, ISO), що регламентують висоту приміщень, ширину проходів, розташування інженерних комунікацій.
- Ергономічні вимоги, наприклад, мінімальна відстань між робочими зонами на кухні, оптимальна висота столу для роботи, необхідний рівень освітлення.
- Пожежні та санітарні норми, які особливо важливі для громадських закладів, ресторанів, медичних установ.

Так, наприклад, у житлових приміщеннях мінімальна висота стелі повинна бути не менше 2,5 м, ширина коридорів – не менше 90 см, а розетки – встановлюватися на висоті 30 см від підлоги. У громадських закладах, таких як кафе чи магазини, враховується необхідна площа на одну людину, аварійні виходи, система вентиляції.

Застосування норм дозволяє не тільки зробити приміщення зручним, але й убезпечити його використання.

Декорування інтер’єрів залежно від геофакторів

Географічне розташування відіграє важливу роль у формуванні інтер’єру. Клімат, доступні матеріали, традиції – усе це впливає на стилістичне та функціональне оформлення простору.

У північних країнах, де мало сонячного світла, перевага надається світлим кольорам, великим вікнам, дзеркальним поверхням, які відбивають світло. Використовуються теплі матеріали – дерево, текстиль, м’які килими, що створюють затишок.

У країнах із жарким кліматом, навпаки, інтер’єр оформлюють у прохолодних тонах, використовують натуральний камінь, плитку, мінімальну кількість текстилю. Архітектура включає елементи, що захищають від спеки – високі стелі, широкі тераси, глибокі тіні.

Декорування також відображає культурні традиції регіону. Наприклад, у східних країнах популярні мозаїчні орнаменти, низькі меблі, використання натурального шовку та різьблення по дереву. У Скандинавії переважають прості форми, мінімалізм, природні матеріали, а в середземноморському стилі – кераміка, яскраві кольори, великі панорамні вікна.

Декорування інтер’єру залежно від функціонального призначення

Кожне приміщення має своє функціональне призначення, і його оформлення повинно відповідати потребам користувачів.

- Житловий простір. Тут важливо створити атмосферу комфорту, тепла, затишку. Використовуються натуральні матеріали, м'які меблі, пастельні або приглушені тони. Освітлення зоноване: основне для спільного простору, локальне для зон читання, роботи.
- Офісні приміщення. Основна мета – підвищити продуктивність працівників, забезпечити комфортні умови для роботи. У таких інтер’єрах використовуються ергономічні меблі, нейтральні кольори, які не перевантажують зір, якісне штучне освітлення.

- Ресторани та кафе. Атмосфера відіграє ключову роль. Наприклад, у фешенебельних закладах використовується дороге оздоблення, приглушене освітлення, великі м’які крісла. У фастфудах, навпаки, переважає яскравий дизайн, що стимулює швидкий прийом їжі.
- Магазини. Дизайн торгових приміщень спрямований на стимулювання покупок. Використовуються дзеркала, грамотне освітлення товарів, кольори, що привертають увагу (наприклад, червоний та жовтий для акційних пропозицій).

Висновок

Художнє проектування інтер’єру – це багатогранний процес, що поєднує технічні норми, функціональність, естетику та індивідуальний стиль. Правильний вибір методів проектування, дотримання норм, а також врахування географічних та функціональних особливостей простору дозволяє створювати інтер’єри, які не тільки красиві, але й зручні, ефективні та безпечні для життя та роботи.

Тема 5. Значення кольору в інтер’єрі. Композиційні особливості організації внутрішнього середовища

Колір відіграє ключову роль у створенні атмосфери будь-якого інтер’єру. Він може впливати на настрій людини, її працездатність, викликати емоції та навіть впливати на фізичний стан. Вдале поєднання кольорів створює гармонійний простір, який сприяє відпочинку або, навпаки, стимулює активність. Кожен колір має свою енергетику, а також асоціації, які пов’язані з особливостями людського сприйняття. Тому під час художнього проектування інтер’єру важливо враховувати властивості кольору, його взаємодію зі світлом та матеріалами, а також композиційні особливості внутрішнього середовища.

Колір у приміщенні визначає його стиль, естетику та функціональність. Вибір кольорової палітри може залежати від багатьох факторів: призначення приміщення, розташування в будівлі, природного освітлення, розміру простору та психологічного впливу на людину. Наприклад, у невеликих приміщеннях темні кольори можуть зробити простір ще меншим і гнітючим, тоді як світлі відтінки візуально розширюють його. Сонячне світло також відіграє важливу роль: у приміщеннях із вікнами, що виходять на північ, варто використовувати теплі тони, які компенсують холодний ефект освітлення, а в кімнатах із

південним розташуванням доречними будуть прохолодніші відтінки.

Психологія кольору є важливою складовою створення комфортного середовища. Червоний колір активізує енергію, стимулює діяльність, але у великих кількостях може викликати агресію та напругу. Його часто використовують у місцях підвищеної активності: у спортивних залах, ресторанах, магазинах. Жовтий колір асоціюється з теплом, радістю, інтелектуальною активністю. Він чудово підходить для кухонь, їдалень, дитячих кімнат. Зелений – це символ гармонії, природи та спокою, він позитивно впливає на нервову систему та добре підходить для спалень, віталень, медичних закладів. Синій колір створює відчуття чистоти, свіжості, розслаблення, тому його часто використовують у ванних кімнатах, спальнях. Фіолетовий, залежно від відтінку, може бути як розкішним, так і містичним, викликаючи або творче натхнення, або меланхолію.

Колір також має функціональне значення. Наприклад, у робочих просторах варто використовувати нейтральні відтінки, які не перевантажують увагу та сприяють концентрації. У громадських місцях кольорова гама повинна відповідати брендовій ідентиці компанії або ж створювати певний настрій, який

відповідає меті приміщення. У ресторанах теплі кольори стимулюють апетит, а холодні можуть його зменшувати. У лікарнях часто використовують світло-зелений або блакитний, оскільки вони заспокоюють пацієнтів.

Окрім психологічного впливу, колір може змінювати візуальне сприйняття простору. Світлі кольори розширюють приміщення, темні – роблять його візуально меншим і камернішим. Горизонтальні смуги чи контрастні стіни можуть подовжити кімнату або, навпаки, звузити її. Колір також впливає на висоту стелі: якщо вона низька, можна використати світлі відтінки, а стіни зробити трохи темнішими, що створить ефект більшої висоти. Навпаки, якщо кімната занадто висока, темна стеля допоможе зробити її більш пропорційною.

Композиційна організація інтер’єру є не менш важливою, ніж вибір кольору. Композиція – це спосіб поєднання елементів простору таким чином, щоб вони створювали гармонійне та збалансоване середовище. Вона включає розташування меблів, освітлення, розподіл кольору та текстур, використання декоративних акцентів. Композиція може бути симетричною, коли всі елементи рівномірно розподілені, або асиметричною, що створює динамічний та

сучасний вигляд.

Баланс у композиції досягається через правильне розташування акцентів. Наприклад, у класичних інтер'єрах центром уваги може бути камін або велике панорамне вікно, навколо якого будується вся структура простору. У сучасних мінімалістичних стилях основний акцент робиться на текстурі матеріалів, освітленні та формах меблів.

Контраст є ще одним важливим засобом композиції. Поєднання світлого та темного, матового та глянцевого, м'яких та жорстких матеріалів додає інтер'єру динамічності. Наприклад, темна стіна у світлій кімнаті може стати цікавим фоном для мистецьких творів або декоративних елементів.

Ритм у композиції створюється за допомогою повторення кольорів, форм або деталей. Наприклад, повторювані дерев'яні елементи в меблях, текстилі та оздобленні стін роблять інтер'єр більш цілісним. Рух у композиції можна створити за допомогою діагональних ліній, плавних вигинів або зміни висоти предметів у просторі. Гра з текстурою та матеріалами також є важливим аспектом композиції. Наприклад, поєднання металу, дерева та скла створює сучасний та стильний вигляд, тоді як використання текстилю, плетених матеріалів і кераміки додає інтер'єру затишку та природності.

Світло відіграє ключову роль у композиційній організації простору. Воно не тільки впливає на колірне сприйняття, але й допомагає виділити важливі елементи інтер'єру. Грамотне використання освітлення дозволяє змінювати атмосферу приміщення залежно від часу доби та потреб мешканців. Наприклад, точкове освітлення може акцентувати окремі зони, а розсіяне світло створює м'яку та комфортну атмосферу. Завдяки правильному поєднанню кольору, композиції та світла можна створити унікальний інтер'єр, який відповідатиме естетичним, функціональним та психологічним потребам людини. Колір є не просто декоративним елементом, а справжнім інструментом, який може змінювати простір, створювати певний настрій і впливати на самопочуття. Успішне художнє проектування інтер'єру базується на розумінні цих аспектів та вмілому їх застосуванні у кожному конкретному випадку.

Тема 6. Композиційні особливості організації предметного середовища. Методи та етапи проектування. Норми проектування

Композиція відіграє ключову роль у художньому проектуванні інтер'єру, адже саме вона визначає, як гармонійно будуть поєднані всі елементи предметного середовища. Від правильного розташування меблів, освітлення, декоративних елементів залежить сприйняття простору, його естетична привабливість, зручність і функціональність. Успішне проектування інтер'єру базується на розумінні композиційних принципів, а також на методах проектування, які допомагають розробити інтер'єр від початкової ідеї до фінального втілення.

Композиція в інтер'єрі – це не лише розташування предметів, а й взаємодія між ними. Гармонійна організація предметного середовища передбачає баланс, пропорційність, ритм, контраст і єдність стилю. Композиційний баланс буває симетричним і асиметричним. Симетрія надає інтер'єру відчуття порядку і впорядкованості, вона часто використовується у класичних стилях, де меблі, декор і освітлення розташовані дзеркально відносно центральної осі. Асиметрія ж, навпаки, створює більш динамічний та сучасний вигляд, вона дозволяє експериментувати з формами, текстурами і кольорами.

Пропорційність є ще одним важливим принципом композиції. Вона визначає співвідношення між розмірами елементів інтер'єру, їх взаємний

масштаб. Надто великі предмети можуть візуально перевантажувати простір, тоді як надто дрібні деталі можуть здаватися непомітними. Ритм у композиції створюється через повторення певних форм, ліній або кольорів. Наприклад, повторення дерев'яних деталей у меблях, підлоговому покритті та декоративних елементах робить інтер'єр цілісним і завершеним.

Контраст використовується для того, щоб підкреслити певні акценти у просторі. Наприклад, світлі стіни і темні меблі створюють візуальний ефект глибини, а поєднання матових і глянцевих поверхонь додає текстурної різноманітності. Важливо, щоб контраст не був надто різким і не перевантажував простір. Єдність стилю забезпечує гармонію між усіма складовими інтер'єру. Якщо приміщення оформлене у мінімалістичному стилі, використання барокових меблів буде виглядати недоречно.

Проектування інтер'єру – це складний процес, що включає кілька важливих етапів. На початковому етапі формується концепція, визначаються стиль, колірна гама, основні матеріали. Тут важливо враховувати потреби замовника, особливості приміщення, функціональні зони та психологічний вплив дизайну. Візуалізація ідей може відбуватися у вигляді скетчів, концептуальних дошок або цифрових макетів.

Наступним етапом є розробка планувального рішення. Визначається, де розташовуватимуться меблі, побутова техніка, освітлення, як відбуватиметься рух у просторі. Важливо враховувати ергономічні аспекти: оптимальні відстані між об'єктами, доступність, зручність використання. Наприклад, на кухні між плитою, раковиною і холодильником має бути достатньо місця, щоб забезпечити комфортне приготування їжі.

Після цього розробляються креслення, які включають детальну інформацію про інженерні комунікації, електрику, водопостачання, вентиляцію. Цей етап є ключовим для реалізації проекту, оскільки він дає змогу будівельникам і підрядникам точно втілити задум дизайнера.

Далі слідує підбір матеріалів та декоративних елементів. Важливо враховувати не лише естетику, а й практичність, довговічність та екологічність

матеріалів. Наприклад, у зонах з підвищеною вологістю, таких як ванна кімната, краще використовувати вологостійкі покриття, тоді як у вітальні можна застосовувати натуральне дерево або текстиль.

Фінальний етап – реалізація проекту. Відбувається монтаж меблів, фарбування, встановлення освітлення, декоративне оформлення. На цьому етапі важливо контролювати відповідність виконаних робіт початковій концепції.

Існує декілька основних методів проектування інтер'єру. Метод аналогій базується на використанні існуючих рішень і їх адаптації до нових умов. Це зручно, коли потрібно розробити дизайн на основі певного стилю або традиційного підходу. Метод комбінування дозволяє об'єднувати різні стилі, матеріали та кольори для створення унікального простору. Метод моделювання передбачає створення візуальних моделей, 3D-рендерів, макетів, що допомагає краще уявити фінальний результат.

Норми проектування є важливим аспектом створення якісного інтер'єру. Вони регламентують розміри проходів, висоту стель, освітленість, розташування меблів відносно джерел світла. Наприклад, мінімальна ширина проходу між предметами меблів повинна бути не менше 90 см для забезпечення комфортного пересування. Робоча зона на кухні має бути організована таким чином, щоб уникати перехресних маршрутів руху. Висота стільниці зазвичай

становить 85-90 см, а верхні шафи розташовуються на рівні 140-150 см від підлоги.

Дизайн інтер'єру – це не лише мистецтво, а й технічна дисципліна, яка поєднує естетику, функціональність і безпеку. Дотримання норм проектування забезпечує зручність і довговічність інтер'єру, а грамотна композиція створює затишну і гармонійну атмосферу.

Таким чином, організація предметного середовища базується на композиційних принципах, етапах проектування і дотриманні нормативів. Завдяки правильному використанню цих елементів можна створити інтер'єр, який буде не лише естетично привабливим, а й максимально зручним для життя. Проектування інтер'єру вимагає глибокого розуміння кольору, матеріалів, просторових рішень та взаємодії людини із середовищем. Лише комплексний підхід до дизайну дозволяє створювати гармонійні, стильні та функціональні простори, які відповідатимуть сучасним стандартам якості та комфорту.

Тема 7. Методи розробки композиційного рішення

Художнє проектування інтер'єру – це комплексний процес, в якому кожен елемент простору взаємодіє з іншими, створюючи єдину гармонійну композицію. Одним із найважливіших етапів цього процесу є розробка композиційного рішення, яке повинно враховувати функціональні, естетичні, психологічні та технічні аспекти простору. Композиція в інтер'єрі визначається як поєднання різних елементів у певному порядку, що дає змогу створити візуальну та функціональну гармонію в приміщенні. У роботі дизайнерів інтер'єру існують різні методи розробки композиційного рішення, кожен з яких має свої особливості і застосування в залежності від задачі та стилістики проекту.

Основними методами розробки композиційного рішення є інтуїтивний, аналітичний та комбінований. Вони застосовуються на різних етапах роботи над проектом і взаємодоповнюють один одного, що дозволяє досягти високої якості і функціональності кінцевого результату.

Інтуїтивний метод

Інтуїтивний метод розробки композиції зазвичай застосовується на початкових етапах проектування, коли дизайнер ще не має чіткої концепції для конкретного інтер’єру. Цей метод передбачає творчу інтерпретацію простору без детального планування і строгих правил. Процес є спонтанним і залежить від художнього чуття та інтуїції дизайнера. Важливим є відчуття простору, вміння підбирати елементи інтер’єру, що гармоніюють між собою за кольором, текстурою, формою та масштабом.

Інтуїтивний підхід особливо ефективний при створенні інтер'єрів в таких стилях, як ар-деко, бохо чи еко-стиль, де акцент ставиться на індивідуальність, унікальність та вільну композицію. Однак такий метод часто потребує корекції і уточнень, оскільки без конкретних методичних підходів результати можуть бути непередбачуваними або навіть не функціональними. Тому інтуїтивний метод найкраще використовувати як перший етап розробки, а потім переходити до більш аналітичного підходу.

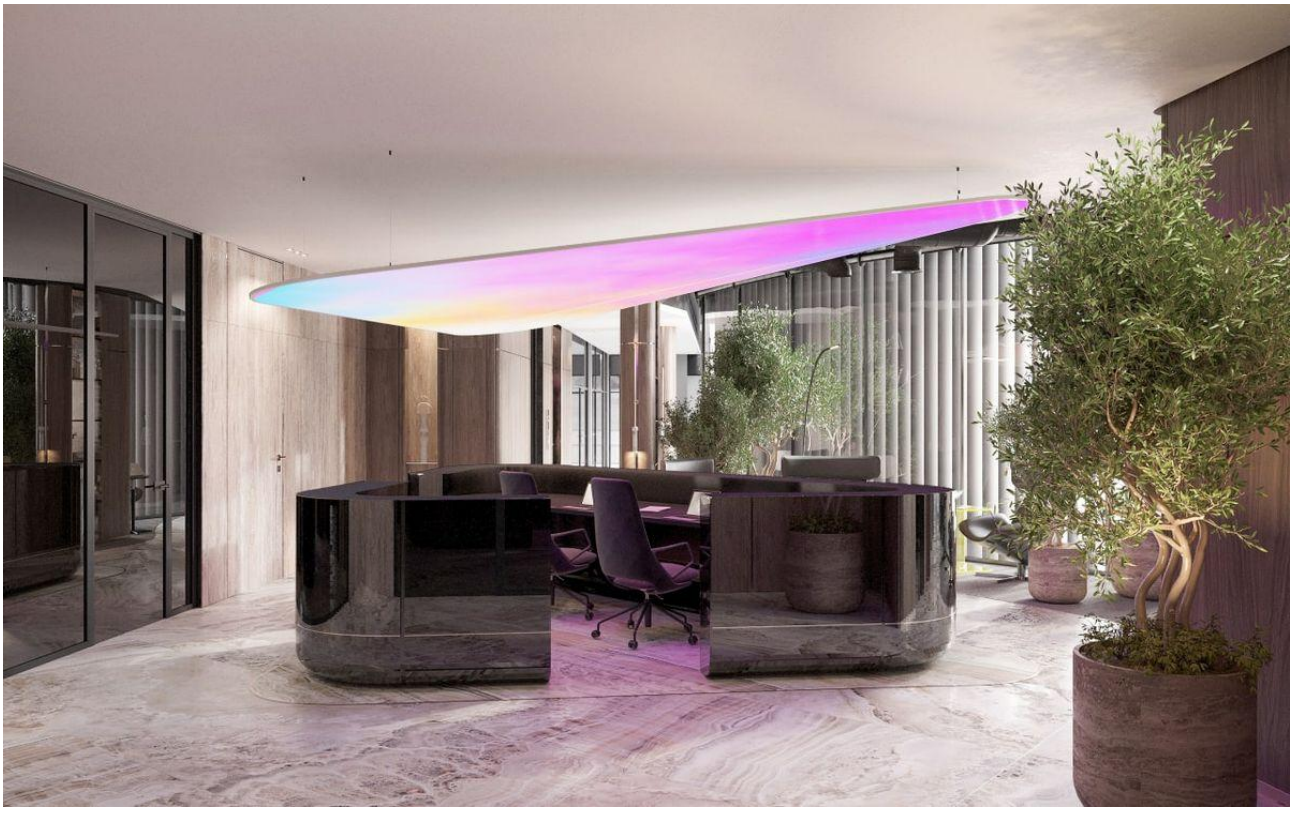

Аналітичний метод

Аналітичний метод є більш структурованим і логічним підходом до розробки композиційного рішення. Він передбачає ретельне планування

простору, врахування пропорцій, співвідношення кольорів, текстур та форм. Цей метод часто застосовується у класичних стилях, таких як неокласицизм або модерн, де існують чітко визначені правила і канони композиції. Дизайнер починає з детального вивчення простору, оцінює його функціональні особливості, визначає основні акценти та їх взаємодію.

Аналітичний підхід ґрунтується на використанні основних принципів композиції: симетрії, асиметрії, ритму, пропорцій, контрасту та єдності. Кожен елемент інтер'єру, від меблів до декоративних аксесуарів, розміщується в просторі з урахуванням його взаємозв’язку з іншими частинами інтер'єру. Важливим є не лише естетичний вигляд, але й зручність і функціональність цього простору. Застосування аналітичного методу допомагає створити збалансовані та гармонійні композиції, що відповідають не тільки естетичним вимогам, але й потребам мешканців.

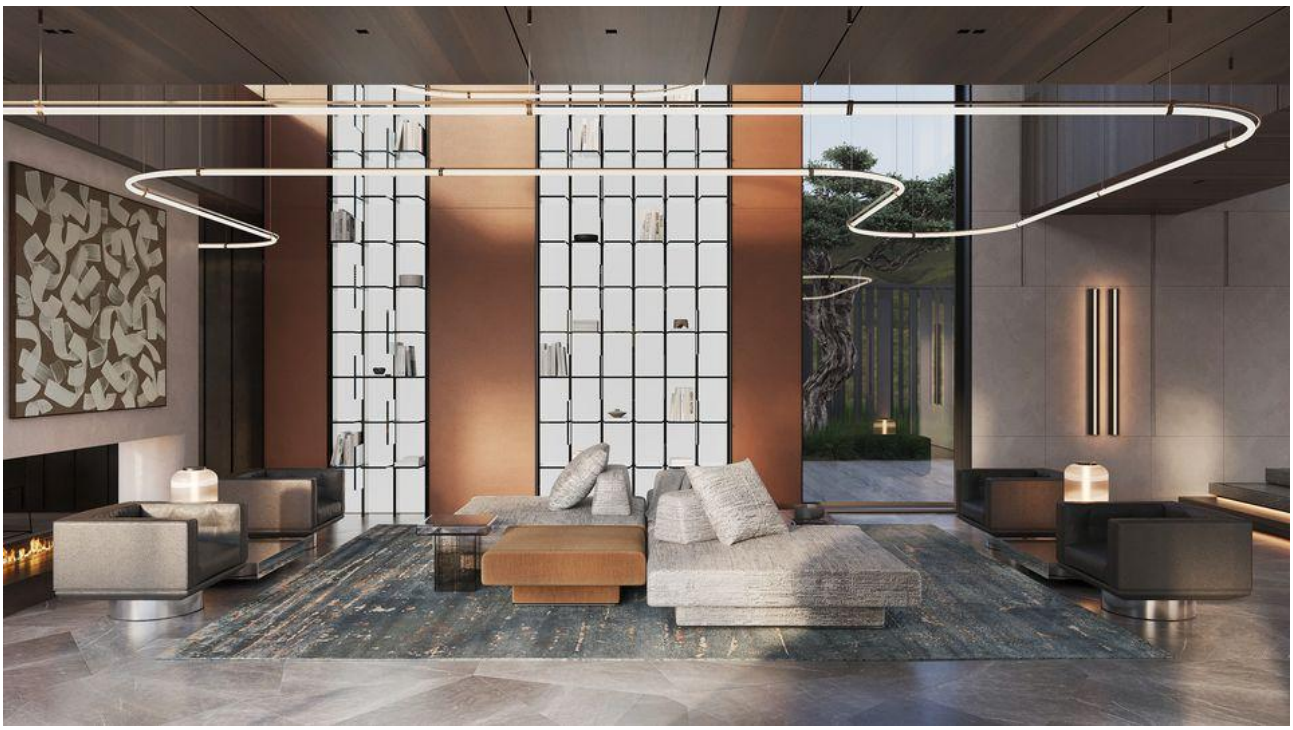

Комбінований метод

Комбінований метод є поєднанням інтуїтивного та аналітичного підходів. Це дозволяє отримати найбільш збалансовані і ефективні рішення для проектування інтер’єру. Дизайнер може почати з інтуїтивного відчуття

простору, а потім перейнятися аналізом конкретних елементів і їх співвідношенням між собою. Наприклад, після того, як дизайнер обере загальну концепцію інтер’єру і візуальну атмосферу, він може застосувати аналітичний підхід для вибору матеріалів, колірних рішень та планування простору.

Цей метод дозволяє врахувати як індивідуальні особливості простору, так і потреби його користувачів. Особливо ефективний комбінований метод для створення сучасних інтер’єрів, де важлива не тільки естетика, а й функціональність простору. Так, у сучасних стилях, таких як мінімалізм або хай-тек, часто використовуються різноманітні елементи, що потребують ретельного планування, проте творчий підхід дає змогу уникнути шаблонів та створити унікальні композиційні рішення.

Вибір методу залежно від стилю інтер’єру

Методи розробки композиційного рішення значною мірою залежать від стилістичного напрямку, в якому створюється інтер'єр. Для традиційних стилів, таких як класика, бароко або ренесанс, зазвичай використовується аналітичний підхід. Тут важливо дотримуватися чітких пропорцій, форм і ліній, тому робота дизайнера зводиться до створення збалансованих композицій, в яких кожен елемент має своє місце і функцію.

Для сучасних стилів, таких як мінімалізм або скандинавський стиль,

більш підходить комбінований або інтуїтивний метод. Оскільки в таких інтер'єрах акцент робиться на простоту, функціональність і чистоту ліній, методи розробки композиції часто передбачають певну свободу і творчість в розміщенні елементів. Зазвичай тут важливо не створювати надмірну кількість деталей, а зосередитися на ефективному використанні простору і підборі елементів, що гармонійно поєднуються між собою.

Основні принципи композиції інтер'єру

При розробці композиційного рішення важливо враховувати кілька основних принципів, таких як пропорції, ритм, єдність і контраст. Пропорції визначають відношення розмірів елементів між собою. Вони мають бути збалансованими і сприяти гармонійному сприйняттю простору. Ритм у композиції інтер'єру – це повторення елементів у просторі, яке створює певний рух і динаміку. Це може бути досягнуто через повторення кольорів, форм або текстур.

Єдність є основою будь-якої композиції, вона забезпечує гармонійну взаємодію всіх елементів. Якщо елементи інтер'єру не поєднуються між собою, то композиція стає розрізненою і візуально нецілісною. Контраст у композиції допомагає підкреслити важливі елементи та створити візуальну динаміку, однак його треба застосовувати в міру, аби не порушити загальну гармонію.

Заключення

Методи розробки композиційного рішення в художньому проектуванні інтер'єру є важливою частиною творчого процесу дизайнера. Вибір методу залежить від багатьох чинників, таких як стиль інтер'єру, функціональні потреби, розміри простору та вподобання замовника. Інтуїтивний, аналітичний та комбінований методи, разом із основними принципами композиції, допомагають створити збалансований і гармонійний простір, який відповідає усім вимогам сучасного дизайну.

Тема 8. Зонування та наповнення простору. Роль та місце об’єктів в інтер’єрі

Художнє проектування інтер’єру є мистецтвом створення простору, в якому кожен елемент має свою функцію і взаємодіє з іншими компонентами, утворюючи єдину гармонійну композицію. Одним з важливих аспектів цього процесу є зонування та наповнення простору, що включає правильний вибір та розташування об'єктів в інтер’єрі. У кожному проекті важливо створити таку організацію простору, яка не тільки відповідає його функціональним вимогам, але й сприяє створенню естетичної атмосфери, комфортної для користувачів.

Зонування простору передбачає його поділ на різні функціональні ділянки, кожна з яких виконує конкретну задачу, при цьому зберігається загальна єдність інтер’єру. Наповнення простору об'єктами має на меті підкреслити стиль і характер приміщення, одночасно забезпечуючи його функціональність та зручність для людей, які ним користуються. Роль і місце об'єктів у створенні ефективного інтер’єру важливі не тільки з точки зору естетики, але й з точки зору психо-фізіологічних аспектів, адже правильне поєднання елементів дозволяє створити гармонійне середовище для проживання або роботи.

Зонування простору: принципи та методи

Зонування простору є важливою складовою процесу проектування інтер'єру, яка дозволяє функціонально організувати простір, а також створює чіткі межі між різними функціональними зонами. Воно необхідне для того, щоб кожна частина приміщення могла максимально ефективно виконувати свої функції, враховуючи специфіку використання простору. Це особливо важливо в малих або багатофункціональних приміщеннях, таких як студії, квартири-студії, офісні простори або громадські інтер’єри.

Основним принципом зонування є створення балансу між відкритими і закритими зонами, що дозволяє зберегти функціональність простору без перевантаження його елементами. При зонуванні варто враховувати, що кожна зона повинна мати чітко визначену функцію, але в той же час бути органічно інтегрованою в загальний простір.

Існують різні методи зонування, в залежності від специфіки інтер’єру і бажаного результату. Один із найпоширеніших методів – це використання різних рівнів висоти. Це може бути досягнуто за допомогою перепадів підлоги, стелажів, фальшстін або підвісних конструкцій. Цей метод особливо ефективний для відкритих просторів, де важливо створити візуальне поділ без фізичних стін.

Іншим методом є зонування за допомогою меблів та об’єктів інтер’єру. За допомогою різних типів меблів, таких як дивани, стелажі, барні стійки чи низькі перегородки, можна визначити межі функціональних зон. Наприклад, у вітальні можна за допомогою дивана чи столика відокремити зону відпочинку від робочої зони.

Крім того, зонування можна здійснювати за допомогою кольору і текстур. Використання різних кольорових палітр для стін або підлоги допомагає візуально розмежувати простір. Так, для вітальні можна обрати світлі відтінки, що додають простору легкості, тоді як для зони сну або відпочинку можна використовувати більш темні та затишні кольори.

Окрім того, освітлення є важливим інструментом для зонування. Використання різних типів освітлення (загальне, локальне, декоративне) дозволяє чітко виділити окремі функціональні ділянки, створюючи не тільки зручність, але й атмосферу. Наприклад, м’яке світло в зоні відпочинку сприяє

релаксації, а яскраве освітлення на робочому місці створює необхідну концентрацію.

Наповнення простору об’єктами: роль і взаємодія елементів інтер’єру

Кожен об’єкт в інтер’єрі відіграє важливу роль у створенні загального вигляду та функціональності приміщення. Меблі, освітлення, декоративні елементи, текстиль і аксесуари – всі ці складові не лише виконують свої безпосередні функції, але й допомагають візуально формувати атмосферу та визначати характер простору.

Роль меблів в інтер’єрі надзвичайно важлива, адже вони визначають основну функціональність простору. Залежно від типу приміщення та його призначення вибір меблів може варіюватися від мінімалістичних конструкцій до розкішних, великих та складних елементів. Меблі, зокрема, можуть виступати не тільки як функціональні об'єкти, але й як естетичні акценти, які привертають увагу. Вибір матеріалів, форм і розмірів меблів має бути продуманий таким чином, щоб кожен елемент органічно вписувався в загальну композицію інтер’єру.

Важливу роль у наповненні простору відіграють також декоративні елементи, такі як картини, статуетки, килими, квіти та інші аксесуари. Вони можуть підкреслити стиль і атмосферу приміщення, додаючи індивідуальності та характеру. У той самий час, неправильний вибір або надмірне використання декоративних елементів може призвести до перевантаження простору і порушення гармонії. Важливо пам'ятати, що декоративні елементи повинні бути розміщені так, щоб не захаращувати простір і не перевантажувати його деталями.

Текстиль, як одна з основних складових інтер’єру, також відіграє важливу роль у створенні затишку та комфорту. Штори, подушки, ковдри, покривала та інші текстильні елементи додають м’якість, теплоту і емоційний комфорт у простір. Текстиль може стати важливим акцентом у інтер’єрі, підкреслюючи стильове спрямування або створюючи контраст з іншими елементами.

Роль кольору і світла у зонуванні та наповненні простору

Кольори в інтер’єрі виконують не лише естетичну функцію, але й можуть змінювати сприйняття простору, впливаючи на його сприйняття. Правильне використання кольору дозволяє візуально розширити або звузити простір, створити необхідну атмосферу. Світло також має вирішальне значення в зонуванні і наповненні простору. Різноманітні варіанти освітлення здатні змінювати настрій приміщення, підкреслювати важливі деталі та створювати певні ефекти.

Заключення

Зонування та наповнення простору – це важливі складові процесу художнього проектування інтер’єру, що дозволяють створити функціональний та естетичний простір. Використання різних методів зонування, правильний вибір об'єктів і їх органічне розміщення допомагають створити гармонійне середовище, яке не лише відповідає вимогам користувачів, але й дарує відчуття комфорту та затишку. Кожен елемент інтер’єру, від меблів до декоративних аксесуарів, відіграє свою роль у створенні єдиного стилістичного образу та функціональної ефективності простору.

ІІ – СЕМЕСТР

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 2. Основи інтер’єру

Тема 1. Розвиток інтер’єру: історичний огляд. Загальний огляд розвитку сучасних тенденцій у дизайні

Історія інтер’єрного дизайну є відображенням розвитку людської культури, змін у соціальних структурах, а також прогресу в технологіях і мистецтві. У різні етапи історії інтер’єр втілював соціальні ідеали, естетичні пріоритети та культурні тенденції того часу. Від давньоримських апартаментів до сучасних мінімалістичних інтер’єрів, дизайн інтер’єру пройшов величезний шлях еволюції. Протягом століть зміни в побуті, візуальних уподобаннях і функціональних вимогах визначали вигляд житлових і громадських просторових конструкцій. У цей контекст вкрай важливо розглядати історичний розвиток інтер’єрного дизайну, а також з’ясувати основні сучасні тенденції, які визначають обличчя сучасного інтер’єру.

Історичний огляд розвитку інтер’єрного дизайну

Перші етапи розвитку інтер’єру можна відстежити ще в часи давнього Єгипту, Греції та Риму. Стародавні цивілізації активно використовували художнє оформлення простору для відображення соціального статусу, релігійних вірувань та культурних особливостей. Єгипетські фрески, розкішні гробниці і палаци відзначалися декоративністю, розмаїттям кольорів і використанням природних матеріалів, таких як дерево, камінь, тканини. В інтер’єрі вживалися зображення богів, фауни та флори, що символізували єдність з природою і божественним світом.

Греція та Рим подарували світові ще більше елементів для розвитку інтер’єрного дизайну. В обох культурах важливе місце займала архітектура, а інтер’єри часто прикрашалися мозаїками, ліпниною, розписами на стелях і стінах. Грецькі колони, вази з геометричними орнаментами, а також скульптури ставали частинами інтер’єрів, що відображали гармонію та ідеали краси. Водночас Рим вирізнявся багатством інтер’єрів: улаштовувалися не лише розкішні палаци, але й вілли, які мали велику кількість кімнат для різних функцій.

Середньовіччя позначилося відмовою від розкішних інтер'єрів класичних часів і акцентом на релігійних темах. У середньовічних замках і монастирях дизайн інтер’єрів був функціональним, з мінімумом декору, у центрі уваги були дерев’яні меблі та килими. Однак з часом, після падіння Римської імперії, знову з’являється інтерес до мистецтва та ремесел, і вже в епоху Ренесансу розпочинається відродження класичних традицій. Інтер’єри набувають виразності завдяки витонченим розписам, фрескам, елегантним меблям. Ренесанс наголосив на гуманізмі, вишуканості та функціональності інтер’єрів.

У XVII-XVIII століттях етапи розвитку інтер’єрного дизайну знаходяться під впливом двох основних стилів: бароко та рококо. Бароко принесло в інтер’єр розкіш і монументальність, виразність форм, використання важких, часто золотих і дорогих матеріалів. Рококо, в свою чергу, зосереджувалося на легкості, витонченості та декоративності. Важливими елементами стали

вишукані меблі, дзеркала, тонкі тканини та орнаменти.

Протягом XIX століття під впливом промислової революції та соціальних змін інтер'єр починає змінюватися. Нові матеріали, такі як скло, сталеві конструкції, штучні волокна, починають активно використовуватися в проектуванні інтер'єрів. Одним з ключових моментів стає Революція в дизайні меблів, що реалізується в стилі ар-нуво. Це мистецьке напрямок акцентує увагу на природних формах, органічних лініях і використанні елементів природи у вигляді стилізованих квітів і рослин.

Сучасні тенденції в інтер'єрному дизайні

В кінці XX століття і в XXI столітті в інтер'єрному дизайні відбулося ще більше трансформацій, що були зумовлені прогресом технологій, урбанізацією та змінами у культурних, соціальних і економічних умовах. Від глобалізації та технологічних нововведень до екологічних і філософських напрямів — сучасний інтер'єр поєднує в собі широкий спектр ідей і підходів.

Однією з ключових тенденцій стала прагматичність та функціональність простору. Мінімалізм, як одне з найбільш впливових напрямів, передбачає

простоту форм, відсутність зайвого декору та акцент на функціональність. Очищення простору від надмірних елементів дозволяє створити чисте і організоване середовище, де кожен елемент має своє місце. Мінімалізм також вирізняється використанням природних матеріалів, таких як дерево, камінь і метал, що створює відчуття спокою і гармонії.

Іншою важливою тенденцією є стійкість і екологічність. В умовах зростаючої уваги до проблем зміни клімату і забруднення навколишнього середовища, дизайнери все частіше обирають матеріали, які є екологічно чистими і відновлювальними. Технології сталого розвитку, відновлювані джерела енергії, використання перероблених матеріалів стали важливими аспектами для сучасного дизайну. Екологічний дизайн не лише стосується вибору матеріалів, а й охоплює всі етапи проектування, включаючи оптимізацію енергоспоживання і поліпшення вентиляції приміщень.

Інтер’єри в стилі хай-тек набувають популярності у великих містах, де поєднуються інноваційні технології, мінімалістичний дизайн і ультрасучасні матеріали. В цьому стилі активно використовуються метали, скло, бетон, часто з елементами цифрових технологій, які дозволяють перетворювати інтер’єр на інтерактивний простір.

Популярним також є стиль індустріальний, що відображає захоплення урбаністичними просторами та постіндустріальними архітектурними рішеннями. У таких інтер’єрах часто зберігаються грубі, необроблені поверхні, відкриті труби і балки, металеві меблі та світильники, що додають інтер'єру своєрідного характеру і розмаїття текстур.

Водночас, під впливом прагнення до комфорту і затишку, стиль скандинавський набув великого поширення. Основні характеристики цього напрямку – це легкість, світлі тони, природні матеріали, зручні меблі та елементи, які сприяють створенню тепла і домашнього затишку.

Заключення

Розвиток інтер’єрного дизайну відзначається великим історичним контекстом, де кожен етап є відображенням змін у культурних, соціальних і технологічних умовах того часу. Сучасні тенденції в дизайні відображають не лише нові естетичні погляди, але й акцент на функціональність, екологічність і технологічність. Важливою рисою сучасного інтер’єрного дизайну є його здатність адаптуватися до змінюваних умов і вимог, що дозволяє створювати не лише красиві, а й комфортні та ефективні простори.

Тема 2. Місце та роль дизайну інтер’єру в сучасній художньо-творчій проектній діяльності. Гармонійна форма і поняття композиції. Категорії композиції: органічність і цілісність форми, пропорційність і ритм, масштабність, пластичність, колір і поєднання кольорів

Дизайн інтер’єру як професія і художньо-творча діяльність має велике значення в сучасному суспільстві, оскільки він впливає на естетику, комфорт і функціональність житлових і робочих просторів. Він не лише обслуговує практичні потреби, але й формує атмосферу, емоційний фон, а також відображає культурні, соціальні та технологічні тенденції свого часу. У цьому контексті дизайн інтер’єру стає важливим елементом художньо-творчої проектної діяльності, де кожне рішення, від вибору матеріалів до кольорових гам, формує загальний вигляд і функціональність простору.

Важливими аспектами дизайну інтер’єру є композиція і гармонійна форма, оскільки кожен елемент інтер’єру повинен взаємодіяти один з одним, створюючи цілісний і злагоджений образ. Композиція в дизайні – це не лише поєднання елементів простору, але й мистецтво організовувати форми та об’єкти так, щоб вони не лише виглядали привабливо, але й були функціональними та комфортними для користувача. Композиція має глибокий вплив на емоційний стан людини, її взаємодію з простором, її настрої і відчуття.

Гармонійна форма і композиція в дизайні інтер’єру

Гармонія форми є основою дизайну інтер’єру. Вона полягає у правильному розподілі простору, пропорційному розташуванні об’єктів, використанні матеріалів, текстур, кольорів, а також у взаємодії всіх елементів простору, щоб створити емоційно комфортне середовище. Гармонійність не означає симетрії або однаковості – це скоріше баланс між елементами, де кожен окремий компонент відіграє свою роль у загальній картині, не перевантажуючи її і не створюючи дисонансів. Важливе значення в гармонійності має відповідність між різними частинами інтер’єру – меблями, освітленням, декоративними елементами і кольоровою палітрою. Всі ці елементи повинні мати певну «розмову» між собою, підкреслюючи характер простору та задовольняючи потреби його користувачів.

Композиторські принципи, на яких ґрунтується дизайн інтер’єру, є основою художньої творчості в цій галузі. Створення правильного простору для житла або комерційного середовища передбачає не лише естетичні складові, але й функціональну реалізацію. Тому композиція є основою, яка визначає, як правильно поєднувати і організовувати елементи інтер’єру, щоб забезпечити комфорт і зручність у використанні.

Категорії композиції: органічність і цілісність форми

Однією з основних категорій композиції є органічність і цілісність форми. Органічність у дизайні означає, що всі елементи простору повинні бути зв’язані між собою природно, без грубих контрастів або порушення загальної ідеї. Кожен елемент має відповідати іншим, доповнювати їх, створюючи єдиний

стиль і образ. Це означає, що матеріали, кольори, текстури, меблі, освітлення і навіть розташування предметів повинні поєднуватися таким чином, щоб не було відчуття розриву або дисгармонії.

Цілісність форми у контексті дизайну інтер’єру означає єдність не лише між окремими елементами, а й між всіма частинами інтер’єру. Це виражається в тому, що простір має бути сприйнятий як одне ціле, а не набір окремих, відокремлених частин. Це підкреслюється продуманою організацією простору, правильною комбінацією кольорів і текстур, а також вмінням працювати з пропорціями.

Пропорційність і ритм

Пропорційність є важливим аспектом композиції, який забезпечує баланс і гармонію у просторі. Пропорції визначають розміри та співвідношення елементів інтер’єру один до одного. Від правильно підібраних пропорцій залежить те, як людина сприймає простір: він може бути відчутно здавленим або, навпаки, занадто розпорошеним. Врахування пропорційності дозволяє створити відчуття комфорту та візуальної стабільності, яке необхідне для нормальної взаємодії людини з інтер’єром.

Ритм у композиції інтер’єру – це повторюваність елементів, що створюють певний порядок або, навпаки, динаміку простору. Ритм допомагає організувати простір так, щоб око переміщалося по інтер'єру органічно і комфортно. Повторення форм, кольорів або текстур у різних елементах інтер’єру створює відчуття цілісності і є основою композиційного рішення. Ритм також може бути використаний для того, щоб підкреслити певні акценти або області інтер’єру, які потребують більшої уваги.

Масштабність і пластичність

Масштабність в дизайні інтер’єру визначає, наскільки добре розмір окремих елементів відповідає загальному масштабу простору. Правильний вибір масштабу допомагає створити гармонійну атмосферу та дозволяє оптимально використовувати площу. Масштабність враховує пропорції стін, меблів, вікон і дверей, а також меблів і аксесуарів. Вибір масштабів дозволяє

досягти того, що великий простір не здається порожнім, а малий – не виглядає тісним і обмеженим.

Пластичність в контексті інтер'єру є здатністю матеріалів і форм «плисти» в просторі, створюючи ефект руху. Це дозволяє створювати інтер'єри, які не здаються статичними, а навпаки, наповнені життям і динамікою. Пластичність досягається через використання округлих форм, м'яких ліній, а також через різноманітність текстур і матеріалів, що створюють ілюзію руху.

Колір і поєднання кольорів

Колір є одним із найбільш потужних інструментів у створенні атмосфери інтер'єру. Він може впливати на емоційний стан людини, а також підкреслювати функціональні зони або акценти в приміщенні. Правильне використання кольору може змінити сприйняття простору, зробити його більшим або затишнішим, яскравішим або спокійнішим. Поєднання кольорів відіграє велику роль у дизайні інтер'єрів, адже вміння правильно комбінувати кольори дозволяє створювати гармонійні і стильні композиції. Колір має бути підібраний з урахуванням його функціонального значення: темні кольори можуть «втиснути» стіни, роблячи простір затишним, в той час як світлі кольори можуть розширити простір і зробити його більш відкритим.

Заключення

Дизайн інтер’єру є складним і багатогранним процесом, що включає в себе не лише естетичні та функціональні аспекти, а й складну композиційну організацію простору. Гармонійність форми, органічність і цілісність форми, пропорційність, ритм, масштабність, пластичність, колір і поєднання кольорів – всі ці елементи визначають, як простір сприймається людиною і як він впливає на її емоційний стан. Успішний дизайн інтер’єру досягається через ретельну увагу до кожного з цих аспектів, що дозволяє створювати комфортні, функціональні і естетично привабливі простори, які відповідають потребам та бажанням їхніх мешканців чи користувачів.

Тема 3. Стилі інтер’єру, їх основні риси

Дизайн інтер’єру – це не тільки процес створення красивого простору, але й мистецтво поєднання різноманітних стилів, елементів та матеріалів, що відображають культурні, історичні та соціальні тенденції. У процесі проектування інтер’єрів, важливо розуміти різноманітні стилі, їх особливості, а також як вони впливають на загальну атмосферу простору. Стилі інтер’єру визначають не лише зовнішній вигляд кімнати, але й функціональність, атмосферу та психологічний вплив на людей, які перебувають у цих просторах. Усі стилі мають свої характерні риси, техніки та принципи, що дозволяють реалізувати їх у практичному застосуванні.

Історія розвитку інтер’єрних стилів простежується від античних часів і до сьогодення, коли дизайнери постійно експериментують з новими напрямами та ідеями. Кожен стиль інтер’єру має свій характер і вираження, в основі якого лежать різноманітні естетичні, функціональні та технологічні принципи. Однак, попри значні відмінності, стиль інтер’єру завжди несе у собі певні загальні риси, зокрема відображення історичного контексту та культурної спадщини.

Класичний стиль

Класика – це стиль, що зародився в епоху Стародавнього Риму і Греції, а пізніше був відроджений у Європі, зокрема в епоху Ренесансу. Класичний інтер’єр відомий своєю величчю та вишуканістю. Він характеризується чіткими пропорціями, гармонійними лініями та використанням натуральних матеріалів, таких як мармур, дерево, позолота. Класичний стиль вимагає ретельного підбору меблів, які відрізняються високою якістю та деталями виконання. Простір, оформлений у класичному стилі, виглядає розкішно, але не перевантажено. Тут важливою є врівноваженість між великими елементами та деталями, що не порушує загальну гармонію. В кольоровій палітрі зазвичай використовуються спокійні пастельні відтінки: кремовий, бежевий, білий, поєднані з багатими відтінками золотого та червоного.

Бароко

Бароко – це стиль, який виник у кінці 16 століття в Італії і став популярним в Європі в 17 столітті. Його основними рисами є надмірна декоративність, розкішність, драматичність та екстравагантність. Бароко застосовує складні декоративні елементи, величезні люстри, велетенські дзеркала та тканини, що підкреслюють багатство і вишуканість простору. У меблях бароко присутня витончена різьба, використання позолоти, дорогих матеріалів, таких як шкіра, оксамит і шовк. Колірна палітра бароко включає червоний, золото, зелений, фіолетовий та інші насичені кольори, що підкреслюють розкіш. Це стиль, який створює враження пишності і величі.

Рококо

Рококо, що прийшло на зміну бароко, виникло в середині 18 століття і було популярним у Франції. Стиль рококо менш масштабний і більше орієнтований на інтимність та елегантність. Основними рисами є витончені, плавні лінії, делікатні кольори, легкість та граціозність. У меблях рококо часто використовуються елементи вигнутого дерева, ніжні пастельні відтінки, такі як блакитний, рожевий, світло-жовтий. Окремо варто відзначити характерні декоративні елементи, такі як позолота, ліпнина, витончені малюнки на стінах і стелях. Стиль рококо поєднує елементи витонченості, легкості і відчуття розкоші, але без перевантаження.

Модерн (ар-нуво)

Стиль модерн, або ар-нуво, став популярним в кінці 19 століття, коли дизайнери почали активно використовувати природні форми і лінії в оформленні інтер’єрів. Модерн характеризується використанням асиметричних форм, округлих ліній, кольорів, натхнених природою: квіткові та рослинні мотиви, витончені декоративні елементи, як-от ковані решітки, вітражі, плавні переходи кольорів. Меблі модерну часто мають органічні форми, в основному виготовлені з дерева, інколи з використанням металевих елементів. Вибір кольорів варіюється від ніжних пастельних відтінків до більш яскравих, але не кричущих кольорів, таких як глибокий зелений, бежевий, коричневий, золотий. Стиль модерн намагається відтворити гармонію природи в інтер’єрі, створюючи відчуття легкості та невагомості.

Хай-тек

Стиль хай-тек, який з’явився наприкінці 20 століття, є відображенням новітніх технологій і мінімалізму. У цьому стилі особлива увага приділяється функціональності, простоті форм та використанню індустріальних матеріалів: скла, металу, бетону, пластмаси. Меблі в стилі хай-тек мають чіткі, лаконічні форми, без зайвих декоративних елементів, з акцентом на технологічність і ергономічність. Колірна палітра хай-тек зазвичай обмежується холодними відтінками сірого, чорного, білого, а також акцентами металевих відтінків. Сучасне освітлення в таких інтер’єрах часто є інноваційним, з використанням LED-ламп і безперервного підсвічування. Стиль хай-тек не просто створює сучасний вигляд, але й підкреслює новітні технології та прагнення до функціональності.

Мінімалізм

Мінімалізм, як і хай-тек, базується на принципах простоти та функціональності, але в ньому акцент робиться на максимальне очищення простору від усього зайвого. Мінімалізм передбачає використання чистих ліній, лаконічних форм і обмежену кольорову палітру, часто з акцентами на нейтральні відтінки: білий, сірий, чорний, а також монохромні поєднання. Меблі в стилі мінімалізм мають прості форми, без зайвих декоративних елементів, і часто вбудовані в стіни або інші конструкції. Мінімалізм став популярним у сучасних інтер’єрах завдяки своїй здатності створювати простір, який є одночасно функціональним, елегантним і вільним від надмірностей.

Скандинавський стиль

Скандинавський стиль виник у країнах Північної Європи і сьогодні є одним із найбільш популярних у світі завдяки своїй простоті, функціональності та теплоті. Для цього стилю характерні світлі кольори, простота форм, природні матеріали, такі як дерево, шерсть, льон. У скандинавському інтер'єрі широко використовуються світлі відтінки: білий, сірий, бежевий, а також натуральні кольори дерева. Основна ідея цього стилю полягає в тому, щоб створити затишну, теплу атмосферу в умовах холодного клімату, де функціональність поєднується з естетичною привабливістю.

Заключення

Стилі інтер'єрів розвиваються разом з культурами та технологіями, відображаючи настрій свого часу. Вони відрізняються один від одного за характером форм, кольоровими рішеннями, використанням матеріалів та декоративними елементами. Пошук оптимального стилю для інтер'єру залежить від багатьох факторів: розміру приміщення, його функціонального призначення, особистих уподобань власників та сучасних тенденцій. Але незалежно від обраного стилю, важливо пам'ятати про головний принцип дизайну інтер'єру – гармонію між функціональністю і естетикою.

Тема 4. Історичні стилі. Єгипетський стиль. Стародавня Греція. Римський стиль. Романський і готичний стилі

Історія дизайну інтер'єрів, як і історія архітектури, тісно пов'язана з розвитком цивілізацій, культур та їхніх традицій. Історичні стилі в інтер'єрі, відображаючи етапи людської культури, формувалися під впливом соціальних, релігійних і політичних процесів того часу. У кожній історичній епосі спостерігається своя унікальна естетика, яка відображає особливості життя та переконань народу. У даній статті ми розглянемо найбільш значущі історичні стилі інтер'єрів, починаючи від Єгипту та Стародавньої Греції і до Римської імперії, а також романський і готичний стилі середньовіччя.

Єгипетський стиль

Єгипетська цивілізація, одна з найдавніших і найбільш впливових, залишила глибокий слід в історії дизайну інтер'єрів. Єгипетський стиль відомий своєю монументальністю, симетрією, гармонією і значною увагою до деталей, що відображало релігійні та соціальні уявлення того часу. Основними

рисами єгипетського стилю є строгі геометричні форми, використання вертикальних ліній, чіткість і ясність композиції.

Особливістю єгипетських інтер'єрів є також значне використання кольору. Переважали червоний, золотий, синій і чорний, що символізували різні аспекти життя та культури. Червоний колір асоціювався з життям, золотий – з богами, синій – з водою та небом, а чорний – з загробним світом. Виникнення таких кольорів було пов'язано з природними елементами, такими як пісок, камінь і річка Ніл. Матеріали для обробки інтер'єрів включали натуральний камінь, дерево, папірус і тканини.

В архітектурних елементах інтер'єрів Єгипту важливе місце займали колони, виконані в формі човнів, папірусних стебел і лотосових квітів. Їх можна побачити як в інтер'єрах, так і в архітектурних спорудах, таких як храми та гробниці. Важливим елементом були також стіни, покриті розписами, що зображували сцени з життя фараонів, богів і священні ритуали.

Стародавня Греція

Стародавня Греція залишила велику спадщину для розвитку мистецтва та дизайну. Грецький стиль відзначався ідеалізацією природних форм, прагненням до гармонії і пропорційності. Архітектура та інтер'єри Стародавньої Греції спиралися на концепцію гармонії між людиною і природою, а також великої уваги до симетрії та пропорцій. Грецькі інтер'єри часто оформлялися у стилі мінімалізму, де кожен елемент мав своє функціональне і декоративне значення.

Основними рисами грецького стилю були простота форм, геометричні орнаменти та використання природних матеріалів – дерева, каменю, металу. Греки активно використовували статуї та вази, які були не лише декоративними елементами, але й важливими релігійними атрибутами. Грецькі вази зображали сцени з міфів, богів і людей, і були важливою частиною інтер'єрного декору.

В інтер'єрних рішеннях греки також активно використовували колони,

які стали основним елементом архітектури. Існувало три основні ордери колон – доричний, іонічний та коринфський, кожен з яких мав свої особливості, що відображало естетичні прагнення та ідеали грецької культури. Внутрішній простір часто оформлявся в стилі перистильних дворів з колонами, навколо яких були розташовані приміщення для відпочинку та зборів.

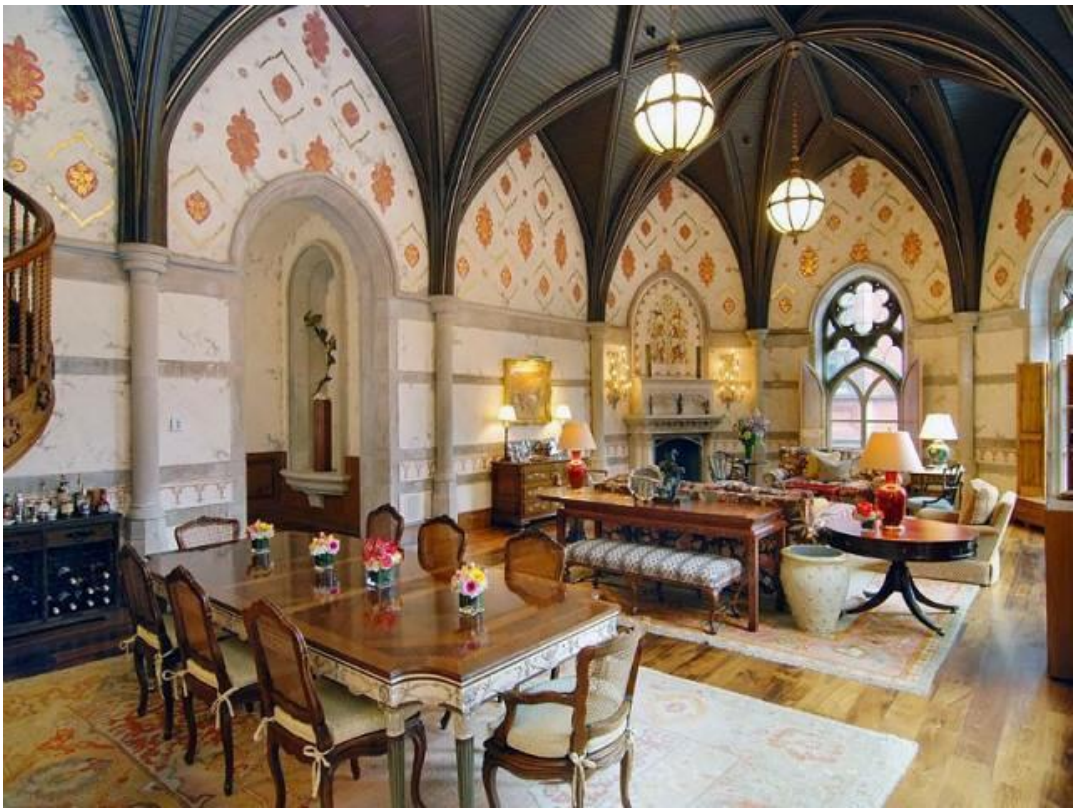

Римський стиль

Римський стиль інтер’єрів зазнав впливу грецької культури, але з часом набув унікальних рис. Римляни застосовували багато елементів грецького дизайну, однак відзначались прагненням до розкоші та величі. Основною рисою римських інтер’єрів було використання дорогих матеріалів, таких як мармур, бронза, золото, що підкреслювало соціальний статус власників.

Однією з характерних рис римської архітектури та інтер'єрів була складність простору і внутрішніх планувальних рішень. Римляни створювали величезні, розкішні простори з використанням куполів, арок і колонад, що дозволяло реалізувати великий простір з багатою декоративністю. Також важливими елементами були мозаїки, що покривали підлогу, а також фрески на стінах, які зображували як сцени з повсякденного життя, так і міфологічні

сюжети. Римські інтер’єри також включали різноманітні декоративні деталі, зокрема ліпнину, статуї та фонтани. Часто використовувалися великі мозаїки з дорогоцінних каменів, що утворювали зображення богів або пейзажів. Підлоги часто викладали з мармуру або керамічної плитки, яка мала складні геометричні візерунки.

Романський стиль

Романський стиль з’явився в Європі в 11 столітті і став основним напрямом у архітектурі та дизайні інтер’єрів протягом декількох століть. Він отримав своє назва від латинського слова «Romanus», що означає «римський», оскільки базувався на римських архітектурних традиціях, зокрема на використанні арок і круглих куполів. Однак романський стиль відрізнявся від римського більшою масивністю, простотою і відсутністю декору. Інтер’єри в романському стилі були досить суворими та строгими, з мінімальними декоративними елементами. Важливими елементами були масивні кам'яні стіни, арки і важкі двері, що підкреслювали монументальність та стійкість будівель. Романський стиль часто використовував темні кольори, такі як темно-сірий, коричневий і чорний, які відповідали готичному настрою того часу.

Однак згодом у романській архітектурі почали з’являтися прості, але витончені елементи декоративного живопису, вітражі та фрески.

Готичний стиль

Готика, що виникла в 12 столітті у Франції, є наступним етапом розвитку середньовічного стилю після романського. Вона характеризується витонченістю, висотою, тонкими пропорціями та багатством декору. Однією з основних рис готичної архітектури була велика кількість вікон, що дозволяли заповнити інтер’єр світлом. Готичні вікна зазвичай мали багатокутні форми і були виконані з кольорового скла, що створювало вражаючі ефекти світла і кольору в інтер’єрі. В інтер’єрі готичних церков і монастирів важливими елементами були стрункі колони, високі арки, стрілчасті конструкції. Стелі в готичних храмах часто мали складні конструкції, такі як хрестові або зіркові склепіння. Готика також відрізняється розкішними декоративними елементами, включаючи різьблення, скульптури та кольорові вітражі, що зображували релігійні сцени та святі фігури.

Заключення. Історичні стилі в дизайні інтер’єрів не тільки відображають зміни у формах і техніках, але й є свідченням розвитку людської культури, соціальних і релігійних переконань. Кожен стиль, від єгипетського до готичного, має свої особливості, що дозволяє нам зрозуміти, як змінювався

погляд людини на красу, функціональність і значення простору.

Тема 5. Історичні стилі. Ренесанс. Бароко та рококо. Ренесанс. Класицизм і ампір

Історія дизайну інтер'єрів і архітектури розвивалася через етапи, коли художні стилі відповідали певним суспільним, культурним та економічним трансформаціям. Ренесанс, бароко, рококо, класицизм та ампір стали знаковими етапами у розвитку художньо-творчої діяльності Європи. Ці стилі не лише визначали вигляд інтер'єрів і архітектури, але й несли в собі глибокі зміни в світогляді, сприйнятті краси та функціональності простору. Кожен з цих стилів має свої неповторні риси, що відображають соціальні і культурні процеси того часу, а також естетичні прагнення епохи.

Ренесанс

Ренесанс (з іт. «відродження») – це художній стиль, який виник в Італії в середині XV століття і поширився по всій Європі. Ренесанс став етапом відродження інтересу до класичної античної культури, до принципів естетики Стародавньої Греції і Риму. Він став періодом великого розквіту мистецтва, науки та літератури, під час якого набула популярності концепція «людини як міри всіх речей». В дизайні інтер'єрів ренесанс відзначався прагненням до гармонії, пропорційності, рівноваги та відродження класичних форм.

Інтер’єри епохи Ренесансу зазвичай спираються на симетрію та пропорції, використовуючи такі архітектурні елементи, як колони, арки, куполи та фронтони. Важливим моментом було впровадження нових технік у розписах та живописі, таких як перспективи, що дозволяє створювати враження тривимірного простору. Окрім того, значну роль у створенні інтер'єрів відігравали художники, скульптори та архітектори, зокрема такі постаті як Леонардо да Вінчі, Мікеланджело та Рафаель. Ці митці започаткували нові традиції в інтер’єрному дизайні, застосовуючи точні пропорції, відроджуючи орнаменти античного світу і прикрашаючи стіни фресками, які часто відображали міфологічні чи релігійні сюжети.

Ренесанс не лише змінив архітектуру, а й вплинув на меблі та декор інтер’єрів. Меблі стали більш функціональними, елегантними, з виразними геометричними формами, обробленими різьбленням та інкрустаціями з дерева. Підлога часто викладалася мозаїкою або мармуровими плитами, стіни оформлялися витонченими шпалерами або розписами, що створювало атмосферу величі і гармонії.

Бароко та рококо

Бароко – це стиль, що виник у середині XVII століття в Італії і поступово охопив Європу. Бароко було реакцією на суворість і аскетизм попередніх

етапів, таких як ренесанс або маньєризм. Цей стиль був розкішним, емоційно насиченим і часто драматичним. Він відзначався використанням складних, криволінійних форм, контрастів, багатої декорації і великих розмірів архітектурних елементів. Бароко стало стилем монархів і католицької церкви, де важливими були прояви величі та символізму.

Барокові інтер'єри характеризувалися великою кількістю декоративних елементів, таких як ліпнина, гіпсові розписи, величезні люстри, дзеркала в позолочених рамах, важкі тканини для оббивки меблів. Використовувались дорогі матеріали: мармур, золото, срібло, шкіра, бархат, атлас. Особливе місце в бароко відводилося органічним формам, які, немов би, перетікали одна в іншу: вигнуті стіни, вишукані орнаменти, складні арки, стелі з живописними композиціями.

Рококо, як етап розвитку бароко, з'явилось у Франції в середині XVIII століття. Це був стиль, що характеризувався ще більшим акцентом на елегантність, легкість та витонченість. Рококо менш грандіозне та більш декоративне порівняно з бароко. Архітектурні форми стали ще більш плавними, а меблі – витонченими і лаконічними, з використанням пастельних кольорів і легких матеріалів. Для рококо характерні елементи у вигляді завитків, фігурок, мереживних мотивів. Рококо акцентувало на витонченому і легкому декорі, зокрема на розкішних тканинах, вишуканих позолочених елементах, ліпнині з квітковими мотивами, а також невеликих дзеркалах і розкішних меблях.

Класицизм і ампір

Класицизм – це стиль, що виник у кінці XVII століття і став основним напрямом в архітектурі та дизайні інтер'єрів Європи протягом XVIII століття. Класицизм став реакцією на бароко і рококо, що вважалися надмірно розкішними і занадто емоційними. Класицизм акцентував увагу на поверненні до ідеалів античної Греції та Риму. Це був стиль розумної гармонії, симетрії та пропорційності.

Інтер'єри класицизму відзначалися строгими формами, ясними лініями, балансом і раціональністю. Меблі стали лаконічними, із чіткими геометричними формами, часто використовувалася натуральна деревина, рідше – мармур і інкрустації. Оскільки класицизм прагнув до відображення античних традицій, меблі і декор часто мали прості, але виразні форми, такі як стільці з прямими лініями, столи з чітко визначеними пропорціями. Розписи і орнаменти також були натхненні античністю, включаючи мотиви ваз, гірлянд, колон та скульптур.

Ампір – це стиль, що виник на початку XIX століття за часів правління Наполеона Бонапарта. Ампір став символом величі імперії, і його головною метою було підкреслення могутності і величі влади. У порівнянні з класицизмом, ампір був більш монументальним, а декоративні елементи стали

ще більш розкішними та символічними. В інтер'єрах ампіру часто використовувалися великі скульптури, меблі з дорогих матеріалів, таких як червоне дерево, золото, мармур. Характерною рисою ампіру є символічні елементи, такі як орли, ланцюги, лаврові вінки, що відображали імперський пафос і велич.

Ампір також став етапом розвитку меблевого дизайну, де важливу роль відігравали зручність і функціональність при збереженні розкоші та декоративної ефектності. Меблі мали масивні форми з використанням важких матеріалів та позолочених елементів. Важливим елементом декору стали позолочені бронзові прикраси, що використовувалися в годинниках, люстрах, дзеркалах та столах. Останній етап розвитку ампіру також відзначався використанням неокласичних мотивів, таких як аканфові листя, грецькі колони та розписні декоративні елементи.

Заключення

Ренесанс, бароко, рококо, класицизм і ампір – це стилі, які стали важливими етапами розвитку дизайну інтер'єрів і архітектури. Кожен з них відображав особливості своєї епохи, прагнення до нових форм і концепцій, що виникали під впливом змін у суспільстві, політиці, культурі. Вивчення цих стилів дозволяє краще розуміти естетичні тенденції різних історичних періодів і їх вплив на сучасний дизайн.

Тема 6. Стилі кінця XIX – початку XX ст. Романтичний та еклектичний. Конструктивізм та модернізм, ар-деко

Кінець XIX століття та початок XX століття стали етапом величезних змін в усіх сферах життя, зокрема в мистецтві, культурі, науці та техніці. Протягом цього часу дизайн інтер'єрів зазнав значних трансформацій, коли відбувалася реакція на попередні етапи і в той самий час виникали нові художні напрямки. Це період романтизму, еклектики, конструктивізму, модернізму та ар-деко, які мали великий вплив на художнє проектування та дизайн. Усі ці стилі по-різному відображали естетичні і соціальні тенденції свого часу, проявляли різні підходи до форми та функції, до зв'язку між людиною та простором.

Романтизм

Романтизм, як художній стиль, виник у кінці XVIII – на початку XIX століття як реакція на раціоналізм та класицизм. У контексті дизайну інтер'єрів

романтизм акцентував увагу на інтуїтивному, емоційному сприйнятті простору, на індивідуалізмі, прагненні виразити глибокі почуття, зв’язок з природою, історією та міфами. Романтичний стиль відзначався яскравим колоритом, використанням природних мотивів, живих і розмаїтих форм. Інтер’єри цього періоду часто були багаті на декоративні елементи: витончені меблі, гобелени, порцелянові статуетки, картини, різноманітні орнаменти, що передавали атмосферу інтимності, таємничості та романтичного настрою.

Особливо в інтер’єрі романтизму проявлялася ідеалізація природних форм, відмова від суворої симетрії і прагнення створити природну, але в той же час художньо витончену атмосферу. Природа стає не лише джерелом натхнення для художників, а й елементом в декорі, в оздобленні стін, стель, меблів і текстилю. Романтизм також акцентував увагу на екзотизмі, історичній реконструкції, використовуючи в декорі середньовічні, готичні чи інші історичні мотиви, що дозволяло створити атмосферу казки чи ідеалізованого минулого.

Еклектизм

Еклектизм став важливим етапом у розвитку мистецтва кінця XIX століття, коли відбувалося активне поєднання елементів різних стилів, епох і напрямків. Стилістичні змішання еклектизму відображали безліч тенденцій і напрямів, зокрема романтизм, неокласицизм, готика та інші історичні стилі. Особливістю еклектичного підходу стало вільне поєднання різних архітектурних і декоративних елементів, що дозволяло створити інтер'єри, насичені емоціями і колоритом.

Еклектика сприяла творчій свободі та інноваціям в дизайні, дозволяючи змішувати контрастні матеріали, поєднувати різноманітні декоративні елементи, зберігаючи при цьому естетичну цілісність інтер'єру. Інтер'єри цього стилю могли поєднувати унікальні меблі, виконані в різних стилях, використання декоративного мистецтва в поєднанні з новими технічними досягненнями того часу. Це була епоха, коли художники та архітектори створювали предмети інтер'єрного дизайну, що не мали чіткої прив'язки до одного стилю, дозволяючи комбінувати елементи бароко, ренесансу, готики і навіть народних мотивів.

Конструктивізм

Конструктивізм виник на початку XX століття, як реакція на попередні декоративні стилі. Це був стиль, який прагнув до функціоналізму, раціональності, прагматизму та до простоти. Для конструктивізму характерні чіткі геометричні форми, використання сучасних матеріалів, таких як метал, скло, бетон. Архітектура і дизайн інтер'єрів цього періоду акцентували увагу на конструктивних елементах і мінімалізмі, відмовляючись від надмірної декоративності.

Інтер'єри в стилі конструктивізму відрізнялися просторістю, лаконічністю та функціональністю. У цьому стилі використовувалися відкриті конструкції, де інтер'єр сприймався як результат роботи з формою і матеріалом. Важливим аспектом конструктивізму була ідея соціальної доступності, тому багато проектів мали на меті створення комфортних і функціональних просторів для широких мас, використовуючи сучасні технології та матеріали. У меблях переважали прості лінії, функціональні

елементи без зайвих прикрас, а сама структура приміщень часто акцентувалася через виразну конструкцію стін, перекриттів, підлог і меблів.

Модернізм

Модернізм, як і конструктивізм, був стилем, який сприяв розриву з традиційними канонами минулих епох і прагнув до створення нових форм в архітектурі та дизайні. Однак модернізм більше акцентував увагу на художньому вираженні, естетичних інноваціях та національних особливостях. Основні риси модернізму – це відмова від історичних стилів, простота форм, відмова від декору, а також впровадження нових технологій у створення інтер'єрів.

Меблі та предмети інтер'єрів в модернізмі ставали менш громіздкими, мінімалістичними і функціональними, часто виготовлялися з новітніх матеріалів, таких як залізо, скло і бетон. Архітектори та дизайнери модернізму прагнули створити зручні, але в той же час естетичні простори, в яких форма і функція були тісно пов'язані. Великі вікна, відкриті простори, вільний план – все це стало характерними ознаками модерністських інтер'єрів. Модернізм також включав у себе такі підстилі, як ар-деко, функціоналізм та інші.

Ар-деко

Ар-деко став стилем, який активно розвивався у 1920-1930-х роках і мав величезний вплив на дизайн інтер'єрів, меблів і архітектуру. Цей стиль поєднував у собі геометричні форми, елегантність, розкіш, і використання нових матеріалів. Ар-деко, хоча й був позначений елементами модернізму, відрізнявся більшим увагою до декоративних деталей і оздоблення. У дизайні інтер'єрів цього періоду популярними стали яскраві кольори, глянцеві поверхні, дорогі матеріали – лаковане дерево, мармур, бронза, скла, декоративні тканини, шкіра.

Основними рисами ар-деко стали чіткі геометричні форми, прямі лінії, стилізовані декоративні елементи, такі як тріангулярні або зигзагоподібні форми, кубізм та інші художні напрямки. Ар-деко втілював розкіш і елегантність, ставши символом епохи, що відзначалась економічним розквітом

і культурними змінами після Першої світової війни. В інтер’єрах ар-деко акцентувалися контрасти: поєднання темних і світлих тонів, важких і легких матеріалів, текстур. Меблі цього стилю були елегантні, з використанням позолоти, емалей, скляних елементів і яскравих кольорів.

Заключення

Стилі кінця XIX – початку XX століття, зокрема романтизм, еклектика, конструктивізм, модернізм і ар-деко, були значущими етапами в історії дизайну. Вони стали результатом швидких соціальних, економічних і технічних змін, що відбувалися в Європі. Кожен з цих стилів привніс нові ідеї в архітектуру, меблі та інтер’єр, що мали значний вплив на наступні етапи розвитку дизайну інтер’єрів. Вивчення цих стилів дозволяє краще розуміти культурні трансформації свого часу і їх вплив на сучасне мистецтво і дизайн.

Тема 7. Стилі кінця XIX – початку XX ст. Постмодернізм, мінімалізм. Стилі кінця XIX – початку XX ст. Хай-тек, деконструктивізм

Кінець XIX та початок XX століття став періодом великої зміни культурних, соціальних та технологічних умов. У світі мистецтва, архітектури та дизайну розвивалися нові стилі, які відображали епоху прогресу, індустріалізації та наукових досягнень. Саме в цей період виникають такі стилі, як постмодернізм, мінімалізм, хай-тек та деконструктивізм, кожен з яких вплинув на архітектуру та дизайн інтер'єрів, створюючи нові естетичні підходи та способи взаємодії людини з простором.

Постмодернізм

Постмодернізм, як стиль і художній напрямок, з'явився у середині XX століття як реакція на модернізм і функціоналізм, які з часом стали занадто суворими, уніфікованими і раціональними. Постмодернізм намагався відновити емоційну насиченість, багатство символів та інтерпретацій, вдаючись до іронії, пародії, цитування минулих стилів і традицій. У дизайні інтер'єрів постмодернізм акцентував увагу на декоративності, естетичній розмаїтості, на використанні різноманітних елементів, форм і кольорів, що створювали певну гру з простором.

У постмодернізмі часто використовувалися елементи класичних стилів, але в новій інтерпретації. Меблі, декоративні елементи, стіни, двері, вікна – всі ці деталі могли поєднувати в собі різні форми і стилі, надаючи простору виразності та індивідуальності. Важливим аспектом постмодернізму стало повернення до орнаментальних елементів, якими часто обробляли стіни і меблі, а також використання яскравих кольорів та нестандартних текстур. Постмодернізм відмовлявся від строгих канонів і прагнув до створення простору, який був би не лише функціональним, а й емоційно багатим, насиченим культурними і історичними алюзіями.

Цей стиль привертав увагу до суб'єктивності сприйняття інтер'єрів, до особистісного враження людини від оточення. Рішення щодо форми й композиції стали менш жорсткими, більше уваги приділялося експериментам з текстурами та матеріалами, взаємодії кольорів і символів. Постмодернізм також відзначався поверненням до іронії, де велике значення надавали не тільки художній, а й комунікаційній функції предметів і простору.

Мінімалізм

Мінімалізм став однією з найбільш значущих художніх і дизайнерських течій кінця XX століття. Цей стиль виник на основі ідеї, що «менше – це більше», тобто простота і економія в оформленні простору можуть досягти естетичної завершеності і гармонії. Мінімалізм відмовляється від зайвого декору, прагнучи до чистих ліній, відкритих просторів і функціональності. Основна ідея мінімалізму полягає в тому, щоб створити простір, який був би чистим, зручним і не відволікав би від основних функцій та діяльності людини.

У дизайні інтер'єрів мінімалізм характеризується використанням простих геометричних форм, лаконічних ліній, прямокутних або квадратних меблів, мінімумом декоративних елементів. Основні кольори часто використовуються нейтральні – білий, сірий, чорний, а також природні відтінки деревини. Важливим є акцент на функціональність кожного елемента, де кожен предмет має свою чітку роль і мету в інтер'єрі. Мінімалізм часто передбачає використання новітніх технологій і матеріалів, таких як скло, метал, бетон, що

підкреслюють прагнення до простоти і чистоти форм.

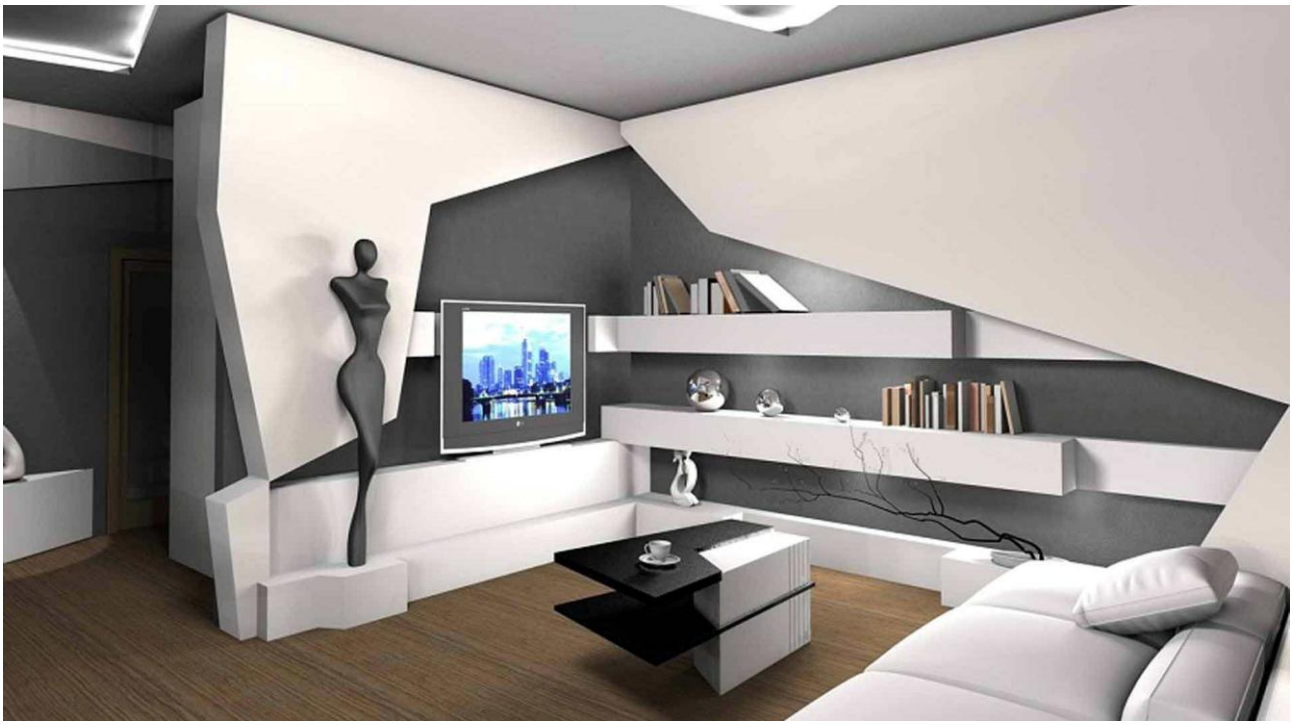
У мінімалістичних інтер’єрах особлива увага приділяється деталям: полички, світильники, меблі – все повинно бути не тільки функціональним, але й мати естетичну цілісність. Простір створюється таким чином, щоб кожен елемент органічно доповнював інші, а загальна композиція виглядала збалансовано і спокійно. Мінімалізм також акцентує увагу на відкритих просторах, на можливості створити відчуття безперервності і свободи.

Хай-тек

Хай-тек (від англ. high technology – високі технології) – це стиль, який виник на межі 1960-1970-х років, коли сучасні технології та матеріали стали основним елементом в дизайні інтер’єрів і архітектурі. Хай-тек акцентує увагу на використанні новітніх технологій, індустріальних матеріалів, таких як скло, сталь, бетон, а також на відкритих конструкціях і функціональності. Цей стиль підкреслює технологічний прогрес і є втіленням естетики високих технологій та індустріального виробництва.

У хай-тек інтер’єрі простір органічно поєднує сучасні технічні досягнення і декоративні елементи. Основними рисами цього стилю є мінімалізм у деталях, чіткі лінії, використання металевих, скляних і бетонних елементів. Інтер'єри хай-тек часто мають відкриті конструкції – видимі комунікації, металеві каркаси, трубопроводи, що створюють враження технологічної прозорості. Меблі в стилі хай-тек часто мають строгі, геометричні форми, виготовлені з металу, скла або пластика, а також оснащуються сучасними технологіями, що підвищують функціональність.

Система освітлення є важливим елементом хай-тек інтер'єрів. Використовуються сучасні джерела світла, такі як вбудовані світильники, прожектори, які дозволяють створити не тільки естетичну, але й функціональну атмосферу. Хай-тек підкреслює інтер’єри, що поєднують простоту з високою технологічністю і практичністю.

Деконструктивізм

Деконструктивізм, як стиль, виник на початку 1980-х років, ставши реакцією на строгість і симетрію попередніх стилів, таких як мінімалізм і модернізм. Цей стиль базується на ідеї руйнування традиційних форм і структур, створенні нестандартних композицій, вигнутих ліній, де простір і форма не підкоряються жорстким законам. Деконструктивізм в дизайні інтер'єрів часто передбачає використання асиметрії, різких контрастів, що створюють ефект розриву або деформації.

У деконструктивізмі відсутня класична симетрія, натомість в інтер’єрах використовуються відкриті конструкції, які мають грубі, незграбні форми, а також враження хаотичності та руйнації. Меблі та архітектурні елементи цього стилю часто виглядають незавершеними, зламленими або перекошеними, що сприяє створенню враження руху і динаміки. Деконструктивізм прагне руйнувати старі правила, не побоюючись експериментувати з формами і матеріалами.

Таким чином, стиль деконструктивізму має великий вплив на дизайн інтер’єрів кінця ХХ століття, наголошуючи на нестандартних формах, експериментуванні та створенні унікальних, часто провокаційних просторів. Він став антиподом традиційним поглядам на простір, що вимагають гармонії і

симетрії, пропонуючи натомість простір, де кожен елемент виглядає як частина більш складної і багатогранної концепції.

Заключення

Стилі кінця XIX – початку XX століття – постмодернізм, мінімалізм, хай-тек і деконструктивізм – мали значний вплив на розвиток дизайну інтер'єрів. Кожен з цих стилів відобразив реакцію на попередні етапи та прагнення до нового сприйняття простору, функції і форми. Постмодернізм повернув багатство декоративних елементів, мінімалізм наголошував на простоті і функціональності, хай-тек впровадив індустріальні матеріали та технології, а деконструктивізм розірвав звичні уявлення про порядок і симетрію, створюючи нові образи для простору. Усі ці стилі вплинули на те, як ми сьогодні сприймаємо інтер’єри та архітектуру, намагаючись створити не просто функціональні, але й емоційно насичені простори.

Тема 8. Сучасні тенденції в дизайні інтер’єру

Дизайн інтер’єру є відображенням розвитку соціальних, культурних та технологічних змін у світі. У наш час спостерігається значний вплив новітніх технологій, змін у способах споживання ресурсів і навіть етичних та екологічних міркувань. Тенденції, які з'являються в дизайні інтер’єру, відображають актуальні вимоги до простору, стильового оформлення, а також прагнення людей створювати комфортні, функціональні та стійкі середовища. Сучасні тенденції в дизайні інтер’єру характеризуються інноваційними рішеннями, синтезом різних стилів та матеріалів, а також поєднанням естетичних аспектів з функціональними і технологічними досягненнями.

1. Екологічність та сталий розвиток

Однією з найбільш важливих тенденцій в дизайні інтер’єрів на сьогоднішній день є сталий розвиток та екологічність. Пошук рішень, які сприяють збереженню навколишнього середовища, став важливим пріоритетом як для дизайнерів, так і для споживачів. В умовах глобальних змін клімату та усвідомлення необхідності економії ресурсів, екологічний дизайн набув

популярності, включаючи в себе використання перероблених матеріалів, енергоефективність та стійкі технології.

Одним із ключових аспектів є використання натуральних, екологічно чистих матеріалів, таких як дерево, камінь, бамбук, а також текстиль, який не містить шкідливих хімічних речовин. Водночас, зростає інтерес до перероблених і відновлюваних матеріалів, таких як перероблені метали або скло. Важливим елементом є впровадження технологій енергозбереження, таких як LED-освітлення, сонячні батареї, системи для очищення води або повітря, а також інші інноваційні рішення, що сприяють збереженню ресурсів.

2. Технологічні інновації: смарт-дизайн і автоматизація

Сучасні інтер’єри все більше інтегрують новітні технології, що дозволяють значно полегшити повсякденне життя. Смарт-технології займають важливе місце в сучасному дизайні інтер’єрів. Різноманітні системи автоматизації, такі як освітлення, обігрів, безпека, клімат-контроль, можуть бути легко інтегровані в інтер’єр. Вони дозволяють користувачам зручніше управляти своїми просторами через смартфони або голосові помічники, що робить простір ще більш зручним і ефективним.

Системи «розумного дому» включають в себе широкий спектр технологій: від управління освітленням і температурою до контролю над пристроями побутової техніки. Більш того, ці технології з кожним роком

стають доступнішими і простішими у використанні. Вони можуть бути інтегровані з іншими елементами дизайну, такими як вбудовані музичні системи, системи відеоспостереження або безконтактні замки, що підвищує рівень комфорту і безпеки в будинках і квартирах.

3. Відкриті планування і багатофункціональні простори

Один із основних трендів у сучасному дизайні інтер'єрів – це відкриті простори. Відмова від стін і перегородок дозволяє створити більш просторі та зручні середовища, де функціональні зони можуть легко змінюватися в залежності від потреб мешканців. Це підвищує не тільки зручність, а й естетичну привабливість простору. Відкриті планування дозволяють краще використовувати природне освітлення, знижуючи потребу в електричному освітленні та роблячи простір більш приємним для життя.

Водночас, відкриті простори дозволяють створювати більш функціональні і багатофункціональні кімнати. Модульні меблі, що можуть виконувати кілька завдань одночасно, стають важливою складовою сучасного

дизайну. Наприклад, ліжко, яке може бути трансформоване в робочий стіл, або шафи, що поєднують функції зберігання та розділення зон. Це дозволяє максимально ефективно використовувати кожен квадратний метр простору, що особливо актуально для маленьких квартир або обмежених приміщень.

4. Використання натуральних кольорів та текстур

Ще одна важлива тенденція сучасного дизайну – використання природних відтінків і текстур. Інтер'єри, натхненні природою, включають в себе кольори, що нагадують про землю, воду, небо та рослинність. Палітра в основному складається з теплого дерева, м'яких відтінків бежевого, пісочного, сіро-зеленого, а також більш насичених кольорів, таких як бордовий або глибокий синій.

Окрім кольорів, великої уваги приділяється текстурам матеріалів. В інтер'єрі можна зустріти грубі, нерівні поверхні, що імітують природні матеріали, такі як бетон, цегла, камінь або дерево з видимими природними швами та вад. Це створює атмосферу тепла та природності в приміщенні, а також надає йому органічності та індивідуальності.

5. Стиль, який поєднує різні епохи та культури: еклектика

Сучасний дизайн інтер'єрів часто поєднує елементи різних стилів, що створюють цікаві та непередбачувані композиції. Еклектика, яка є поєднанням різних стилістичних напрямів, таких як класика і модерн, кантрі та хай-тек,

дозволяє дизайнеру і замовнику створити унікальний простір, що поєднує минуле і сучасне, традиційне і інноваційне. Цей стиль не обмежується жорсткими рамками – він дає можливість комбінувати меблі, кольори, матеріали та елементи декору, що спочатку не схожі між собою.

Еклектика в дизайні інтер'єрів дозволяє створювати цікаві контрасти, поєднувати вишукані старовинні предмети з сучасними меблями або технологіями. Важливим аспектом є уміння збалансувати різні елементи так, щоб простір залишався гармонійним і естетично привабливим.

6. Мінімалізм і функціоналізм

Хоча мінімалізм вже давно є одним з основних стилів сучасного дизайну інтер'єрів, його значення лише зростає. Мінімалізм сьогодні стає не тільки естетичною тенденцією, але й відображенням потреби у максимально ефективному використанні простору та ресурсів. Відмова від зайвого декору та меблів дозволяє створювати чисті, функціональні інтер'єри, які є максимально комфортними для життя.

У мінімалістичних інтер'єрах важливо кожному елементу мати чітку

функцію. Меблі та предмети декору повинні бути стильними, але в той же час практичними і зручними. Вибір матеріалів також сприяє досягненню максимального функціоналізму, використовуючи прості, але ефективні рішення.

7. Відновлення класики: версія 2.0

Ще одним трендом є повернення до класичних елементів дизайну, але в новій інтерпретації. Це не означає, що сучасний інтер'єр повертається до старовинних стилів в їх класичному розумінні, але скоріше використовує їх елементи, надаючи їм сучасного вигляду. Класичні форми меблів, орнаменти, ліпнина та інші декоративні елементи можуть бути адаптовані до сучасних матеріалів та технологій.

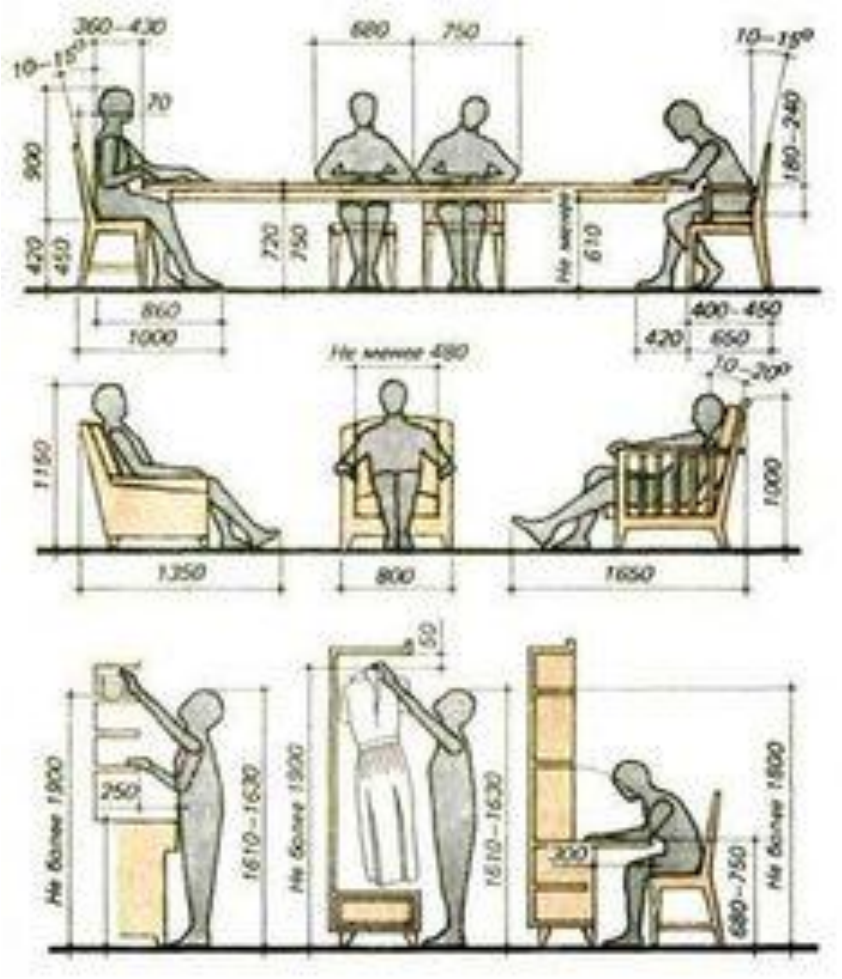
Таке поєднання дозволяє створювати простори, які зберігають елегантність і традиційність, але водночас відповідають вимогам сучасного життя – зручності, функціональності і технологічності.

Заключення

Сучасний дизайн інтер'єрів характеризується великою кількістю різноманітних тенденцій, які відображають технологічні досягнення, соціальні зміни та екологічні вимоги. Пошук нових рішень, прагнення до ефективності, комфортності та індивідуальності є основними характеристиками сучасного дизайну. Технології, екологічність, відкриті простори, мінімалізм і поєднання різних стилів створюють нову естетику, яка визначає характер інтер'єрів XXI століття.

Тема 9. Вимоги до інтер'єру житла: ергономічні, естетичні, економічні, гігієнічні. Функціональні зони житла: для приготування їжі, для сну, для праці, для гігієни. Оснащення зон меблями та обладнанням відповідно до виконування функцій

Інтер'єр житла є важливою частиною життєвого простору, що не тільки відображає стиль та естетичні уподобання його власників, а й визначає зручність та функціональність приміщення. Вимоги до інтер'єру житла можна умовно поділити на кілька груп: ергономічні, естетичні, економічні та гігієнічні. Усі ці вимоги взаємопов'язані й мають визначальний вплив на комфорт та якість життя. Важливим аспектом є також правильне функціональне зонування простору, яке дозволяє максимально ефективно організувати житло, створюючи необхідні умови для різних видів діяльності. У цьому контексті особливу увагу потрібно приділити зонуванню приміщень для різних функцій: для приготування їжі, для сну, для праці та для гігієни, а також правильному оснащенню кожної з цих зон меблями та обладнанням.

1. Ергономічні вимоги до інтер’єру житла

Ергономіка житлового інтер’єру є основою для створення комфортного та функціонального простору. Ергономічні вимоги полягають у забезпеченні максимальної зручності та безпеки для користувачів інтер’єру, з урахуванням фізіологічних та психологічних особливостей людини. У процесі планування житлових приміщень важливо враховувати пропорції меблів, висоту, глибину та ширину меблевих елементів, а також комфортне розташування обладнання та аксесуарів.

Особливо важливою є оптимальна висота та глибина столів, стільців, ліжок, а також шаф і полиць, які мають бути доступними для кожного члена родини без додаткових зусиль. Правильне розташування меблів у приміщенні забезпечує вільний рух та зручність для людей, у тому числі для людей з обмеженими можливостями. Тому ергономічне планування сприяє не лише комфорту, але й безпеці користувачів.

2. Естетичні вимоги до інтер'єру житла

Естетичні вимоги до інтер'єру житла передбачають створення затишної та гармонійної атмосфери, яка відповідає смакам мешканців та підкреслює їх індивідуальність. Стильові рішення, колірні гами, текстури та декор повинні бути збалансованими, створюючи відчуття єдності та завершеності простору. Колір та фактура матеріалів відіграють важливу роль у створенні емоційного фону. Відтінки, які використовуються в інтер'єрі, можуть впливати на настрій, викликати відчуття спокою або навпаки – енергії. Для кожної з функціональних зон житла важливо підібрати відповідну кольорову гаму та декор, який не тільки підкреслить стиль приміщення, але й сприятиме комфорту мешканців.

Простір має бути не тільки красивим, але й функціональним, тому у сучасному дизайні велика увага приділяється інтер'єрним рішенням, що поєднують естетику та практичність. Різноманіття стилів, доступних сьогодні, дозволяє кожному знайти інтер'єр, який найкраще відповідає особистим вимогам і смакам.

3. Економічні вимоги до інтер'єру житла

Економічні вимоги до інтер'єру житла пов'язані з ефективним використанням бюджету при створенні затишного та функціонального простору. Це означає, що кожен елемент інтер'єру має бути максимально корисним, довговічним і економічно обґрунтованим. Вибір матеріалів, меблів та обладнання повинен залежати не тільки від їх естетичних та функціональних характеристик, але й від їх вартості та зносостійкості.

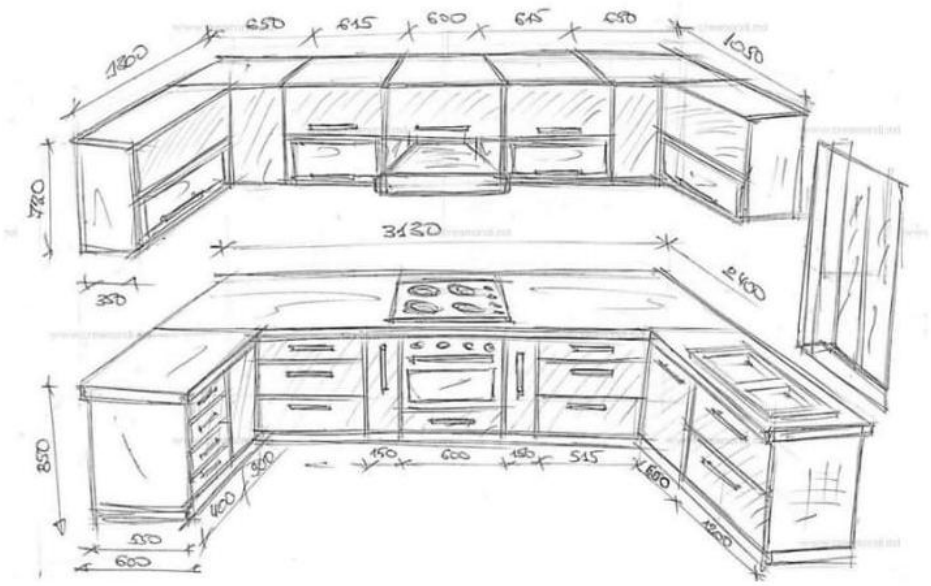
Інтер'єр житла має бути розпланований таким чином, щоб не було витрат на непотрібні елементи або деталі. Важливо передбачити елементи, які будуть служити довго та не вимагатимуть частої заміни. Вибір меблів і матеріалів має ґрунтуватися на оптимальності співвідношення ціни та якості.

4. Гігієнічні вимоги до інтер'єру житла

Гігієнічні вимоги до інтер'єру житла включають в себе створення умов для підтримання чистоти та здоров'я мешканців. Ці вимоги охоплюють правильний вибір матеріалів, які легко очищаються, є антисептичними і не

виділяють шкідливих речовин. У сучасному дизайні велика увага приділяється не тільки зовнішньому вигляду, а й тому, щоб матеріали були безпечними для здоров’я.

Особливо важливі гігієнічні вимоги для таких зон, як кухня та ванна кімната, де часто спостерігається висока вологість. Вибір плитки, фарб, меблів, а також вентиляційних систем має відповідати вимогам гігієни та безпеки. Важливим елементом є також забезпечення хорошого повітрообміну, який допомагає уникнути накопичення шкідливих речовин в повітрі.

5. Функціональні зони житла

Житло можна поділити на кілька основних функціональних зон: зону для приготування їжі, зону для сну, зону для праці та зону для гігієни. Кожна з цих зон має свої особливості, що визначають вимоги до меблів, матеріалів та обладнання.

Зона для приготування їжі. Кухня є одним з найважливіших місць у житлі, де люди проводять значну частину свого часу. Вимоги до кухонного інтер’єру включають створення ефективного робочого простору з достатньою кількістю місця для приготування їжі, зберігання продуктів та обладнання. Меблі повинні бути практичними і функціональними, забезпечуючи зручний доступ до різних елементів кухонного оснащення. Сучасні кухні часто оснащуються вбудованими приладами, такими як плити, духовки,

холодильники та посудомийні машини, що допомагає створити більш організований і компактний простір.

Зона для сну. Спальня – це місце для відпочинку, тому для цієї зони важливо створити атмосферу спокою та релаксації. Ліжко є центральним елементом цієї кімнати, тому його розмір і форма повинні відповідати ергономічним вимогам для забезпечення комфортного сну. Окрім ліжка, спальня потребує шаф для зберігання одягу, а також елементів декору, які підкреслюють атмосферу спокою.

Зона для праці. В умовах сучасного життя багато людей працюють з дому, тому важливим аспектом є організація зони для роботи. Тут важливо передбачити зручний робочий стіл, стілець, а також оптимальне освітлення. Столешниця повинна бути достатньо просторою для розміщення техніки, документів та інших робочих матеріалів.

Зона для гігієни. Ванна кімната є важливою частиною будь-якого житла. Вимоги до цієї зони включають не тільки гігієнічні, але й естетичні аспекти. Вибір сантехніки та меблів, а також організація простору для зберігання засобів гігієни повинні бути зручними та доступними. Важливими є також системи для забезпечення гарячої та холодної води, вентиляції та освітлення.

6. Оснащення зон меблями та обладнанням

Правильне оснащення кожної функціональної зони меблями та обладнанням є основою комфортного і функціонального інтер'єру. Кожен предмет меблів, кожен прилад має свою роль і повинен бути підібраний відповідно до його призначення. Важливо, щоб меблі та обладнання не тільки відповідали ергономічним та естетичним вимогам, але й були зручними для використання в повсякденному житті.

Оснащення кухні, спальні, робочого кабінету та ванної кімнати меблями та технікою, що відповідає функціям кожної зони, дозволяє створити ідеальне середовище для життя, де кожна деталь має своє місце і значення.

Тема 10. Колір як важливий елемент композиції інтер'єру, його вплив на фізіологію людини. Поєднання кольорів між собою в інтер'єрі. Можливості корегування недоліків жилого приміщення за допомогою кольору. Особливості житла для різних психотипів

Колір є однією з найважливіших складових інтер'єрного дизайну. Він має величезний вплив на емоційний стан людей, на їх фізіологію та психічне здоров'я, тому його правильне використання є ключовим для створення комфортного та гармонійного житлового простору. Колір може бути використаний для досягнення різних ефектів в інтер'єрі, таких як створення атмосфери спокою, підвищення активності або ж коригування недоліків приміщення. Крім того, кольорові рішення повинні відповідати характеру мешканців, тому важливо враховувати індивідуальні психофізіологічні особливості кожної людини.

Колір як елемент композиції інтер'єру

У композиції інтер'єру колір займає одне з центральних місць, оскільки він має здатність не тільки емоційно впливати на людину, але й візуально змінювати сприйняття простору. Колір може створювати відчуття простору або ж, навпаки, зменшувати його. Наприклад, світлі кольори, такі як білий, бежевий, світло-сірий або пастельні відтінки, можуть зробити кімнату візуально більш просторою та світлою, тоді як темні кольори, такі як темно-синій, чорний або коричневий, здатні створити атмосферу затишку та

інтимності, проте одночасно можуть звужувати простір.

Колір також виконує декоративну функцію, додаючи виразності або ніжності, залежно від вибору палітри. Кольорові акценти можуть підкреслювати певні елементи інтер'єру, наприклад, текстури, форми меблів чи архітектурні деталі. Правильне поєднання кольорів в інтер'єрі дозволяє створювати баланс і гармонію, що сприяє комфортному перебуванню в приміщенні. Крім того, колір може виступати як засіб корекції недоліків приміщення, наприклад, за допомогою контрастних або гармонійних кольорів можна зробити кімнату більш привабливою, змінити її візуальне сприйняття або акцентувати увагу на певних її частинах.

Вплив кольору на фізіологію людини

Кожен колір має свій вплив на фізіологічний та психологічний стан людини. Це було доведено численними дослідженнями в області психології кольору. Наприклад, червоний колір стимулює активність, підвищує енергійність, часто асоціюється з емоційними переживаннями, такими як пристрасть чи агресія. У той же час надмірна кількість червоного може викликати стрес або нервозність, тому він часто використовується в акцентних елементах або для зони активності, але не для всього приміщення.

Синій колір, навпаки, має заспокійливу дію. Він знижує рівень

тривожності, допомагає зосередитись та розслабитись. Це один із найкращих варіантів для спалень, кабінетів чи ванних кімнат, оскільки він сприяє гармонії та спокою. Зелені відтінки також мають заспокійливу дію, але в той же час вони пов'язані з природою та відновленням сил, що робить їх ідеальними для зон відпочинку.

Жовтий та оранжевий кольори активізують розумову діяльність, сприяють творчості та підвищують настрій. Вони можуть бути ефективними в робочих кабінетах, кухнях чи дитячих кімнатах, де важлива енергія та стимулювання до активної діяльності.

Чорний колір, хоча і асоціюється з елегантністю та стилем, може також мати депресивний ефект, особливо якщо використовується в надмірній кількості. Його краще використовувати для акцентів або в поєднанні з іншими кольорами, щоб уникнути відчуття замкненості чи важкості.

Колір може бути використаний також для досягнення фізіологічного комфорту, наприклад, правильне освітлення, поєднане з відповідними кольорами стін та меблів, може покращити зір і сприяти комфортному відпочинку.

Поєднання кольорів в інтер'єрі

Кольорові поєднання відіграють важливу роль у створенні гармонійного інтер'єру. Вибір кольорів залежить від функції приміщення, його розмірів, освітлення та індивідуальних уподобань мешканців. Найбільш поширеними є три основні методи поєднання кольорів: контрастне, аналогічне та монохромне.

Контрастне поєднання кольорів передбачає використання кольорів, що знаходяться на протилежних кінцях кольорового кола, таких як червоний і зелений, синій і оранжевий, жовтий і фіолетовий. Такий підхід створює яскраві, енергійні контрасти, що привертають увагу та додають динаміки інтер'єру. Однак важливо не перестаратися, оскільки надмірне використання контрастних кольорів може створити відчуття хаосу та перенавантаження.

Аналогічне поєднання кольорів передбачає використання сусідніх відтінків на кольоровому колі, наприклад, жовтого, жовто-оранжевого та

оранжевого. Такі поєднання створюють спокійну та гармонійну атмосферу, підходять для спалень або зон відпочинку.

Монохромне поєднання означає використання одного кольору в різних відтінках та інтенсивностях, наприклад, синього кольору від світлого блакитного до темного синього. Це дозволяє створити елегантний та стильний інтер'єр, що не перевантажує простір, але водночас додає йому глибини та вишуканості.

Можливості корегування недоліків житлового приміщення за допомогою кольору

Кольорове рішення інтер'єру є ефективним інструментом для корегування недоліків приміщення. З допомогою кольору можна візуально змінити пропорції простору, зробити його більш світлим чи затишним, або ж, навпаки, зменшити надмірну площу. Наприклад, у невеликих кімнатах рекомендується використовувати світлі кольори, які створюють відчуття простору та легкості. Тоді як у великих кімнатах можна застосовувати темніші відтінки, що зроблять простір більш затишним.

Крім того, кольорові акценти можуть допомогти виділити певні елементи інтер'єру, такі як архітектурні деталі, меблі чи декоративні об'єкти. Колір

також дозволяє коригувати рівновагу між різними частинами кімнати, наприклад, зробивши стелю більш виразною за допомогою світлих тонів або додавши інтенсивний акцент на стіні, що привертає увагу.

Особливості житла для різних психотипів

Психологічні особливості людей також мають великий вплив на вибір кольорових рішень для житла. Наприклад, для людей, схильних до стресу та тривожності, краще підходять спокійні та м’які відтінки, такі як пастельні кольори, блакитний або зелений. Вони допомагають знижувати рівень нервового напруження та створюють атмосферу безпеки і комфорту.

Для більш емоційних та активних людей, які потребують енергії, можуть бути підібрані більш насичені кольори, такі як червоний або помаранчевий, що стимулюють активність та покращують настрій. Людям, які займаються творчою діяльністю, можуть підійти кольори, які сприяють розкриттю креативності, наприклад, жовтий або фіолетовий.

Таким чином, кольори в інтер’єрі не тільки визначають стиль приміщення, але й мають важливий вплив на фізіологічний та психологічний стан людей, тому їх вибір має бути обґрунтованим і відповідати індивідуальним потребам кожного мешканця.

Тема 11. Підбір кольорової гами для житлової кімнати. Виконання ескізу проекту житлової кімнати у кольорі

Кольорова гамма є одним з основних елементів, який визначає загальну атмосферу та функціональність будь-якого інтер'єру. У випадку житлової кімнати, вибір кольору має бути особливо ретельним, адже це місце для відпочинку, спілкування і часто для виконання різних побутових функцій. Правильний підбір кольору для стін, підлоги, меблів, текстилю та декоративних елементів здатен змінити не тільки вигляд приміщення, але й сприяти створенню потрібного емоційного фону. У процесі підбору кольорової гами важливо враховувати не лише естетичні уподобання, але й фізіологічні особливості сприйняття кольору, функціональне призначення кімнати та індивідуальні потреби мешканців.

Вплив кольору на атмосферу в кімнаті

Колір у житловій кімнаті здатен змінювати сприйняття простору. Легкі пастельні відтінки, такі як блідо-блакитний, кремовий, персиковий або світло-сірий, створюють відчуття легкості і простору. Вони можуть бути ідеальними для малогабаритних кімнат, оскільки візуально розширюють простір. Світлі кольори також допомагають створити атмосферу спокою та гармонії, що робить їх чудовим вибором для спалень або відпочинкових зон.

Тим часом темніші кольори, наприклад, глибокі відтінки синього, зеленого, бордового або навіть чорного, можуть додати кімнаті елегантності та інтимності. Використання темних кольорів повинно бути обережним, оскільки вони можуть звужувати простір і робити його менш світлим, тому їх зазвичай застосовують у великих кімнатах, де є достатньо природного освітлення. Ідеальними темними відтінками для житлових кімнат є сірі, антрацитові, шоколадні, темно-сині кольори, які створюють враження затишку.

Кольорові акценти та їх значення

Колір може використовуватися для створення акцентів у кімнаті. Це можуть бути стіни, меблі, текстиль або декоративні елементи. Акценти можуть використовуватися для підкреслення певних частин кімнати або для надання їй індивідуальності. Наприклад, одна з стін може бути пофарбована у контрастний колір або оформлена декоративними панелями, що стане акцентом у просторі. Часто застосовуються яскраві кольори, такі як червоний, оранжевий, жовтий або зелений, для меблів чи декоративних елементів, таких як подушки, килими, картини. Ці кольори додають динаміки інтер’єру, привертають увагу та створюють емоційну насиченість.

Для створення балансів кольорів в кімнаті важливо не перевантажити простір занадто яскравими елементами. Тому для основної частини інтер’єру часто обирають нейтральні відтінки, а акценти додаються за допомогою

декоративних елементів.

Поєднання кольорів у кімнаті: основні принципи

Правильне поєднання кольорів у кімнаті – це важливий етап у процесі її оформлення. Основними принципами поєднання кольорів є контрастність, гармонійність та баланс. Контрастні поєднання, де використовуються кольори, що знаходяться на протилежних кінцях кольорового кола (наприклад, червоний і зелений або синій і жовтий), можуть створювати енергійний і динамічний ефект. Однак у таких поєднаннях важливо дотримуватися поміркованості, оскільки надмірне використання контрастів може зробити кімнату перенасиченою.

Більш спокійними і гармонійними є аналогічні поєднання кольорів, де використовуються кольори, що знаходяться поряд на кольоровому колі, наприклад, жовтий, жовто-оранжевий і оранжевий. Такий підхід створює м’яку, приємну атмосферу, яка може бути ідеальною для спалень або віталень, де потрібно створити атмосферу спокою і гармонії.

Монохромні поєднання, де використовуються відтінки одного кольору, є ще одним варіантом, що забезпечує вишуканість та елегантність інтер’єру. Наприклад, використання різних відтінків синього в одному інтер’єрі дозволяє створити глибину та виразність, не порушуючи гармонії в просторі.

Виконання ескізу проекту житлової кімнати у кольорі

Після визначення основної кольорової гами житлової кімнати наступним етапом є виконання ескізу проекту. Це важлива частина процесу дизайну, оскільки ескіз дозволяє візуалізувати, як буде виглядати кімната після завершення всіх робіт. Ескіз проекту створюється з урахуванням основних розмірів і пропорцій кімнати, розміщення вікон, дверей, меблів та інших елементів. Він дозволяє визначити, як буде виглядати кожна зона кімнати, як правильно розподілити кольори між стінами, підлогою, стелею, меблями і текстилем. У процесі виконання ескізу важливо не лише зобразити кольори на папері, але й подумати про світлові акценти в кімнаті. Колір, який виглядає чудово вдень, може змінюватися вночі залежно від освітлення. Тому у проекті ескізу варто врахувати тип освітлення, температуру кольору ламп та напрямок світла, що може впливати на сприйняття кольору в кімнаті. Для виконання ескізу можуть використовуватися різні матеріали: від традиційних акварельних фарб до цифрових програм для 3D-візуалізації. Використання сучасних технологій дозволяє точно передбачити, як виглядатиме готове приміщення, і дає змогу коригувати кольорові рішення до остаточного вибору.

Корекція кольорів у процесі дизайну

У процесі підготовки ескізу можуть виникати ситуації, коли колір, який виглядає ідеально в теорії, не зовсім підходить для конкретного простору. Це може стосуватися як занадто яскравих, так і занадто темних кольорів. У такому випадку дизайнери можуть коригувати кольорову гаму, додавши нейтральні відтінки або використовуючи більш помірковані акценти. Корекція кольорів також може стосуватися поєднання матеріалів і текстур, які також мають значення в колірному рішенні кімнати. Наприклад, матова поверхня стіни може виглядати інакше, ніж глянцева, тому важливо враховувати ці деталі при виборі кольорів для кожної конкретної зони.

Висновки. Підбір кольорової гами для житлової кімнати є складним і відповідальним завданням, яке вимагає врахування різноманітних факторів: від фізичних характеристик приміщення до індивідуальних уподобань мешканців. Правильне використання кольорів здатне не тільки створити красивий та естетичний інтер’єр, але й покращити психологічний та фізіологічний стан людини. Проектування житлового простору за допомогою кольору допомагає знайти оптимальні рішення для кожного конкретного приміщення, яке повинно бути не лише красивим, а й функціональним, зручним та комфортним для всіх мешканців.

Тема 12. Світло в інтер’єрі, їх декоративне та функціональне використання. Види освітлення (загальне, місцеве, експозиційне, комбіноване). Кімнатні рослини в інтер’єрі. Принципи їх підбору та розміщення. Використання в інтер’єрі квіткових композицій. Українські національні традиції в інтер’єрі сучасного житла

Світло – це не просто фізичне явище, яке дозволяє бачити навколишній простір, але й потужний інструмент у створенні настрою, атмосфери та функціональності інтер’єру. Вибір правильного освітлення є ключовим етапом у проектуванні інтер’єру, оскільки він впливає на сприйняття простору, комфорт та емоційний фон кімнати. Декоративне та функціональне використання світла дозволяє не тільки забезпечити необхідний рівень освітленості, а й підкреслити архітектурні особливості, акценти в інтер’єрі та забезпечити належну атмосферу для різних видів діяльності.

Світло може змінювати не тільки вигляд кімнати, а й її сприйняття. Завдяки різним варіантам освітлення можна створити ефекти, які додають глибини, простору або інтимності. Водночас важливо пам’ятати, що освітлення повинно бути функціональним, відповідати вимогам ергономіки та забезпечувати комфортне перебування в приміщенні в будь-який час доби.

Види освітлення

Існує кілька видів освітлення, кожен з яких виконує свою специфічну роль в інтер’єрі. Знання про них дозволяє ефективно поєднувати різні типи

світла для створення гармонійної атмосфери.

Загальне освітлення є основним видом освітлення для будь-якого приміщення. Його роль полягає у забезпеченні рівномірного освітлення всього простору, без затемнених ділянок. Загальне освітлення може бути як природним, так і штучним. Природне освітлення зазвичай забезпечується через вікна, у той час як штучне освітлення – це люстри, вбудовані освітлювальні прилади та стельові світильники. Для загального освітлення важливо вибрати такі джерела світла, які забезпечують достатній рівень освітленості без створення сліпучих відблисків.

Місцеве освітлення направлене на конкретні ділянки або об'єкти, які потребують додаткового освітлення. Це може бути настільна лампа, освітлення для робочих зон на кухні або в кабінеті, а також настінні світильники, які підсвічують картини, декоративні елементи або книги. Місцеве освітлення використовується там, де потрібно висвітлити окремі частини кімнати або

створити акценти на певних об’єктах. Таке освітлення зазвичай має більш спрямоване і сфокусоване світло.

Експозиційне освітлення використовується для підсвічування певних об'єктів або художніх робіт, таких як картини, скульптури або декоративні предмети. Його роль полягає в тому, щоб надати акценти на важливих елементах інтер’єру, створюючи естетичні ефекти та підкреслюючи їх форму, колір та текстуру. Важливо, щоб освітлення не створювало відблисків на поверхні експонатів, тому його розташування повинно бути ретельно продуманим.

Комбіноване освітлення є поєднанням кількох видів освітлення в одному приміщенні. Наприклад, загальне освітлення може поєднуватися з місцевим або експозиційним освітленням для досягнення більшої функціональності та естетичної виразності. У такому випадку важливо створити баланс між різними типами світла, щоб не перевантажити простір та зберегти комфортне середовище.

Кімнатні рослини в інтер’єрі

Кімнатні рослини є важливим елементом декору, який не тільки надає інтер’єру природного вигляду, але й сприяє створенню затишку та здорової атмосфери в приміщенні. Рослини очищають повітря, зменшують рівень стресу та можуть служити чудовими акцентами у дизайні.

Принципи підбору рослин для інтер’єру включають не тільки естетичні переваги, але й врахування освітлення, температурних умов, рівня вологості та інших факторів. Рослини можуть бути декоративними акцентами, які додають кольору та текстури до приміщення, або ж виконувати більш функціональні ролі, такі як створення приватності або зони відпочинку.

Наприклад, для віталень або спалень зазвичай обираються невеликі кімнатні рослини з розлогими або компактними формами, такі як фікус,

сансевієрія або замиокулькас. Вони чудово підходять для помірного освітлення та не потребують особливої уваги в догляді.

Для офісних приміщень або кухонь добре підходять рослини, які здатні витримувати змінні умови температури і вологості, наприклад, кактуси або алое. Вони можуть стати не тільки декоративним елементом, але й допомогти створити сприятливу атмосферу для роботи або приготування їжі.

Вибір рослин також залежить від стилю інтер'єру. У сучасних інтер'єрах мінімалістичного або хай-тек стилю чудово виглядають рослини в простих горщиках, наприклад, сукуленти або мініатюрні пальми. В інтер'єрах в стилі прованс або етно можуть бути доречними великі рослини з квітучими або декоративними листками, що підкреслюють природну атмосферу.

Використання в інтер'єрі квіткових композицій

Квіткові композиції додають інтер'єру яскравих кольорів, текстур та можуть стати центральним елементом декору. Вони допомагають створити атмосферу святковості, елегантності або природного затишку, залежно від вибору квітів і стилю композиції.

Вибір квіткових композицій залежить від настрою, який потрібно створити в кімнаті. Для романтичного настрою чудово підходять композиції з троянд, півоній, лілій, що додають ніжності та елегантності. Для більш життєрадісної та енергійної атмосфери використовуються квіткові композиції з соняшниками, гладіолусами або тюльпанами.

Композиції можна розміщувати в різних частинах кімнати: на столах, підвіконнях, комодах чи навіть на підлозі. Вони можуть бути як єдиним акцентом у кімнаті, так і частиною загальної декоративної концепції. Вибір горщиків, ваз та інших аксесуарів для квітів також важливий для гармонії інтер'єру.

Українські національні традиції в інтер'єрі сучасного житла

Українські національні традиції в інтер'єрі є важливим елементом сучасного дизайну, що дозволяє поєднати сучасні вимоги до функціональності та естетики з елементами культури та спадщини. Народні ремесла, вишивка,

кераміка, різьблені меблі, а також використання натуральних матеріалів, таких як дерево та льон, здобувають популярність у сучасних інтер'єрах.

Для того щоб втілити українські національні традиції в інтер'єрі, часто використовують елементи народного мистецтва, такі як вишиті рушники, килими, ручна робота, а також кольорові акценти в червоних, чорних і білих відтінках, що є характерними для традиційного українського орнаменту. Такий інтер'єр поєднує сучасний комфорт з глибокими коренями народної культури.

Також популярні дерев'яні меблі з елементами різьблення, що нагадують старовинні українські інтер'єри, використання природних тканин, таких як льон і бавовна, а також керамічні вази і посуд, що додає автентичності. Важливо, щоб такі елементи не були лише декоративними, а органічно вписувалися в сучасні концепції житла, забезпечуючи не тільки естетичну, але й функціональну цінність.

Інтеграція українських національних традицій в сучасне житло дозволяє створювати атмосферу затишку, де кожен елемент має своє місце і значення, поєднуючи естетику минулого з комфортом сучасності.

Тема 13. Зображення внутрішнього середовища житла. Проекції: аксонометричні, ізометричні, перспективні

Проектування інтер’єрів житла є надзвичайно важливою частиною діяльності дизайнера. Створення візуалізації внутрішнього середовища допомагає не тільки передати ідеї і концепції дизайну, а й допомогти замовнику та фахівцям краще зрозуміти та оцінити проект. Основним інструментом для цього є графічне зображення, яке включає різні типи проекцій. Кожен тип проекції має свої особливості і застосовується в залежності від вимог і завдань проекту. В даній статті розглядаються аксонометричні, ізометричні та перспективні проекції, які є основними методами зображення внутрішнього середовища житла.

Аксонометричні проекції

Аксонометрична проекція є важливим інструментом у візуалізації інтер’єрів, оскільки дозволяє отримати зображення об'єкта, де збережена його геометрія і пропорції, а також надається можливість побачити його в трьох

вимірах. Ця проекція базується на проекції об'єкта в трьох напрямках, причому всі осі (ширина, висота, глибина) розміщуються під певними кутами. Аксонометрія дозволяє зберегти відношення між деталями об'єкта, що робить її корисною для точного візуального аналізу інтер'єрів.

Є кілька видів аксонометричних проекцій, але найпоширенішими є ізометричні та діметричні. У аксонометричних зображеннях немає зміщення перспективи, тому всі лінії, паралельні одна одній в реальному просторі, залишаються паралельними і на кресленні. Це дозволяє зберегти масштабність і точність розмірів, що робить аксонометрію дуже корисною для технічних креслень і планувань.

При аксонометричному зображенні інтер’єру важливо правильно вибрати кут нахилу осей для того, щоб найбільш наочно показати об'єм і простір кімнати. Часто аксонометрія використовується для зображення меблів, окремих елементів інтер’єру, а також для загального плану приміщення, щоб передати структуру простору.

Ізометричні проекції

Ізометричні проекції є одним з найбільш популярних типів

аксонометричних проекцій, в яких кожна з трьох осей розміщується під однаковими кутами (по 120 градусів один до одного). У такому зображенні всі три виміри зберігаються, і це дозволяє отримати вигляд об'єкта або приміщення з рівними пропорціями. Ізометрична проекція є зручним і досить зрозумілим методом для створення малюнків меблів, обробки інтер’єрів і для планування простору.

Ізометрія дозволяє чітко показати простір, не спотворюючи розміри, що робить її ідеальним варіантом для представлення об'ємних елементів дизайну інтер’єру. Однак цей тип проекції має й деякі обмеження. Оскільки всі осі мають однаковий кут, предмети, що знаходяться ближче до глядача, не будуть збільшуватися, а значить, не буде створюватися ефект глибини, який характерний для перспективи. Це може зробити зображення менш динамічним, але водночас забезпечує точність і детальність.

Для дизайну інтер’єрів ізометричні проекції часто використовуються в кресленнях для меблів, плануванні кімнат, а також для відображення матеріалів, текстур і їх поєднань. Вони дають можливість зрозуміти, як елементи інтер’єру будуть виглядати в трьох вимірах, не створюючи складності в інтерпретації.

Перспективні проекції

Перспективні проекції є найбільш популярними в архітектурному та інтер’єрному дизайні, оскільки вони найбільш точно відображають, як об'єкти виглядають у реальному житті. Перспектива – це метод проекції, при якому лінії, що йдуть паралельно одна одній, на кресленні сходяться в одну точку, створюючи ефект глибини. Цей тип проекції забезпечує найбільш реалістичне зображення, оскільки відповідає тому, як людське око сприймає простір в реальному світі.

Залежно від кількості точок сходження перспективи можна виділити кілька типів перспективи: однопросторова, двопросторова та трьохпросторова. Однопросторова перспектива має одну точку сходження, що зазвичай використовується для простих зображень, таких як плани кімнат або меблі в

одній площині. Двопросторова перспектива має дві точки сходження і використовується для зображення об'єктів під кутом, наприклад, для зображення стін, що перетинаються в просторі. Трьохпросторова перспектива має три точки сходження, що дозволяє передати найбільш складні просторові форми, наприклад, для зображення кімнат, де видно кілька поверхів або частин приміщення одночасно.

Перспективні проекції дозволяють створювати враження реальності, передаючи глибину простору, масштаб і пропорції. Однак для точного зображення перспективи важливо правильно визначити точку зору, вибрати оптимальні кути нахилу і враховувати всі деталі для досягнення максимального ефекту. У дизайні інтер’єрів перспектива часто використовується для створення фотореалістичних зображень, де необхідно продемонструвати, як буде виглядати інтер’єр у кінцевому результаті.

Вибір проекції для зображення інтер’єрів

При розробці проекту дизайну інтер’єру вибір проекції залежить від того, що саме потрібно продемонструвати і в якому форматі буде представлений

проект. Якщо важливо передати функціональність та структуру простору, аксонометрична або ізометрична проекція буде кращим вибором. Вона дає чітке уявлення про розміри приміщення, меблі та їх розташування в ньому.

Для більш художнього і виразного зображення, що демонструє реалістичність простору, використовується перспективна проекція. Цей тип зображення дозволяє краще передати атмосферу інтер'єру, глибину і взаємодію різних елементів в просторі. Перспективні зображення часто використовуються в рекламних матеріалах, для презентацій проектів або у фотореалістичних візуалізаціях, де важливо надати клієнту точне уявлення про майбутній інтер’єр.

Загалом, вибір між аксонометричними, ізометричними та перспективними проекціями залежить від того, які цілі стоять перед дизайнером: чи потрібно представити проект у технічному плані, чи створити емоційну візуалізацію простору, чи зобразити конкретні деталі інтер’єру. Кожен тип проекції має свої переваги та може бути ефективно використаний в залежності від завдань проекту.

Висновки

Зображення внутрішнього середовища житла через аксонометричні, ізометричні та перспективні проекції є важливим інструментом в дизайні інтер'єрів. Кожен із цих типів проекцій допомагає передати різні аспекти простору, розмірів та взаємодії елементів інтер’єру. Аксонометрія та ізометрія дозволяють показати точні пропорції та функціональність простору, а перспектива дає можливість передати глибину і атмосферу кімнати, надаючи зображенню максимальну реалістичність. Вибір проекції залежить від конкретних завдань проекту, і дизайнер повинен вміти використовувати кожен з цих методів для досягнення найбільш ефективного результату.

Тема 14. Виконання ескізу інтер’єру житлової кімнати у проекціях

Проектування інтер’єру житлової кімнати починається з ескізного етапу, який є важливою складовою дизайнерського процесу. Саме на цьому етапі формується загальна концепція простору, визначаються його функціональні особливості, стилістика та основні композиційні рішення. Виконання ескізів допомагає не тільки дизайнеру осмислити майбутній інтер’єр, а й дає змогу замовнику зрозуміти та оцінити запропоноване рішення. Основою для створення повноцінного проекту є різні види проекцій, які дозволяють показати інтер’єр у різних ракурсах та ступенях деталізації.

Для початку роботи над ескізом необхідно визначити основні параметри приміщення, зокрема його розміри, розташування вікон і дверей, а також функціональне зонування. Важливо розуміти, як розподілятиметься світло, які матеріали будуть використані та які меблі будуть включені до простору. Виходячи з цього, дизайнер приступає до виконання ескізів у різних проекціях. Найчастіше використовуються планові, аксонометричні, ізометричні та перспективні зображення.

План приміщення є першою та основною проекцією, яка демонструє

розташування всіх основних елементів інтер’єру у горизонтальній площині. Це вигляд зверху, який відображає розміри кімнати, розташування дверей, вікон, меблів і технічного обладнання. Планові креслення є основою для створення детальних технічних документів, що використовуються у будівництві та ремонті. Для правильного зображення пропорцій використовуються масштаби, що дають змогу точно передати розміри та взаємне розташування об’єктів.

Наступним кроком є створення аксонометричних та ізометричних ескізів, які допомагають передати тривимірний характер простору. В аксонометрії зображення будується так, що всі паралельні лінії залишаються паралельними й не змінюють своїх пропорцій, що полегшує технічний аналіз інтер’єру. Ізометрія, у свою чергу, забезпечує рівномірне відображення всіх трьох вимірів, що робить її ідеальною для представлення меблів та елементів декору в просторі. Такі ескізи використовуються для уточнення деталей проекту та прийняття рішень щодо матеріалів, кольорів і текстур.

Перспективні проекції є найвиразнішими та найбільш наближеними до сприйняття людиною. Саме вони дають можливість відчути реальне враження від простору, оцінити його масштаби, пропорції та атмосферу. У перспективних зображеннях використовується одна, дві або три точки сходження, що дозволяє створювати ефект глибини та відображати взаємозв'язок між об'єктами у просторі. Для дизайнерів це найкращий спосіб комунікації з клієнтом, оскільки такі малюнки дають реалістичне уявлення про майбутній інтер'єр.

При виконанні ескізу житлової кімнати в проекціях важливо враховувати стилістичні та колористичні особливості простору. Кожен стиль вимагає свого підходу до виконання графічного матеріалу. Наприклад, у класичних інтер'єрах ескізи можуть бути деталізованими, з проробкою орнаментів, ліпнини та меблів у відповідному стилі. Сучасні мінімалістичні інтер'єри можуть бути представлені через більш схематичні та лаконічні зображення, що акцентують увагу на чистоті ліній і форм.

Світлотінь та колір також відіграють важливу роль у створенні виразного ескізу. Використання світлотіні допомагає підкреслити об'єм і глибину простору, а колір дозволяє передати атмосферу приміщення. Часто ескізи виконуються у вигляді швидких начерків маркерами або аквареллю, що дає змогу швидко передати основну ідею дизайну.

Дизайнерські ескізи можуть створюватися як вручну, так і за допомогою цифрових інструментів. Сучасні технології дозволяють виконувати тривимірні моделі у програмах, таких як SketchUp, AutoCAD, 3ds Max або Revit, що значно спрощує процес та робить результат більш точним. Проте традиційні ручні ескізи залишаються важливим засобом для пошуку ідей і творчого експерименту.

Під час роботи над проекціями житлової кімнати дизайнер повинен враховувати не тільки естетичний вигляд простору, а й його функціональність. Важливо передбачити ергономіку розміщення меблів, зручність використання приміщення, а також відповідність усіх рішень потребам майбутніх мешканців. На етапі ескізування можуть виявлятися проблемні моменти, які потрібно

виправити до остаточного затвердження проекту.

Таким чином, виконання ескізу інтер’єру житлової кімнати у проекціях є важливим етапом у процесі створення дизайну. Різні види проекцій дозволяють отримати повну картину простору, оцінити його пропорції, композицію, колірну гамму та матеріали. Планові креслення допомагають визначити функціональну організацію кімнати, аксонометричні та ізометричні зображення дають можливість бачити об’єкти в об'ємі, а перспективні зображення передають реалістичність і атмосферу майбутнього інтер’єру. Застосування різних методів зображення дозволяє створити комплексний підхід до проектування і зробити дизайн максимально ефективним, функціональним та естетично привабливим.

Тема 15. Можливості створення дизайну інтер’єру житлових приміщень з використання сучасних електронних програм

Сучасний дизайн інтер’єру неможливо уявити без застосування цифрових технологій. Використання спеціалізованих програм дозволяє створювати віртуальні моделі приміщень, тестувати різні стилістичні рішення та підбирати оптимальні матеріали й кольорові гами ще до початку ремонтних робіт. Це значно полегшує процес проектування, підвищує точність реалізації задуму та дозволяє замовнику отримати максимально реалістичне уявлення про майбутній інтер’єр.

Одним із основних інструментів сучасного дизайнера є програми для 3D-моделювання. Такі програми, як AutoCAD, 3ds Max, SketchUp, Revit, Blender та ArchiCAD, дозволяють створювати детальні моделі приміщень, розміщувати меблі та декор, змінювати кольори стін, текстури покриттів та освітлення. Наприклад, SketchUp є зручним і доступним для швидкого моделювання, а 3ds Max використовується для високоякісної візуалізації та рендерингу

фотореалістичних зображень. Завдяки цим інструментам дизайнер може експериментувати з варіантами оформлення простору та знаходити найкращі рішення для конкретного приміщення.

Програми візуалізації та рендерингу, такі як V-Ray, Corona Renderer, Lumion, Twinmotion, Enscape, дають змогу створювати реалістичні зображення, які допомагають клієнтам оцінити фінальний вигляд інтер'єру. Вони працюють у зв'язці з 3D-моделями, додаючи природне й штучне освітлення, текстури та відображення, що робить візуалізацію максимально наближеною до реальності. Важливим аспектом є також можливість створення анімованих презентацій, які допомагають продемонструвати простір у русі.

Окрім програм для 3D-моделювання, широко використовуються онлайн-сервіси та мобільні додатки, які спрощують процес дизайну інтер'єру. Наприклад, Planner 5D, Roomstyler 3D Home Planner, Homestyler дозволяють створювати прості проєкти без глибоких технічних знань. Вони мають бібліотеки меблів і матеріалів, що допомагає швидко підібрати потрібні елементи та поекспериментувати з їх розміщенням. Також існують додатки, які використовують технологію доповненої реальності, наприклад, IKEA Place чи Houzz, що дозволяють «приміряти» меблі в реальному просторі за допомогою

камери смартфона.

Для роботи з кресленнями та технічними планами популярними є AutoCAD, Revit та ArchiCAD. AutoCAD дозволяє створювати точні двовимірні креслення, що є необхідним етапом будь-якого дизайнерського проєкту. Revit і ArchiCAD використовуються для роботи з BIM-технологіями, що забезпечує комплексний підхід до проектування з урахуванням усіх технічних аспектів будівлі.

Ще одним важливим аспектом є використання спеціальних програм для підбору кольорових рішень. Такі сервіси, як Adobe Color, Coolors, Pantone Studio допомагають гармонійно поєднувати відтінки, створювати палітри відповідно до сучасних трендів і враховувати психологічний вплив кольору на людину. Важливу роль у створенні інтер'єру відіграють також текстури та матеріали, які можна попередньо протестувати в цифровому середовищі, змінюючи їх на 3D-моделі приміщення.

Крім того, сучасні технології дозволяють дизайнерам використовувати віртуальну реальність (VR) та доповнену реальність (AR) для кращого

розуміння простору. VR-дизайн дає змогу замовникам повністю зануритися в створений проєкт, оцінити його з різних ракурсів і зробити коригування перед початком будівельних робіт. Це значно скорочує ризики неправильних рішень і додаткових витрат. AR-технології дозволяють у режимі реального часу накладати 3D-моделі меблів та декору на реальне приміщення, що допомагає приймати рішення щодо розташування елементів.

Додатково варто відзначити роль штучного інтелекту у дизайні інтер’єру. Алгоритми машинного навчання можуть аналізувати тенденції, пропонувати оптимальні рішення з урахуванням стилю, освітлення, площі приміщення та уподобань користувача. Деякі платформи, наприклад, Foyr Neo та Modsy, використовують AI для автоматичної генерації інтер'єрних концепцій, що значно економить час і ресурси.

Використання сучасних технологій у дизайні інтер’єру дозволяє значно скоротити час на створення проєкту, підвищує точність розрахунків і дає змогу легко вносити зміни за бажанням замовника. Цифрові програми спрощують комунікацію між дизайнером і клієнтом, забезпечуючи наочне представлення майбутнього простору. Завдяки сучасним технологіям дизайнери отримують більше можливостей для творчості, реалізації нестандартних рішень та експериментів із формами, матеріалами й кольорами. У майбутньому можна очікувати подальшого розвитку програмного забезпечення, впровадження штучного інтелекту та розширення можливостей віртуальної реальності для створення інноваційних інтер’єрних рішень.

III – СЕМЕСТР

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 3. Особливості проектування сучасних інтер'єрів та інших об'єктів оточуючого середовища

Тема 1. Особливості художнього проектування інтер'єру магазину. Вітрина, як частина внутрішнього простору приміщення. Реклама, як основа до проектування інтер'єру будь-якого комерційного приміщення

Проектування інтер'єру магазину є складним і багатогранним процесом, який поєднує в собі функціональність, естетику та маркетингову ефективність. Головне завдання дизайнера – створити простір, який буде зручним для відвідувачів, сприятиме комфортному здійсненню покупок та водночас відповідатиме концепції бренду. Для цього необхідно враховувати різні аспекти, включаючи організацію торгового простору, освітлення, кольорову гаму, вибір матеріалів і, звичайно, вітрину як важливий елемент залучення клієнтів.

Загальна концепція магазину визначає його стильове спрямування. Магазини можуть мати різні типи оформлення: мінімалістичний, хай-тек, класичний, еклектичний або індустріальний стиль. Вибір залежить від цільової аудиторії та позиціонування бренду. Наприклад, бутіки люксових брендів часто використовують дорогі матеріали, дзеркальні поверхні, м'яке тепле освітлення та просторову композицію, що підкреслює статусність товарів. У той час як масові ритейлери орієнтуються на зручність пересування та організацію товарних секцій.

Розташування та планування внутрішнього простору є критично важливим аспектом, оскільки правильно спланована торгова площа допомагає контролювати рух покупців та створювати комфортну атмосферу. Найчастіше використовується лінійне, гнучке або змішане планування. Лінійне передбачає проходи між рядами товарів, які спрямовують потік покупців певним маршрутом. Гнучке планування дає більше свободи та дозволяє змінювати розташування товарів залежно від сезону чи акцій. Змішане поєднує обидва підходи та дозволяє створювати індивідуальні рішення для конкретного

простору.

Вітрина є однією з найважливіших складових дизайну магазину, оскільки вона є першою точкою контакту клієнта з брендом. Вона повинна бути яскравою, естетично привабливою та викликати інтерес. Ефективний дизайн вітрини поєднує правильний вибір кольорів, освітлення, розташування товарів та елементів декору. Використання інтерактивних елементів, змінних інсталяцій та сезонного оформлення допомагає зберегти актуальність і привернути увагу постійних клієнтів.

Реклама відіграє ключову роль у проектуванні інтер’єру будь-якого комерційного приміщення, оскільки її завдання – не лише інформувати, але й створювати відповідний емоційний фон, що спонукає до покупок. Внутрішня реклама може включати банери, цифрові дисплеї, стенди з інформацією про акції, відеоекрани, що демонструють рекламні ролики. Рекламні матеріали мають бути узгоджені із загальним стилем магазину та не перевантажувати простір.

Освітлення в магазині є одним із головних факторів, що впливає на сприйняття товару. Використовуються різні типи освітлення: загальне, акцентне та декоративне. Загальне освітлення створює рівномірний розподіл світла, забезпечуючи комфортне середовище для покупців. Акцентне освітлення допомагає привернути увагу до окремих товарів або зон магазину. Декоративне освітлення використовується для створення атмосфери та посилення естетичного ефекту.

Колірна гама інтер’єру магазину має безпосередній вплив на поведінку покупців. Теплі відтінки, такі як червоний, жовтий і помаранчевий, стимулюють активність та імпульсивні покупки, тоді як холодні кольори – синій, зелений, фіолетовий – створюють атмосферу спокою та довіри. Вибір кольорової палітри повинен відповідати концепції магазину, брендовим кольорам та товарній категорії.

Матеріали та оздоблення відіграють важливу роль у створенні комфортного середовища для покупців. Використання натурального дерева, скла, металу, текстилю або пластику залежить від концепції магазину та

бажаного ефекту. Наприклад, для магазинів екологічних товарів характерні натуральні матеріали, що підкреслюють природність продукції, тоді як для технологічних магазинів використовуються металеві й глянцеві поверхні.

Звукове оформлення також має значення. Спокійна фонові музика допомагає створити комфортну атмосферу, а правильно підібраний музичний супровід може впливати на швидкість пересування покупців та їхній настрій. У магазинах одягу часто використовують ритмічну музику, що підвищує активність покупців, тоді як у супермаркетах звучить спокійна мелодія, що сприяє розслабленню.

Сучасні технології дозволяють значно покращити проектування інтер’єру комерційних приміщень. Використання 3D-моделювання та VR-технологій дає змогу створювати віртуальні прототипи магазину ще до його фізичного облаштування, що допомагає уникнути помилок та оптимізувати простір. Програми, такі як SketchUp, AutoCAD, 3ds Max, допомагають дизайнерам

проаналізувати всі деталі проєкту та створити ефективний комерційний простір.

Успішний інтер’єр магазину повинен бути функціональним, привабливим та орієнтованим на цільову аудиторію. Врахування всіх аспектів – від вітрини до кольорової гами та освітлення – дозволяє створити простір, який не лише забезпечить комфорт для покупців, а й сприятиме підвищенню продажів і лояльності клієнтів.

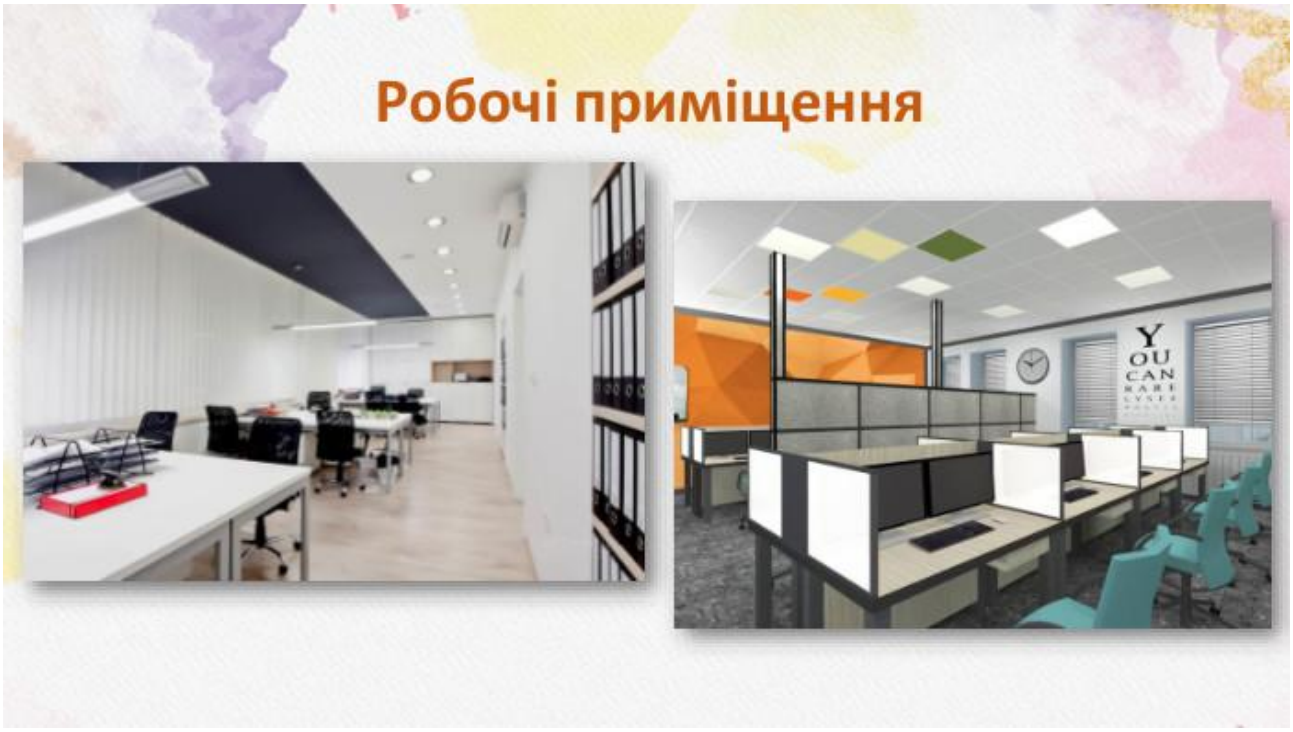
Тема 2. Специфіка художнього проектування офісних приміщень

Специфіка художнього проектування офісних приміщень включає в себе комплексний підхід до організації простору, що спрямований на створення функціонального, естетичного та ергономічного середовища для праці. Важливу роль у проектуванні відіграють сучасні тенденції, які визначають основні принципи оформлення офісного простору, що сприяє підвищенню продуктивності та комфорту співробітників. Офісне приміщення має відповідати своєму призначенню, а також враховувати корпоративний стиль компанії, забезпечуючи гармонійне поєднання практичності, естетики та психологічного комфорту.

Основним завданням художнього проектування офісів є створення простору, який сприяє ефективній взаємодії працівників та підтримує комфортні умови праці. Залежно від формату роботи компанії та її структури, можливе використання різних варіантів планування: відкритий простір (open space), кабінетна система, комбіноване планування. Відкритий простір сприяє легкій комунікації між співробітниками, що є особливо важливим для креативних і динамічних компаній. Кабінетна система більше підходить для організацій, що потребують конфіденційності та розмежування робочих зон. Комбінований варіант поєднує переваги обох підходів.

Окрему увагу варто приділити кольоровому вирішенню інтер’єру. Колірна гама може значною мірою впливати на настрій та продуктивність працівників. Використання світлих та нейтральних відтінків сприяє зоровому розширенню простору та створює відчуття легкості. Додавання яскравих акцентів у вигляді меблів, декоративних елементів або корпоративних кольорів може підкреслювати динамічність та ідентичність компанії. Важливо враховувати психологічний вплив кольорів: наприклад, синій та зелений сприяють концентрації, жовтий та помаранчевий можуть стимулювати креативність, а червоний викликати активність, але при надлишку створювати ефект перевантаження.

Ергономіка є ключовим аспектом при створенні сучасного офісу. Вибір меблів повинен враховувати комфорт та здоров’я співробітників. Ергономічні крісла, регульовані столи, зручне розташування робочих місць, правильне освітлення допомагають зменшити втому та підвищити продуктивність. Офісне освітлення відіграє важливу роль у формуванні комфортного робочого середовища. Найкращим варіантом є використання природного світла, яке створює природний ритм роботи. Проте у випадках недостатнього денного освітлення необхідно правильно розташувати штучні джерела світла, комбінуючи загальне, місцеве та декоративне освітлення.

Функціональне зонування офісного простору є важливою частиною проектування. В офісі має бути чіткий поділ на зони: робоча зона, зона відпочинку, переговорна кімната, зона ресепшн. Кожна з цих зон має свої особливості в оформленні. Наприклад, у переговорній кімнаті необхідно створити атмосферу, що сприяє продуктивним зустрічам, використовуючи зручні меблі, якісне освітлення, акустичні матеріали для покращення звукового комфорту. Зона відпочинку має бути спокійною та затишною, зручними меблями, елементами живої природи або арт-об'єктами для релаксації.

Технологічність офісного простору також відіграє значну роль у сучасному проектуванні. Використання інтелектуальних систем управління освітленням, клімат-контролю, акустичних рішень, мультимедійних засобів значно покращує функціональність та комфорт приміщення. Крім того, особливу увагу варто приділити екологічним аспектам проектування: використанню природних матеріалів, енергозберігаючих технологій, наявності зелених зон у просторі.

Таким чином, художнє проектування офісних приміщень є складним процесом, що вимагає врахування багатьох факторів: функціональності, естетики, ергономіки, психологічного комфорту та сучасних технологічних рішень. Раціонально спроектований офісний простір сприяє не лише ефективності роботи, а й підтримує корпоративну культуру та позитивний імідж компанії.

Тема 3. Художнє проектування інтер'єру закладу суспільного харчування. Особливості оформлення ресторанних закладів

Художнє проектування інтер'єру закладу суспільного харчування є складним і багатогранним процесом, який поєднує функціональність, естетику, комфорт для відвідувачів та відповідність концепції закладу. Важливу роль відіграє загальна стилістика, зонування простору, вибір меблів, освітлення, колірне рішення та декоративні елементи. Інтер'єр ресторану, кафе чи їдальні має створювати певну атмосферу, що відповідає рівню та типу закладу, а також формувати позитивні враження у гостей, підвищуючи їхню лояльність.

Основним завданням художнього проектування є гармонійне поєднання естетики та функціональності. Заклад громадського харчування повинен забезпечувати комфорт як для відвідувачів, так і для персоналу. Тому в процесі розробки дизайну інтер'єру необхідно враховувати такі аспекти, як планування простору, поділ на функціональні зони, ергономіка меблів, матеріали оздоблення та особливості освітлення. Планування має бути логічним і раціональним, передбачаючи окремі зони: вхідну групу, зону очікування, основний зал для відвідувачів, барну стійку, кухню, санітарні приміщення,

технічні та підсобні приміщення. Зручне розташування цих зон сприяє ефективній роботі персоналу та комфортному перебуванню гостей.

Важливим аспектом є вибір стилю інтер'єру. Він залежить від концепції закладу та його цільової аудиторії. Наприклад, класичні ресторани можуть мати елегантне оформлення з використанням дорогих матеріалів, таких як мармур, натуральне дерево, ковані елементи, масивні люстри. У закладах швидкого харчування переважають сучасні стилі з мінімалістичним дизайном, функціональними меблями, яскравими акцентами. Етнічні ресторани оформлюються відповідно до традицій певної країни, використовуючи автентичні деталі та матеріали. Лофт-кафе часто має індустріальну естетику з відкритими комунікаціями, металевими конструкціями, цегляними стінами, мінімалістичними меблями.

Колірна гамма відіграє важливу роль у створенні атмосфери закладу. Теплі відтінки (жовтий, помаранчевий, червоний) стимулюють апетит, тоді як холодні (синій, зелений) можуть діяти заспокійливо та створювати вишукану атмосферу. Нейтральні кольори (білий, сірий, бежевий) є універсальними та

часто використовуються в інтер’єрах високого класу. Грамотне поєднання кольорів дозволяє візуально змінювати простір, робити його більш відкритим чи затишним.

Меблі та оздоблювальні матеріали повинні бути не лише естетичними, а й практичними, зносостійкими та легкими у догляді. Використання натуральних матеріалів, таких як дерево, камінь, метал, додає інтер’єру природності та благородності. Меблі повинні забезпечувати комфортне розміщення гостей, відповідати стилю закладу та бути ергономічними. У ресторанах високого класу часто використовуються м’які стільці, дивани, столи з натурального дерева, у той час як у закладах швидкого харчування застосовуються більш прості та мобільні меблі.

Освітлення є одним із ключових факторів у створенні комфортної атмосфери. У закладах громадського харчування воно може бути загальним, місцевим та акцентним. Основне освітлення забезпечує рівномірне освітлення всього залу, локальне – підсвічує окремі зони, а декоративне допомагає створити акценти на деталях інтер’єру. Для романтичних ресторанів підходить приглушене тепле світло, що створює затишок. У кафе та бістро часто використовуються яскраві лампи, які роблять простір більш динамічним.

Важливим аспектом є застосування сучасних технологій в оформленні інтер’єру закладу громадського харчування. Використання розумного

освітлення, інтерактивних меню, екранів для візуальної реклами дозволяє зробити відвідування більш комфортним. Крім того, впровадження екологічних рішень, таких як використання енергозберігаючих ламп, вторинних матеріалів, рослинних елементів у дизайні сприяє створенню позитивного іміджу закладу та відповідає сучасним тенденціям сталого розвитку.

Окрему увагу варто приділити декоративним елементам та аксесуарам, які доповнюють загальний стиль і створюють завершений вигляд інтер'єру. Картини, дзеркала, декоративні панелі, живі рослини, текстильні вироби можуть підкреслити індивідуальність закладу. Наприклад, у французькому ресторані доречні вінтажні предмети та світлі штори, а в азійському – традиційні ліхтарики, бамбукові перегородки, натуральні тканини.

Таким чином, художнє проектування інтер'єру закладу громадського харчування вимагає врахування багатьох чинників, серед яких концепція, функціональність, стильове рішення, ергономіка, освітлення та декоративні

елементи. Грамотно розроблений дизайн сприяє створенню унікальної атмосфери, яка приваблює відвідувачів та формує позитивний імідж закладу. Використання інноваційних технологій та екологічних матеріалів дозволяє не тільки покращити комфорт для гостей, але й відповідати сучасним вимогам сталого розвитку та енергоефективності.

Правильне проектування інтер'єру ресторанів та кафе ґрунтується на певних нормах і вимогах, які забезпечують комфорт відвідувачів, ефективну роботу персоналу та відповідність санітарно-гігієнічним стандартам. Одним із ключових аспектів є зонування простору. Необхідно чітко розділити зону прийому гостей, обідню залу, кухню, санітарні приміщення, складські приміщення та підсобні зони. При цьому важливо забезпечити логічне розташування всіх зон, щоб уникнути перетину потоків персоналу та відвідувачів. Наприклад, вхід до кухні має бути організований так, щоб офіціанти могли швидко й безперешкодно отримувати страви.

Освітлення відіграє важливу роль у створенні атмосфери. Для обідніх зон використовується м'яке, розсіяне світло, яке створює затишок, а для кухонної зони потрібне яскраве освітлення для безпечної роботи персоналу. Також важливим є акустичне проектування – необхідно використовувати матеріали,

які зменшують рівень шуму, наприклад, звукоізоляційні панелі, килимові покриття або текстильні елементи.

Меблі та їх розташування повинні відповідати вимогам ергономіки. Важливо залишати достатньо простору між столами, щоб гості почувалися комфортно, а офіціанти могли вільно пересуватися. Оптимальна відстань між столами становить 90-120 см. Крім того, необхідно враховувати матеріали меблів – вони повинні бути зносостійкими, легкими в догляді та відповідати загальній концепції закладу.

Вибір кольорової гами також має велике значення. Для ресторанів високої кухні часто використовуються глибокі, насичені кольори, які створюють відчуття розкоші. У кафе з неформальною атмосферою популярні природні відтінки, що створюють ефект невимушеності. Важливим є використання брендових кольорів, якщо заклад є частиною мережі.

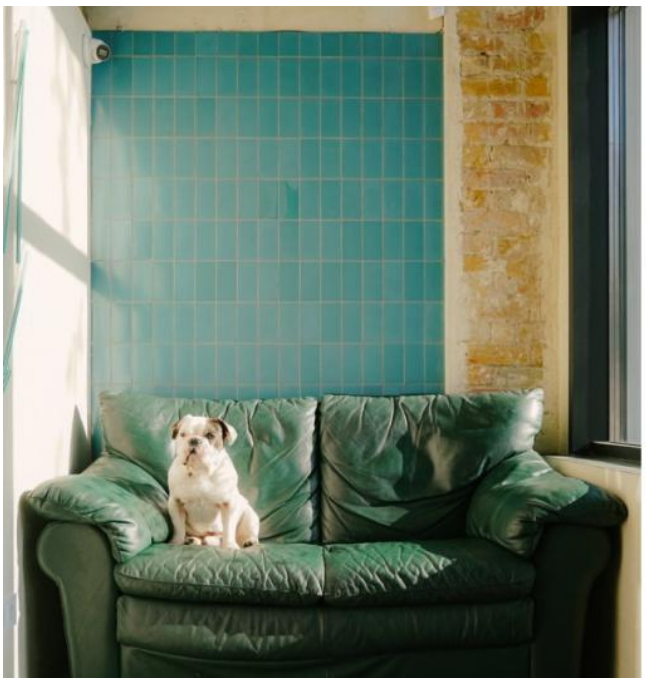
З точки зору безпеки та санітарних норм, необхідно передбачити якісну вентиляцію, особливо у зонах приготування їжі, санітарних приміщеннях та в залі для гостей. Покриття підлоги та стін у кухні мають бути стійкими до вологи та легко піддаватися очищенню. Дотримання протипожежних норм також є обов'язковим – наявність вогнегасників, пожежних сигналізацій та

відповідних евакуаційних шляхів.

Декорування інтер’єру повинно підкреслювати концепцію закладу. У ресторанах високої кухні застосовують натуральні матеріали, художні елементи, дизайнерські меблі. У тематичних кафе популярні акцентні деталі, такі як живі рослини, настінні розписи або нестандартне оформлення освітлення.

Сучасні технології також відіграють значну роль у проектуванні ресторанів і кафе. Використання «розумного освітлення», автоматизованих систем управління кліматом, інтерактивних меню та безконтактних методів оплати робить заклад більш сучасним і комфортним для відвідувачів.

Врахування цих норм і рекомендацій у проектуванні забезпечує створення ефективного, функціонального та привабливого простору, що сприятиме приємному досвіду для відвідувачів та комфортним умовам роботи для персоналу.

Тема 4. Проектування інтер’єру житлового приміщення. Квартири та заміські будівлі

Проектування інтер’єру житлового приміщення є складним та багатогранним процесом, який поєднує естетичні, функціональні, ергономічні та технологічні аспекти. Основною метою такого проектування є створення комфортного та гармонійного простору для проживання людини. Важливу роль відіграють індивідуальні особливості мешканців, їхній стиль життя, звички та естетичні уподобання.

При проектуванні квартири або заміського будинку слід розглядати декілька ключових аспектів. Один із перших етапів – зонування простору. Кожна функціональна зона повинна відповідати своєму призначенню та бути розташованою відповідно до потреб мешканців. Наприклад, у квартирі передбачаються зони відпочинку, праці, приготування їжі, прийому гостей та особистого зберігання речей. В заміському будинку можуть бути додаткові зони, такі як кабінет, тераса або спортивний зал.

Одним із важливих принципів проектування є максимальне використання природного освітлення. Великі вікна забезпечують доступ сонячного світла, створюючи затишну атмосферу. Крім того, штучне освітлення також повинно бути ретельно продуманим. Воно поділяється на загальне, локальне та декоративне. Важливо використовувати теплі та холодні відтінки світла відповідно до функціональності приміщення. Наприклад, у робочій зоні краще

використовувати нейтральне або холодне світло, тоді як у спальні більш доречним є м’яке, приглушене освітлення.

Матеріали для оформлення житлового простору повинні бути не лише естетично привабливими, а й екологічними та безпечними для здоров’я. Натуральне дерево, камінь, гіпсові елементи, тканини з натуральних волокон допомагають створити затишок та екологічно чисту атмосферу. Також велике значення має вибір оздоблювальних матеріалів для підлоги, стін та стелі. Наприклад, у вітальні можна використовувати паркет, ламінат або натуральний камінь, тоді як у ванній кімнаті та кухні кращим вибором є керамічна плитка або вологостійкі покриття.

Колірна гама відіграє значну роль у формуванні візуального сприйняття простору. Теплі відтінки, такі як бежевий, персиковий, золотистий, сприяють створенню затишної атмосфери, тоді як холодні тони, наприклад, сірий, синій або м’ятний, додають сучасності та стриманості. Важливо враховувати вплив кольору на психологічний стан людини. Наприклад, пастельні відтінки підходять для спальні, тоді як яскраві акценти можна використовувати в кухні або вітальні для створення енергійної атмосфери.

Ергономіка та функціональність меблів також є критично важливими аспектами проектування житла. Вибір меблів має враховувати не тільки

естетичну привабливість, а й зручність у використанні. У сучасному інтер'єрі широко застосовуються модульні меблі, які дозволяють ефективно використовувати простір та адаптуватися до потреб мешканців. Наприклад, розкладні столи, трансформовані ліжка або шафи-купе значно економлять місце та додають функціональності.

Дизайнерські рішення можуть суттєво відрізнятися залежно від обраного стилю інтер'єру. Сучасний мінімалізм характеризується простотою форм, нейтральними кольорами та мінімальною кількістю декору. Класичний стиль відзначається симетрією, використанням натуральних матеріалів та вишуканими деталями. Лофт поєднує в собі грубі текстури, відкриті простори та промислові елементи, такі як цегляні стіни чи металеві конструкції. Скандинавський стиль базується на світлих відтінках, простоті форм та натуральних матеріалах, що створюють легкість та затишок.

При проектуванні заміських будинків необхідно враховувати додаткові аспекти, такі як ландшафтний дизайн та екологічність будівельних матеріалів. Важливим є правильне зонування простору як усередині будинку, так і на території ділянки. Наприклад, тераса може слугувати місцем для відпочинку, тоді як зелена зона або сад надають будинку гармонії з природою. Енергоефективність також є значущим фактором – використання сонячних батарей, системи рекуперації повітря та теплоізоляції дозволяють зробити житло більш екологічним та економічним у використанні.

Таким чином, проектування житлового приміщення є комплексним процесом, що поєднує функціональність, естетику, зручність та технологічні можливості. Вибір матеріалів, кольорової гами, меблів та освітлення має відповідати потребам мешканців, створюючи для них комфортне та гармонійне середовище. Сучасний підхід до дизайну дозволяє максимально адаптувати простір під індивідуальні уподобання, забезпечуючи не лише стильний, а й практичний інтер'єр.

Тема 5. Художня організація інтер'єрного простору музеїв та виставкових приміщень

Художня організація інтер'єрного простору музеїв та виставкових приміщень є важливою складовою створення емоційного та інформативного середовища для відвідувачів. Вона спрямована не лише на представлення експонатів, але й на створення атмосфери, що сприяє повному зануренню у тему виставки. Успішний дизайн виставкового простору ґрунтується на трьох головних аспектах: концептуальності, функціональності та естетичному враженні.

Художня організація інтер'єрного простору музеїв та виставкових приміщень – це складний та багатогранний процес, який вимагає не лише глибоких знань у сфері дизайну, але й розуміння специфіки музейної справи, принципів експозиційної діяльності, особливостей освітлення, ергономіки та архітектурного проектування. Простір музею або виставкового залу повинен не тільки вміщувати колекцію експонатів, а й забезпечувати комфортне та логічне переміщення відвідувачів, створювати емоційне та естетичне враження, допомагати сприйняттю мистецтва або інформації.

Музейний простір можна розглядати як особливу художньо-інформаційну систему, яка має свій внутрішній ритм, композицію та логіку. Одним із головних завдань дизайнера є організація цього простору так, щоб відвідувач інтуїтивно розумів, у якому напрямку рухатися, де зупинитися для огляду експонатів, а де можна отримати додаткову інформацію. Сучасні музеї та виставкові приміщення використовують принципи інтерактивності, адаптивності та гнучкості, що дозволяє створювати динамічні простори, які легко змінюються відповідно до експозицій.

Експозиційний простір повинен бути організований так, щоб відповідати концепції виставки. Якщо це історичний музей, важливо підкреслити атмосферу минулих епох через відповідний вибір матеріалів, колірних рішень, декоративних елементів. Якщо це сучасна арт-галерея, важливо створити нейтральний фон, який не буде відволікати увагу від творів мистецтва. Для

наукових або технічних виставок необхідно приділити увагу мультимедійним технологіям, інтерактивним елементам, інформаційним стендам.

Світло є одним із ключових елементів у музейному дизайні. Воно повинно бути достатньо яскравим, щоб забезпечити чіткий огляд експонатів, але не настільки інтенсивним, щоб спричиняти відблиски або псувати експонати, особливо якщо це старовинні рукописи, текстиль або живопис. Найкращий варіант – поєднання загального, акцентного та декоративного освітлення. Загальне освітлення створює рівномірний фон, акцентне підкреслює важливі експонати, а декоративне використовується для створення певного настрою або для підсвічування окремих архітектурних елементів.

Розміщення експонатів у просторі залежить від їхнього характеру. Якщо це картини, вони мають бути розміщені на рівні очей середнього відвідувача, що в середньому становить 145-160 см від підлоги. Якщо це скульптури або інсталяції, вони повинні мати достатньо простору навколо, щоб їх можна було оглядати з різних ракурсів. Для археологічних або ювелірних експонатів використовуються скляні вітрини, висота яких становить приблизно 90-110 см, що дозволяє відвідувачам комфортно розглядати об’єкти.

Комфортне пересування простором – ще один важливий аспект проектування. Оптимальна ширина проходів у виставкових залах повинна бути не менше 120-150 см, що дозволяє уникнути скупчення людей. Якщо передбачається великий потік відвідувачів, ширина основних проходів може збільшуватися до 180-200 см. Важливо передбачити місця для відпочинку – лавки, інтерактивні зони, інформаційні стенди.

Для проектування простору в нежитлових приміщеннях важливо враховувати їхню функціональність. Наприклад, для галерей та арт-центрів варто використовувати модульні конструкції, які можна легко змінювати та адаптувати під різні виставки. Універсальність простору дозволяє проводити як класичні експозиції, так і мультимедійні презентації, перформанси, лекції.

Висота стелі має велике значення у виставкових залах. Для комфортного сприйняття експонатів та архітектурної цілісності простору бажано, щоб висота

становила не менше 3,5-4 м. Якщо експозиція передбачає великі інсталяції або об’єкти сучасного мистецтва, висота стелі може досягати 6-7 м.

Виставковий простір може мати різні формати організації – лінійну, блокову, вільну або тематичну. Лінійна структура підходить для музеїв, де експонати розташовуються у хронологічному порядку, створюючи логічний шлях для відвідувачів. Блокова організація використовується для окремих тематичних зон, що дозволяє відвідувачам самостійно обирати маршрут. Вільне планування характерне для сучасних галерей, де немає чіткої структури, що дає змогу глядачам самостійно відкривати простір. Тематичний підхід підходить для інтерактивних або наукових виставок, де експонати об’єднані у групи за змістом.

Колірне рішення в інтер’єрі музеїв та виставкових залів також відіграє значну роль. Нейтральні кольори, такі як білий, сірий, світло-бежевий, найкраще підходять для арт-просторів, оскільки вони не відволікають увагу від творів мистецтва. Для історичних експозицій можна використовувати більш насичені тони, що відповідають атмосфері певної епохи. Освітлення та колірна гама повинні доповнювати одне одного, створюючи комфортний простір для відвідувачів.

Сучасні технології відіграють значну роль у проектуванні виставкових приміщень. Інтерактивні панелі, голографічні проекції, доповнена реальність дозволяють зробити експозиції більш захопливими та доступними для широкої аудиторії. У багатьох музеях використовують технологію аудіогідів, які допомагають відвідувачам отримувати інформацію про експонати у зручному форматі.

Проектування музеїв та виставкових залів – це синтез архітектури, дизайну, ергономіки та психології сприйняття. Важливо створювати не просто приміщення для експонатів, а цілісний художній простір, що захоплює, інформує та надихає. Кожен музей чи галерея має свою унікальну концепцію, яка повинна бути відображена в дизайні, що робить відвідування таким місцем незабутнім.

Концептуальність передбачає глибоке розуміння тематики виставки та її основної ідеї. Виставковий простір не повинен бути просто набором предметів, розставлених у залі – він має розповідати історію, формувати логічну послідовність огляду експонатів, спрямовувати відвідувача крізь час або простір. Тому ще на початкових етапах проектування важливо визначити основну концепцію і створити візуальну мову, яка буде єдиною для всієї експозиції.

Функціональність стосується зручності та логічності розташування експонатів і маршрутів відвідувачів. Не менш важливими є аспекти доступності – у сучасних музеях необхідно передбачати зручний доступ для людей з інвалідністю, створювати інтуїтивно зрозумілі навігаційні елементи, забезпечувати легкість пересування. При розробці маршрутів важливо враховувати потік відвідувачів та передбачати оптимальну ширину проходів. Для комфортного огляду експонатів у стандартних музейних залах ширина основного проходу повинна бути не меншою за 150-180 см, а в багатолюдних виставкових центрах – до 250 см.

Естетичне враження формується через поєднання кольору, світла, текстур та архітектурних елементів. Тут важливу роль відіграє гармонія простору, оскільки він не має конкурувати з експонатами, а повинен їх підкреслювати. Виставковий простір у сучасному дизайні часто оформлюється в мінімалістичному стилі, з використанням нейтральних кольорів та простих геометричних форм. Це допомагає сфокусувати увагу на експонатах, а не на самій архітектурі приміщення.

Світло – один із найважливіших елементів виставкового простору. Від нього залежить не тільки візуальне сприйняття експонатів, але й атмосфера залу загалом. У сучасних виставкових приміщеннях використовуються комбіновані системи освітлення:

- Загальне освітлення, яке створює рівномірне тло і робить приміщення комфортним для відвідувачів.
- Акцентне освітлення, що спрямоване безпосередньо на експонати,

підкреслюючи їхню форму, текстуру та кольорові нюанси.

- Декоративне освітлення, що використовується для підсилення атмосфери виставки або створення світлових ефектів.

При плануванні розміщення експонатів потрібно враховувати не лише їхню естетичну цінність, а й розміри та особливості перегляду. Для двовимірних експонатів, таких як картини, плакати чи фотографії, стандартною висотою їхнього розміщення є 145-160 см від рівня підлоги. Тривимірні об'єкти – скульптури, інсталяції, технічні артефакти – потребують достатнього простору для огляду з різних ракурсів. Мінімальна відстань між експонатами повинна бути не меншою за 80-100 см, а якщо об'єкти великі, відстань може збільшуватися до 150-200 см.

Для музеїв важливо передбачити зони відпочинку, які дозволять відвідувачам розслабитися та переосмислити побачене. Ці зони можуть включати лави, інтерактивні стенди, мультимедійні панелі або VR-зони, які надають додатковий контекст до експозиції.

Проектування простору в нежитлових приміщеннях потребує врахування специфіки кожного типу будівлі. Наприклад, у галереях важливо забезпечити рівномірний рівень освітлення, у наукових музеях – інтерактивність, а в історичних комплексах – збереження автентичності архітектури.

При плануванні нежитлових приміщень слід враховувати такі основні параметри:

- Висота стель: у невеликих галереях оптимальна висота стелі – 3,5-4 м, у великих виставкових залах – 6-7 м.
- Відстань між експонатами: для компактних виставкових просторів – 80-100 см, для великих залів – 150-200 см.
- Освітлення: рівень освітленості повинен бути 300-500 люкс для загального освітлення і 1000-1500 люкс для акцентного підсвічування експонатів.
- Навігація: інформаційні стенди повинні розташовуватися на висоті 140-160 см, щоб їх було зручно читати стоячи.

Сучасні музеї активно використовують новітні технології для залучення

відвідувачів. Віртуальна реальність, інтерактивні екрани, голографічні експозиції дозволяють створювати мультимедійні виставки, що приваблюють молодь та дітей. Наприклад, деякі музеї запроваджують AR-додатки, що дозволяють бачити реконструкції зруйнованих пам’яток або спостерігати за тим, як змінювалися історичні об’єкти впродовж століть.

Важливим аспектом проектування музеїв та виставкових залів є збереження експонатів. Для цього необхідно контролювати рівень вологості (оптимально 45-55%), температуру (18-22°C) і мінімізувати вплив ультрафіолетового випромінювання. Особливо це стосується текстильних артефактів, старовинного живопису, документів і кераміки.

Врешті-решт, успішний дизайн виставкових просторів – це не просто грамотне розміщення експонатів, а створення середовища, яке пробуджує емоції, викликає інтерес та сприяє глибокому розумінню представленого матеріалу. Кожна виставка – це історія, яку необхідно не просто розказати, а й передати через форму, простір, світло та взаємодію з глядачем.

Тема 6. Технічне завдання на проектування. Загальні положення про підприємства суспільного харчування. Підготовчий етап

У процесі проектування інтер’єрів для різноманітних об'єктів важливе значення має складання технічного завдання, що стає основою для розробки проекту. Технічне завдання на проектування є ключовим етапом, який визначає всі аспекти майбутнього проекту, включаючи вимоги до простору, функціональних зон, стилістичних рішень, матеріалів, а також вимог до безпеки та зручності використання приміщень. У випадку з підприємствами суспільного харчування цей етап набуває особливої важливості, оскільки підприємства цього типу мають певні стандарти й вимоги щодо ефективності простору, ергономіки, гігієни та естетики.

Проектування інтер’єру підприємств громадського харчування, таких як ресторани, кафе, їдальні та бари, має свої особливості, оскільки ці заклади повинні виконувати кілька функцій одночасно: обслуговувати клієнтів, забезпечувати зручність та комфорт, відповідати вимогам санітарії, а також створювати сприятливу атмосферу для відпочинку та розваг. Технічне завдання визначає, які конкретно функціональні зони будуть включені до планування, як вони взаємодіятимуть, які мають бути розміри кожної з них і як має бути організована загальна циркуляція.

Ключовим етапом підготовки технічного завдання є ретельний аналіз вимог замовника, а також облік усіх чинників, що можуть впливати на функціонування підприємства. До таких чинників відносяться тип закладу, категорія клієнтів, середовище, в якому знаходиться підприємство, його цільове призначення та навіть сезонність роботи.

Аналіз типу закладу

У першу чергу, проектувальники повинні врахувати тип підприємства харчування, що визначає характер його діяльності. Наприклад, ресторан передбачає високий рівень обслуговування, тому інтер’єр має бути елегантним, з увагою до деталей, комфортним і створювати атмосферу розкоші. Їдальня чи кафе з бюджетним сегментом потребують більш простого, функціонального і

доступного оформлення. Крім того, для деяких підприємств (наприклад, для швидкого харчування) можуть бути важливими швидкість обслуговування, функціональність та ефективне використання простору.

Потреби та очікування клієнтів

Ще одним важливим аспектом є вивчення потреб та очікувань кінцевих користувачів – відвідувачів підприємства. Різні групи клієнтів мають різні вимоги до комфорту та атмосфери, що створюється в ресторані чи кафе. Для кожного типу підприємства необхідно визначити, якими саме мають бути елементи інтер'єру, як має бути організований доступ до кожної зони та деякі деталі, що сприяють поліпшенню обслуговування.

Функціональні зони

Технічне завдання має включати чітке визначення всіх функціональних зон підприємства громадського харчування. Це може бути кухня, обідні зали, бари, туалетні кімнати, а також зони для персоналу. Враховувати треба не лише їхнє призначення, але й співвідношення розмірів, зручність їхнього розташування та взаємодію між собою. Наприклад, для ресторану особливо важливо правильно розподілити простір для столів, щоб кожен клієнт мав достатньо простору для відпочинку, а при цьому забезпечувалася зручність для персоналу при обслуговуванні.

Технічні та технологічні вимоги

Проектування підприємства суспільного харчування передбачає також врахування технічних і технологічних вимог. Зокрема, важливо передбачити наявність вентиляційних систем, кондиціонування, електропостачання, освітлення та інші технічні моменти, що впливають на ефективність роботи підприємства. Система освітлення повинна бути функціональною та створювати необхідну атмосферу в різних зонах підприємства.

Санітарно-гігієнічні вимоги

Окрему увагу в технічному завданні слід приділяти вимогам санітарії. Сюди входять вимоги до матеріалів, що використовуються в інтер'єрі (вони повинні бути зносостійкими, легко чиститися та не накопичувати бруд), а

також до організації вентиляції, каналізації та водопостачання. У проекті має бути зазначено, як будуть забезпечуватися умови для миття посуду, приготування їжі та утилізації відходів.

Стилістичне рішення та дизайн

Не менш важливою частиною технічного завдання є визначення стилістичних аспектів проекту. Інтер'єр підприємства харчування повинен не лише виконувати функціональні вимоги, а й відповідати загальним принципам дизайну, створюючи атмосферу, що підходить для типу закладу. Стиль може бути різноманітним – від класичного до сучасного мінімалізму або еко-стилю. Вибір стилістики залежить від цільової аудиторії та концепції підприємства.

Підготовчий етап проектування

Підготовчий етап проектування є важливою частиною роботи, оскільки саме на цьому етапі збираються всі необхідні дані для створення проекту. Це включає вивчення об’єкта, аналіз потреб клієнта, а також дослідження

архітектурних, інженерних та санітарних норм, які повинні бути враховані під час проектування. Важливо також розглядати фактори, що можуть вплинути на реалізацію проекту, такі як обмеження по бюджету та час виконання.

Підготовчий етап є не лише збором інформації, а й початком комунікації з замовником. На цьому етапі проектувальник може запропонувати попередні варіанти планування та концепції дизайну, щоб обговорити з замовником оптимальні рішення. Це дозволяє усунути можливі непорозуміння на подальших етапах проекту.

Заключення

Розробка технічного завдання є основою успішного проектування інтер'єру підприємства громадського харчування. Вона забезпечує чітке розуміння всіх вимог та очікувань, що ставляться до майбутнього об'єкта, а також визначає критерії для подальшого проектування та реалізації. Технічне завдання повинно враховувати всі аспекти – від функціональних вимог і технічних норм до естетичних уподобань замовника, що дозволить створити комфортне та ефективне середовище для відвідувачів і персоналу.

Тема 7. Розробка об’ємно-планувального рішення підприємства харчування. Творчий пошук. Творча розробка

Розробка об’ємно-планувального рішення для підприємства харчування є важливим етапом у проектуванні інтер’єру, який впливає на загальну ефективність функціонування закладу. Вона включає в себе створення оптимальної просторової організації, яка враховує не тільки естетичні, а й функціональні потреби підприємства, забезпечуючи комфорт відвідувачів та зручність для персоналу. Процес розробки об’ємно-планувального рішення складається з кількох етапів, на кожному з яких виникає необхідність у творчому підході до вирішення різних завдань.

Основна мета при розробці об’ємно-планувального рішення – це створення простору, що буде не тільки естетично привабливим, але й функціональним, зручним та ефективним у використанні. Це складний і багатоаспектний процес, у якому враховуються архітектурні, інженерні, економічні, соціальні та психологічні аспекти, що впливають на сприйняття інтер’єру і його використання. Проектування потребує творчого підходу до вибору форм, пропорцій, розмірів, а також до взаємодії різних функціональних зон в межах підприємства харчування.

Підхід до об’ємно-планувального рішення

Об’ємно-планувальне рішення підприємства харчування – це організація простору з урахуванням всіх вимог до функціональності та ефективного використання площі. Важливим аспектом є планування зон, що виконують різні функції, зокрема обідні зали, кухні, бари, санітарні приміщення для персоналу, а також зони для зберігання продуктів і відходів. Правильне співвідношення цих зон створює ефективний простір, що не лише відповідає нормам санітарії та безпеки, але й забезпечує комфорт відвідувачів та ефективність роботи персоналу.

Основним завданням при розробці об’ємно-планувального рішення є забезпечення раціонального використання площі. Це може бути досягнуто через правильне планування проходів і зон обслуговування, адже на

підприємствах харчування важливо, щоб персонал мав змогу швидко переміщуватися між різними зонами, а відвідувачі не заважали один одному. Крім того, важливим є також створення зручних умов для кухарів, офіціантів та інших співробітників, щоб робота в закладі була максимально ефективною.

Творчий пошук у проектуванні

Творчий пошук на етапі розробки об'ємно-планувального рішення є одним з ключових етапів у проектуванні підприємства харчування. Саме в цей момент визначаються основні концептуальні ідеї, стилістичні напрямки та функціональні рішення, що повинні втілюватися в майбутньому проекті. Творчий пошук потребує від дизайнера не лише технічної майстерності, а й глибокого розуміння психології сприйняття простору, впливу кольорів, текстур, форм на емоційний стан людини.

Ідеї творчого пошуку можуть варіюватися в залежності від специфіки підприємства харчування. Наприклад, при проектуванні ресторану високої кухні важливим є створення елегантної атмосфери, де кожен елемент інтер'єру має підкреслювати стиль та індивідуальність закладу. У кафе або барі концепція може бути більш легка і неформальна, з упором на комфорт і доступність. У випадку з фастфудом чи їдальнями творчий пошук більше спрямований на ефективність використання простору та швидкість обслуговування.

Одним із прикладів творчого пошуку є визначення того, як найкраще організувати інтер'єр для оптимального використання простору. Це може бути досягнуто через комбінування різних матеріалів, вивчення природного освітлення та вибору кольорових схем, що гармонійно поєднуються між собою. Важливим є також створення комфортних і стильних зон для відпочинку, що дозволить відвідувачам насолоджуватися обстановкою, а не лише процесом харчування.

Творча розробка: від концепції до реалізації

Після етапу творчого пошуку наступає етап творчої розробки, коли всі ідеї і концепції, що виникли в процесі пошуку, втілюються у більш конкретні

форми і рішення. Цей етап передбачає розробку креслень, ескізів, вибір матеріалів, кольорів, меблів і обладнання. Одним з основних завдань є вибір оптимальних варіантів організації простору та розподілу зон таким чином, щоб кожен квадратний метр був використаний максимально ефективно.

Під час творчої розробки дизайнер може зіштовхнутися з різними технічними та економічними обмеженнями, які можуть вимагати від нього креативних рішень. Це можуть бути обмеження по бюджету, технічним вимогам або навіть вимоги до швидкості виконання проекту. Однак завдяки творчому підходу та ретельному аналізу проблем дизайнер може знайти оптимальні рішення, що дозволять зберегти високу якість проекту при мінімальних витратах.

Інтеграція різних технологічних рішень також є частиною творчої розробки. Наприклад, можна включити в проект систему автоматизації обслуговування, вдосконалити вентиляцію чи освітлення. Кожен елемент має бути розрахований не тільки на естетичну складову, але й на функціональність, а також на технічні аспекти.

Вплив на створення атмосфери

Творчий підхід до об’ємно-планувального рішення не обмежується лише функціональністю. Одна з основних задач — створити атмосферу, що відображає концепцію закладу. Атмосфера, в свою чергу, впливає на сприйняття відвідувачами інтер’єру і їхній емоційний стан. Наприклад, у ресторані елегантного стилю атмосферу створюють не лише елементи інтер’єру, а й правильне освітлення, музичний супровід і навіть аромат, який поширюється в приміщенні. У барі чи кафе атмосфера може бути більш неформальною, з більш відкритими просторами та яскравими кольорами.

Важливою складовою творчої розробки є врахування бажань замовника. Дизайнер повинен мати можливість адаптувати свої ідеї до концепції бізнесу та бренду підприємства харчування. Це може бути досягнуто шляхом інтеграції брендових елементів у інтер’єр або ж створення атмосфери, яка б гармонійно відображала філософію закладу.

Висновок

Розробка об’ємно-планувального рішення для підприємства харчування є важливим етапом у проектуванні інтер’єру, що потребує творчого підходу та всебічного врахування різних аспектів. Процес включає творчий пошук і подальшу творчу розробку, на яких проектувальник створює не лише функціональний, а й естетично привабливий простір, що забезпечує комфорт для відвідувачів та ефективну роботу персоналу. Саме завдяки творчості, увазі до деталей та інноваційним рішенням можна досягти гармонійного поєднання стилю та функціональності, що зробить будь-який заклад харчування популярним та успішним.

Тема 8. Формування образу інтер’єрного простору. Стильове, пластичне, колірне рішення. Устаткування, матеріали, освітлення. Інтер’єрні рішення

Формування образу інтер'єрного простору є ключовим аспектом дизайну інтер’єру, оскільки саме візуальна та функціональна організація простору визначають загальне враження від приміщення. Вдале формування інтер’єрного образу об’єднує всі елементи дизайну – від стилістичних рішень до вибору матеріалів, кольорів та освітлення. Це не просто створення естетично привабливого простору, але й проектування середовища, яке буде комфортним, функціональним і відповідатиме специфіці його використання.

Розробка образу інтер’єрного простору передбачає вибір відповідних стилістичних і пластичних рішень, гармонійну інтеграцію кольорових рішень, вдумливий підбір матеріалів та елементів меблів, а також продумане освітлення, яке значно впливає на сприйняття приміщення. Усі ці компоненти повинні працювати разом, створюючи єдиний образ, що відображає функціональні вимоги і емоційну атмосферу.

Стильове рішення

Стиль є основою концепції інтер’єрного простору, тому правильний вибір

стилю має величезне значення для подальшого формування образу. Стиль визначає загальну атмосферу, настрій приміщення та функціональні особливості. Він є вираженням смаків, потреб та уподобань замовника, але одночасно повинен відповідати архітектурним особливостям приміщення та його призначенню. Вибір стилю залежить від безлічі факторів: від типу об'єкта, його розмірів, функції, до особистих переваг і вимог замовника.

Одним з найбільш популярних напрямків у сучасному інтер'єрі є мінімалізм, який акцентує увагу на простоті форм, функціональності та використанні природних матеріалів. Цей стиль підходить для тих приміщень, де важлива ефективність і практичність. Водночас для ресторанів, кафе чи готелів можуть бути доречними більш розкішні та елегантні стилі, такі як арт-деко або класика, які підкреслюють вишуканість і створюють атмосферу розкоші. У свою чергу, інтер'єри, орієнтовані на молодіжну аудиторію, можуть мати більш креативний, інноваційний стиль з яскравими кольорами, незвичайними формами меблів та декоративними елементами.

Важливим є також вибір між строгими лініями і плавними формами. Для класичних інтер'єрів часто використовують чіткі геометричні форми, тоді як у більш сучасних або інтер'єрах в стилі модерн можуть бути присутніми органічні, плавні лінії, що підкреслюють динамічність та елегантність. Кожен стиль вимагає свого підходу до оформлення і має свою специфіку, тому вибір напрямку дизайну має відбуватися з урахуванням всіх аспектів.

Пластичне рішення

Пластичність інтер'єру полягає в тому, як різні елементи дизайну взаємодіють між собою і як створюють візуальний ефект в цілому. Пластичні рішення включають форми меблів, елементів декору, архітектурних деталей, а також взаємодію світла і тіней. Тема пластичності є важливою, оскільки вона дозволяє формувати сприйняття простору: великий простір може бути організований за допомогою великих, монументальних форм, а малий – завдяки лаконічним і легким елементам.

Вибір пластикових матеріалів для меблів, декору чи обробки також

відіграє важливу роль. Легкі пластикові конструкції можуть використовуватись для створення сучасних, авангардних інтер’єрів, а для класичних інтер'єрів зазвичай використовують більш важкі та витончені матеріали, такі як дерево або камінь. Пластичне рішення також включає вибір форм меблів – наприклад, меблі можуть бути лінійними і геометричними, або мати плавні, органічні форми, що більше відповідає стилям природного характеру або модерну.

Колірне рішення

Колір є одним із основних інструментів, які можуть радикально змінити сприйняття простору. Правильне колірне рішення здатне як розширити маленьке приміщення, так і зробити великі простори більш затишними. Психологічний вплив кольору на людину є невід’ємною частиною розробки інтер’єру. Наприклад, холодні відтінки синього або зеленого можуть створювати відчуття прохолоди і спокою, тоді як теплі кольори, такі як жовтий або червоний, стимулюють активність та енергію.

При виборі кольорів важливо дотримуватись принципу гармонії. Це може бути гармонія в межах однієї кольорової гами або контрастні поєднання, що додають динаміки. Колір також має тісний зв’язок з матеріалами: дерево надає теплоту і природний вигляд, камінь або бетон – більш суворі та індустріальні, а металеві поверхні додають сучасності і лаконічності.

Колір має бути таким, щоб він відповідав призначенню приміщення: для робочих просторів часто використовують нейтральні та стримані відтінки, тоді як для місць відпочинку і розваг допускаються більш насичені, яскраві кольори.

Устаткування та матеріали

Правильний вибір матеріалів і обладнання безпосередньо впливає на функціональність і стиль інтер’єру. Матеріали для оздоблення стін, підлоги, стелі повинні відповідати вимогам не тільки естетики, але й практичності, зносостійкості, зручності у догляді. Вибір матеріалів часто залежить від типу закладу. Для ресторанів високої категорії зазвичай використовують дорогі матеріали, такі як мармур, високоякісне дерево, шкіру, метал, які створюють атмосферу розкоші та вишуканості. Для кафе або барів можуть бути

використані більш доступні, але стильні матеріали, такі як дерево, бетон, метал, скло.

Устаткування та меблі повинні відповідати стильовому напрямку інтер'єру та бути функціональними. Для цього необхідно правильно підібрати тип і форму меблів, їхнє розташування в просторі. Наприклад, для кафе або бару це можуть бути компактні стільці та столи, які дозволяють легко змінювати конфігурацію простору. Для ресторанів потрібні більш розкішні меблі, які створюють атмосферу комфорту та елегантності. Всі елементи меблів повинні мати стильне виконання і гармонійно вписуватись в загальну концепцію інтер'єру.

Освітлення

Освітлення є одним з основних елементів у створенні атмосфери інтер'єру. Правильне освітлення дозволяє не лише підкреслити естетичні особливості інтер'єру, а й полегшити виконання функцій, які вимагає приміщення. Вибір освітлення залежить від стилістики інтер'єру, його призначення та розміру простору. Для ресторанів зазвичай використовуються розсіяні, м'які джерела світла, що створюють інтимну атмосферу, а для кафе чи барів часто використовуються більш яскраві, енергійні світильники, що стимулюють активність і спілкування.

Інтер'єрні рішення

Інтер'єрні рішення включають всі ці елементи разом і є найбільш важливим моментом в проектуванні будь-якого інтер'єру. Це не лише вибір кольору або матеріалів, а й їх взаємодія в межах простору, що створює загальну атмосферу і комфорт. Ідеальне поєднання всіх елементів – стилю, кольору, пластики, матеріалів і освітлення – дозволяє створити гармонійний простір, який буде привабливим, функціональним і ефективним.

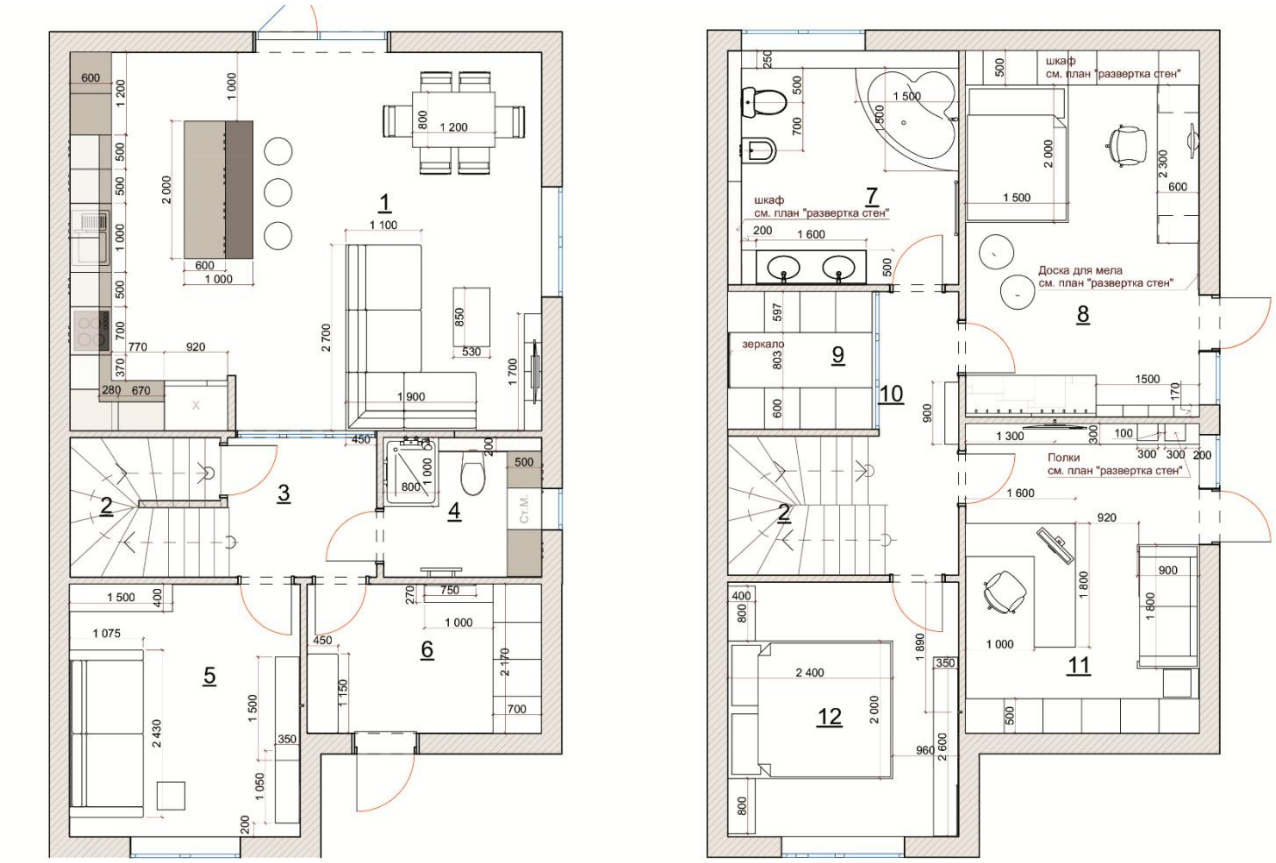
Таким чином, формування образу інтер'єрного простору є складним і багатогранним процесом, що включає багато аспектів – від вибору стилю до правильного освітлення та підбору матеріалів. Успішне інтегрування всіх елементів дозволяє створити простір, який відповідає вимогам

функціональності та естетики, забезпечує комфорт користувачам і сприяє ефективному використанню кожного квадратного метра.

Тема 9. Результати проектування. Оформлення креслень. Підготовка до друку

Проектування інтер’єрів є складним і багатогранним процесом, що включає багато етапів, від початкового замислу до остаточного оформлення проекту. Креслення є основним інструментом для візуалізації і передачі ідей, які були розроблені в ході проектування. Вони не лише відображають дизайн приміщення, але й служать основою для його реалізації. Підготовка креслень до друку є важливим етапом в процесі проектування, оскільки саме в цей момент всі деталі і рішення повинні бути правильно оформлені, щоб забезпечити точність і ефективність реалізації проекту. Усі етапи роботи від розробки креслень до їх підготовки до друку є невід’ємною частиною проектного процесу, що вимагає високої уваги до деталей і ретельного підходу.

Проектування інтер’єрів починається з ідеї, яка визначає основні напрямки роботи і загальний вигляд майбутнього простору. Це може бути просте розташування меблів, вибір кольорів і матеріалів, або більш складні, багатофункціональні рішення. Всі ці ідеї мають бути перенесені на папір або в цифровий формат за допомогою креслень. Креслення проекту виконуються на спеціальних креслярських листах, на яких чітко зображені всі важливі елементи майбутнього інтер'єру. Вони повинні бути оформлені відповідно до встановлених стандартів і вимог, щоб забезпечити правильне розуміння проекту при його реалізації.

Оформлення креслень

Креслення проекту інтер’єру є основним етапом у його візуалізації. Це комплексний документ, що включає багато різних видів зображень і пояснень, таких як планування, фасади, розрізи, деталі меблів, креслення освітлення та інші елементи. Кожне креслення повинно бути зрозумілим і містити всі необхідні відомості для реалізації проекту. Крім того, всі креслення мають бути виконані в єдиному стилі, з дотриманням технічних вимог до масштабів, ліній, позначень і шрифтів. Це дозволяє забезпечити зручність використання проекту і точність при його реалізації.

Одним із важливих аспектів є вибір масштабу для креслень. Масштаб визначає, в якому розмірі будуть зображені об'єкти на кресленнях. Наприклад, планування приміщення зазвичай виконується в масштабі 1:100 або 1:50, в той час як деталі меблів можуть бути зображені в масштабі 1:10 або 1:5, щоб краще передати всі деталі конструкції. Важливо, щоб масштаб був зазначений на кожному кресленні для уникнення непорозумінь.

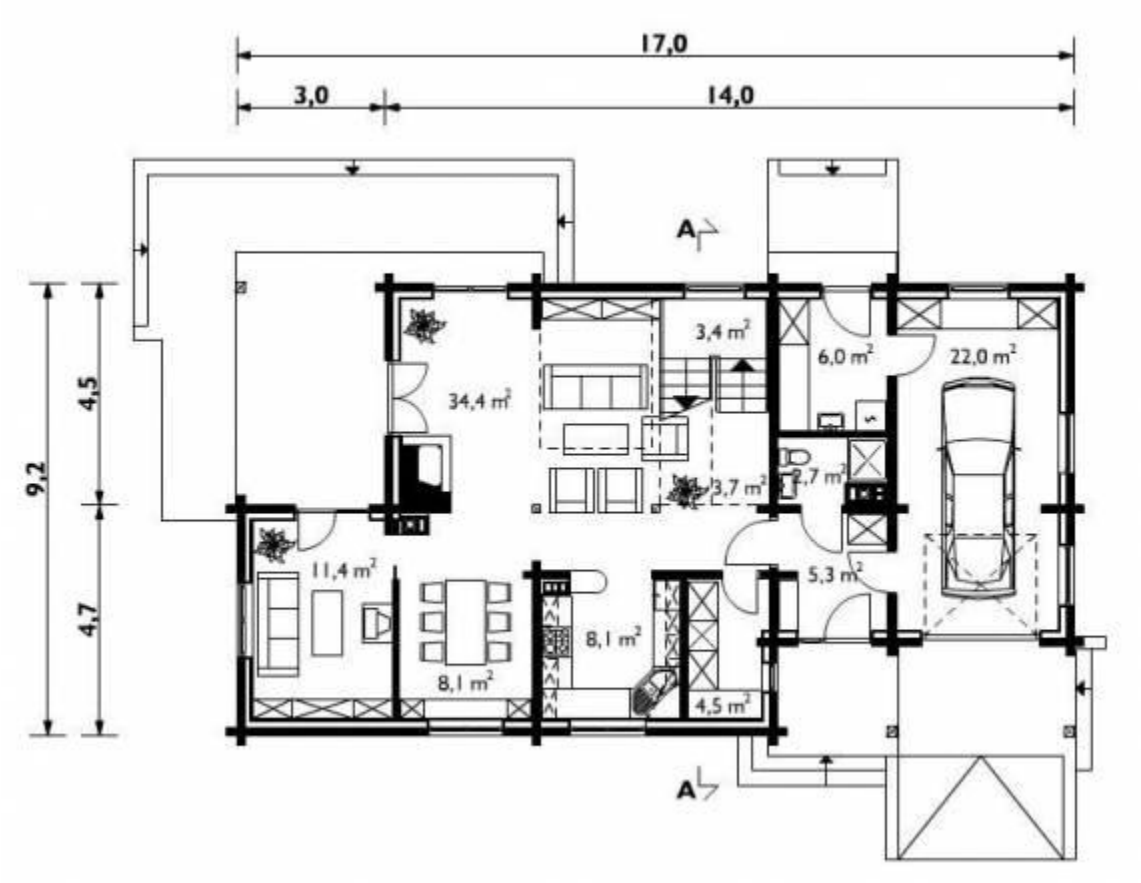
Планування приміщення є одним з основних креслень проекту, яке

містить розташування стін, дверей, вікон, меблів і інших елементів інтер’єру. На цьому кресленні відображається функціональне зонування простору, що дозволяє зрозуміти, як буде використовуватись кожна частина приміщення. Фасади проекту відображають зовнішній вигляд стін, дверей і вікон, а також їх деталі та оздоблення. Розрізи дозволяють побачити вертикальні перерізи приміщення, що дає змогу оцінити висоту стель, конструкцію перегородок і можливі деталі інтер'єру, такі як вбудовані меблі, світильники, стелажі та інші елементи.

Деталізація та інші креслення

Проектування інтер’єрів передбачає не тільки планування приміщення, але й деталі меблів, технічних елементів, декоративних частин і освітлення. Всі ці елементи повинні бути також зображені на відповідних кресленнях. Креслення меблів, наприклад, показує точні розміри і форму кожного елемента, а також його конструктивні особливості. Це дозволяє виготовляти меблі за точною проектною документацією. Аналогічно, креслення освітлення вказує на місця розташування світильників, їх типи, а також необхідні електричні підключення.

Крім основних креслень, важливими є й інші документи, які мають бути включені до проекту. Це можуть бути специфікації матеріалів, які використовуватимуться в інтер’єрі, розрахунки для визначення кількості матеріалів, а також технічні вимоги до виконання робіт. Для всіх цих документів існують також стандарти оформлення, що визначають, як і де повинні бути розміщені необхідні позначення, що забезпечує зручність при виконанні робіт.

Підготовка до друку

Після завершення роботи над проектом та оформлення креслень наступним етапом є підготовка документації до друку. Це дуже важливий етап, оскільки на ньому проект може бути представлений клієнту або переданий на виконання будівельникам і дизайнерам. Підготовка до друку включає кілька етапів, кожен з яких має свої особливості.

Перш за все, необхідно перевірити всі креслення на відповідність стандартам. Це стосується як технічних вимог (масштаби, лінії, шрифти, позначення), так і організаційних моментів (нумерація сторінок, наявність пояснювальних записів, розміщення титульних листів та інших необхідних елементів). Всі креслення мають бути перевірені на точність, щоб уникнути помилок при їх реалізації.

Наступним етапом є підготовка креслень для друку, що включає переведення їх у відповідний формат. Всі креслення повинні бути відскановані або підготовлені в графічному редакторі для отримання цифрової версії проекту. Важливо, щоб формат креслень був відповідним для подальшого

друку. Зазвичай використовують формати, які дозволяють легко інтегрувати креслення в загальний проект: PDF або TIFF є найбільш популярними форматами для друку.

Для великих проектів також використовуються спеціальні принтери, здатні друкувати на великих аркушах паперу, щоб креслення були чіткими і мали відповідний масштаб. Всі креслення повинні бути чіткими, добре видимими і мати чіткі лінії. Усі тексти, що містять пояснення, також повинні бути розбірливими і мати відповідний шрифт. Важливо враховувати можливі вимоги до друку, такі як вибір кольору (особливо для кольорових креслень, де можуть бути важливі різні кольори для позначення різних елементів), якість паперу і інші технічні деталі.

Підготовка проекту до друку також передбачає оформлення титульного листа, на якому вказується вся основна інформація про проект: назва, автори, замовник, дата виконання та інші важливі деталі. Титульний лист є важливим елементом проекту, оскільки він надає інформацію про проект і може бути використаний для подальшого оформлення документації.

Завершення процесу

Після того, як усі креслення готові до друку, останнім кроком є перевірка та підготовка всіх необхідних копій для друку та подальшого використання. Це можуть бути копії для замовника, для підрядників, а також для архіву проекту. Всі ці документи повинні бути чітко організовані та підготовлені до передачі або друку в належній якості.

Таким чином, оформлення результатів проектування та підготовка креслень до друку є важливими етапами в процесі розробки інтер’єрного проекту. Це дозволяє забезпечити точність реалізації проекту, а також створити відповідну документацію для подальшої роботи.

IV – СЕМЕСТР

ЗМІСТОВНИЙ МОДУЛЬ 4. Просторове оснащення

Тема 1. Функціонально-просторові основи організації інтер'єрів різного призначення

Функціонально-просторова організація інтер’єрів є основою будь-якого проекту дизайну інтер’єру. Правильне планування і використання простору відіграють ключову роль у забезпеченні комфортного та ефективного використання приміщень. У кожному конкретному випадку необхідно враховувати специфіку приміщення, його призначення, потреби користувачів та вимоги до комфортності, ергономічності, безпеки та естетичної привабливості. Кожен проект має свої особливості залежно від того, чи це житловий простір, офіс, громадське чи комерційне приміщення, і кожен з цих типів має свої вимоги до функціональної організації простору. Тому функціонально-просторова організація є важливим етапом проектування, що визначає, як буде використовуватись простір, як взаємодіятимуть його елементи і як створити найефективнішу та найбільш комфортну середу.

Планування інтер'єрів, незалежно від призначення, повинно бути орієнтоване на забезпечення певного функціоналу, що включає в себе правильне розташування меблів, технічних елементів і створення просторової організації, яка дозволяє легко і зручно використовувати кожен елемент простору. Важливою складовою цього процесу є створення зонування простору, що допомагає чітко визначити, які функції виконуються в кожній частині приміщення. Просторова організація має бути продуманою таким чином, щоб кожен квадратний метр використовувався максимально ефективно, і разом з тим, щоб не створювати відчуття стисненості чи обмеження для користувачів.

Основи функціонально-просторової організації в різних типах приміщень мають свої відмінності, що визначаються їх функцією. У кожному конкретному випадку важливо правильно підібрати розташування і тип меблів, технічне забезпечення та інші елементи інтер'єру, щоб створити комфортне середовище

для діяльності, яка відбувається в даному приміщенні.

Житлові інтер’єри

У житлових інтер’єрах функціонально-просторова організація повинна враховувати безліч аспектів, серед яких на першому місці стоять потреби мешканців. Проектуючи житловий інтер’єр, необхідно врахувати не лише базові функції, такі як кухня, ванна кімната, спальня, але й інші додаткові функції, які можуть бути важливими для кожної родини або індивідуума. Сучасні житлові простори часто є багатофункціональними, і одне приміщення може виконувати кілька завдань одночасно. Наприклад, вітальня може поєднувати функції зони відпочинку, робочого місця та простору для прийому гостей. У таких випадках важливо створити розумне зонування, яке забезпечить необхідний рівень комфорту для всіх функцій, що виконуються в кімнаті.

Крім того, важливим елементом функціонально-просторової організації є ергономічність. Простір повинен бути спроектований так, щоб всі меблі та предмети інтер’єру були зручними у використанні, забезпечували достатньо простору для рухів і створювали комфортну атмосферу для мешканців. Наприклад, важливо враховувати правильні пропорції між розмірами меблів і розмірами кімнати, а також забезпечити достатню кількість місця для зберігання речей.

Офісні приміщення

Функціонально-просторова організація офісних приміщень також має свої специфічні вимоги. Офісні інтер'єри повинні створювати середовище, яке сприяє ефективній роботі, комунікації та співпраці. Важливим елементом є організація робочих місць. Простір для кожного працівника має бути зручним для виконання його обов'язків, забезпечувати відповідний рівень комфорту та приватності. Водночас, існує потреба в створенні зручних місць для командної роботи, переговорних кімнат, а також зон для відпочинку та розслаблення, які допомагають підтримувати продуктивність і знижують рівень стресу на роботі.

Офісні приміщення часто потребують правильного зонування, що дозволяє відокремити робочі зони від відпочинкових і соціальних. Важливо, щоб приміщення були спроектовані так, щоб забезпечити максимальну ефективність при мінімальних витратах простору. Наприклад, організація open space, де працює кілька людей в одному великому просторі, вимагає ретельного підходу до акустики, освітлення та організації робочих місць.

Зона для переговорів повинна бути спроектована так, щоб сприяти не лише ефективним переговорам, але й комфортному спілкуванню. Особливу увагу слід приділити освітленню та кольоровим рішенням, адже ці елементи можуть значно впливати на настрій співрозмовників і результат зустрічі.

Громадські інтер'єри

Громадські інтер’єри, такі як ресторани, кафе, магазини, а також інші комерційні приміщення, мають свої специфічні вимоги до функціонально-просторової організації. У таких приміщеннях важливо забезпечити не лише комфорт для відвідувачів, але й функціональність для персоналу. Ресторанний інтер’єр, наприклад, повинен створювати атмосферу, що сприяє комфорту і задоволенню відвідувачів, водночас враховуючи потреби кухні та обслуговуючого персоналу. У громадських інтер’єрах також важливо правильно спланувати зони обслуговування, щоб максимально ефективно організувати потік людей та забезпечити безперешкодне пересування. При цьому важливо враховувати не тільки естетичні, а й ергономічні та технічні вимоги. У ресторані, кафе чи магазині необхідно продумати організацію місць для відвідувачів, зручність для обслуговуючого персоналу, а також умови для приготування їжі чи зберігання товарів.

Висновок

Функціонально-просторова організація інтер'єрів є ключовим аспектом у створенні комфортного, ефективного та естетичного простору. Незалежно від того, чи це житловий, офісний чи громадський інтер'єр, правильне планування та зонування простору є необхідними для того, щоб простір відповідав вимогам його користувачів та сприяв їхній діяльності. Важливо, щоб кожен проект відображав не тільки потреби та бажання замовника, але й враховував загальні принципи ергономіки, безпеки, комфорту та естетики. Всі ці фактори разом

створюють ідеальний простір, який відповідає вимогам сучасного життя.

Тема 2. Типи приміщень, їх призначення, особливості оформлення

У процесі проектування інтер’єрів кожен тип приміщення має свої особливості, що визначають як його функціональне призначення, так і естетичне оформлення. Незалежно від того, чи йдеться про житлове, офісне чи громадське приміщення, важливо правильно враховувати його призначення, вимоги до простору, а також специфічні функціональні та естетичні аспекти. Типи приміщень різняться за своїм використанням, розмірами, характеристиками, а також за вимогами до організації внутрішнього простору. Тому підхід до оформлення кожного типу приміщення має бути продуманим і ґрунтуватися на принципах зручності, комфорту, ергономічності та естетики.

Житлові приміщення

Житлові приміщення є одним із основних типів, з якими працює дизайнер інтер'єрів. Вони можуть варіюватися від невеликих студій до великих будинків або квартир. Основною особливістю таких приміщень є їхнє призначення – створення комфортного середовища для проживання людей. У житлових інтер'єрах важливо забезпечити не тільки естетичну привабливість, але й функціональність. Це означає, що кожен елемент має відповідати вимогам ергономіки та потребам мешканців.

Особливості оформлення житлових приміщень зумовлені бажанням створити атмосферу затишку та комфорту. Основними аспектами в оформленні є вибір меблів, матеріалів, кольорових рішень, освітлення. Важливим є правильне зонування простору, особливо в невеликих приміщеннях. Це дозволяє ефективно використовувати площу та створювати функціональні зони для відпочинку, роботи, приготування їжі та прийому гостей. Власне, при плануванні житлового простору потрібно орієнтуватися на потреби його мешканців, враховувати їхній спосіб життя та переваги.

Спальня, кухня, ванна кімната та вітальня є основними зонами в житлових приміщеннях, і кожна з них має свої вимоги до організації. Спальня має бути простором для відпочинку, тому важливо, щоб вона була комфортною, тихою та затишною. Кухня, в свою чергу, має бути

функціональною, зручнішою для роботи, а також легкою у прибиранні. Вітальня повинна забезпечити комфорт для прийому гостей і відпочинку, а ванна кімната – бути ергономічною та зручною для проведення гігієнічних процедур.

Офісні приміщення

Офісні приміщення є важливим типом середовища для діяльності людей. Офіс може бути як індивідуальним, так і колективним, у вигляді відкритих просторів або приміщень для окремих робочих груп. Основним завданням офісного дизайну є створення умов для продуктивної роботи, забезпечення комфорту та зручності для співробітників, а також сприяння ефективній комунікації між працівниками.

Особливості оформлення офісних приміщень залежать від функціональних вимог до кожного робочого місця. Зазвичай офісні приміщення проектуються таким чином, щоб забезпечити простір для робочих столів, комп'ютерної техніки, документів, а також для зон відпочинку та переговорних кімнат. У великих офісах важливо забезпечити не лише робочі місця, але й комфортні умови для спілкування та координації роботи команд. Офісні інтер'єри повинні сприяти як індивідуальній, так і груповій роботі, тому ефективне зонування та організація простору є одними з основних аспектів при проектуванні.

Зонування в офісах часто включає в себе відкриті робочі простори (open space), кабінети для керівників, переговорні кімнати, а також зони відпочинку та кухонні зони. Ключовим завданням є створення гармонійного середовища, яке дозволяє підтримувати продуктивність праці. Це включає в себе правильне освітлення, кольорові рішення та організацію простору, що має на меті забезпечення комфорту для співробітників протягом робочого дня.

Громадські приміщення

Громадські приміщення включають в себе ресторани, кафе, театри, магазини, готелі та інші приміщення, призначені для обслуговування великої кількості людей. Ці приміщення мають свої специфічні вимоги, які визначають

їх функціональність та естетичне оформлення. Основною метою дизайну громадських приміщень є створення комфортного, привабливого середовища для відвідувачів, а також зручність для персоналу, який працює в таких закладах.

У ресторанах, кафе та барах важливо створити атмосферу, що відповідає характеру закладу, будь то розслаблюючий ресторан, модний кафе чи динамічний бар. Дизайн має не лише задовольняти естетичні вимоги, але й бути максимально функціональним. Простір повинен забезпечувати зручне розташування меблів для відвідувачів, кухонні зони, а також зручні шляхи для обслуговування. Важливо, щоб громадські приміщення, особливо ресторани та кафе, підтримували баланс між естетичними характеристиками та функціональними вимогами.

Готелі, зокрема, потребують особливої уваги до дизайну інтер'єрів, оскільки вони повинні створювати комфортне середовище для гостей, яке відповідає вимогам сучасних стандартів гостинності. Оформлення номерів, рецепції, коридорів, зон відпочинку та ресторану готелю повинно сприяти приємному перебуванню гостей та формувати враження про високий рівень сервісу.

Магазини також мають свої особливості в організації простору. Оформлення торгових площ повинно забезпечити зручність покупок, максимальну видимість товарів і комфорт для клієнтів. Важливо створити простір, який мотивує покупця на взаємодію з продукцією та покупку товару, і одночасно не створює відчуття перевантаженості.

Висновок

Правильне оформлення інтер'єрів залежить від типу приміщення, його функціонального призначення та потреб користувачів. Кожен тип приміщення має свої вимоги до організації простору, вибору матеріалів, меблів, освітлення і кольору. Основне завдання дизайнера інтер'єрів — це не тільки створення естетично привабливого середовища, але й забезпечення зручності та комфортності простору для всіх його користувачів. Індивідуальний підхід до

кожного типу приміщення дозволяє створити ефективні та гармонійні інтер’єри, що відповідають вимогам сучасного життя.

Тема 3. Функціональне зонування приміщення

Функціональне зонування приміщення є важливою частиною процесу проектування інтер'єрів, оскільки воно визначає, як будуть використовуватися різні частини простору та забезпечує його ефективне використання. Функціональне зонування – це процес, за допомогою якого простір поділяється на окремі зони або області, які мають певне призначення або функцію. Від цього залежить, наскільки зручно буде функціонувати кожна частина приміщення, чи відповідатиме воно вимогам мешканців, користувачів або організації. Зонування приміщень здійснюється залежно від їх призначення, потреб користувачів, а також технічних і естетичних характеристик.

Процес функціонального зонування є однією з найважливіших складових створення комфортного і зручного простору, і він вимагає ретельного підходу до кожного окремого елемента інтер'єру. У цьому контексті важливими є не лише функціональні потреби, а й естетичні особливості, адже правильно сплановане зонування не тільки покращує організацію простору, але й допомагає створити емоційну атмосферу, що відповідає призначенню приміщення.

Житлове приміщення та його зонування

У житлових приміщеннях функціональне зонування особливо важливе, оскільки воно дозволяє розділити простір на різні зони для відпочинку, роботи, прийому їжі і проведення інших видів діяльності. Кожна зона повинна бути спроектована з урахуванням потреб її користувачів, щоб забезпечити комфортне проживання. В житлових приміщеннях є кілька основних зон, таких як вітальня, спальня, кухня, ванна кімната, коридор, а також додаткові функціональні зони, які можуть бути важливими в конкретному випадку, наприклад, домашній офіс або зона для хобі. У більшості випадків, найбільше значення має зонування вітальні, оскільки це місце для прийому гостей та відпочинку. Вітальня повинна бути організована так, щоб тут було зручно не тільки сидіти і спілкуватися, але й переглядати телевізор, читати або проводити час у колі родини. Часто вітальня поєднує декілька функцій, таких як місце для

перегляду телевізора, робоча зона або зона для занять, тому важливо передбачити відповідне зонування за допомогою меблів або інших роздільних елементів. Кухня також є важливою частиною функціонального зонування в житлових приміщеннях. Кухня є не лише місцем для приготування їжі, але й важливим елементом соціалізації, тому важливо спланувати її так, щоб тут було зручно не тільки готувати, але й приймати їжу, спілкуватися з родиною або гостями. У більшості сучасних квартир кухня є відкритим простором, що поєднується з вітальнею або їдальнею, що вимагає особливого підходу до організації зонування, щоб різні функціональні зони не заважали одна одній. Спальня є ще однією важливою частиною житлового приміщення, і її зонування повинно бути спрямоване на створення максимально комфортної атмосфери для сну та відпочинку. Спальні зони повинні бути ізольовані від інших частин дому, щоб забезпечити потрібний рівень тиші та спокою. Важливо, щоб у спальнях були зручні меблі, достатньо простору для руху та наявність зон для зберігання речей, щоб не створювати відчуття захаращеності.

Офісне приміщення та зонування

Функціональне зонування є важливим елементом і в офісних приміщеннях. Офісне середовище потребує особливого підходу, оскільки в таких приміщеннях важлива не лише організація комфортних умов для роботи, але й сприяння ефективній комунікації між працівниками. В офісах є кілька основних зон, таких як робочі місця, переговорні кімнати, кімнати для відпочинку, а також зони для документів та архівів. У великих офісах важливо передбачити open-space зони, де кілька працівників працюють у одному просторі. Важливим аспектом такого зонування є створення комфортного простору для індивідуальної роботи, без зайвих відволікань. Тому важливо передбачити зручні робочі місця, достатню кількість освітлення та комфортні умови для виконання завдань. Крім того, важливо надавати співробітникам можливість відпочивати або працювати в тиші, що дозволяє створити спеціальні зони для цього. Переговорні кімнати є важливою частиною будь-якого офісу, тому їх функціональне зонування має бути спрямоване на

створення умов для продуктивних зустрічей. Переговорні кімнати повинні бути спроектовані так, щоб створювати комфортні умови для всіх учасників зустрічі. Це вимагає правильного вибору меблів, акустичних матеріалів і освітлення, щоб не відволікати від основної мети зустрічі. Крім того, в офісах важливими є зони для відпочинку та соціалізації співробітників. Такі зони можуть бути оснащені комфортними меблями, які дозволяють співробітникам відпочити між робочими завданнями або провести неформальні зустрічі з колегами.

Громадські приміщення та зонування

У громадських приміщеннях функціональне зонування є особливо важливим, оскільки тут завжди працює велика кількість людей, а простір повинен бути організований таким чином, щоб всі могли зручно пересуватися і виконувати свої функції. В громадських закладах, таких як ресторани, кафе, готелі, магазини, важливо правильно розподілити простір для відвідувачів та персоналу. Кожен тип приміщення має свої особливості зонування, адже різні функції вимагають різних умов для ефективного виконання. Ресторани та кафе зазвичай мають кілька зон, таких як зал для обслуговування гостей, кухня, зона для персоналу, а також туалети та допоміжні приміщення. Правильне зонування забезпечує не лише комфорт для відвідувачів, але й ефективну роботу персоналу. Важливо, щоб усі ці зони були належним чином відокремлені, але водночас легко доступні. У магазинах зонування часто має на увазі створення різних секцій для товарів, а також організацію простору для кас, примірочних кімнат та складських приміщень. Важливо, щоб зони продажу були чітко визначені, а проходи між товарами були достатньо широкими для комфортного пересування покупців.

Висновок. Функціональне зонування є важливою складовою проектування будь-якого приміщення. Зонування дозволяє правильно організувати простір, створити зручні умови для діяльності, а також забезпечити комфорт та естетичну привабливість. Від ефективного зонування залежить не лише функціональність приміщення, а й загальний комфорт користувачів. Тому при проектуванні будь-якого типу приміщення важливо

враховувати всі аспекти функціонального зонування, щоб створити простір, що відповідає вимогам його призначення та користувачів.

Тема 4. Вибір матеріалів для оздоблення інтер'єру

Вибір матеріалів для оздоблення інтер'єру є важливим етапом у процесі проектування будь-якого приміщення, оскільки саме матеріали визначають загальний вигляд простору, його функціональність, довговічність і атмосферу. Це один із основних аспектів, що впливає на комфорт, естетичне сприйняття і загальне враження від інтер'єру. Правильний вибір матеріалів здатний не лише створити привабливий вигляд, але й забезпечити зручність, безпеку та ефективність використання приміщення. Процес вибору матеріалів для інтер'єру вимагає комплексного підходу, оскільки необхідно враховувати кілька факторів, таких як призначення приміщення, стиль оформлення, технічні вимоги, бюджет, а також особисті переваги та потреби користувачів. У цьому контексті важливим є поєднання естетичних характеристик матеріалів з їх практичною цінністю, що дозволяє створювати комфортні й функціональні простори.

Визначення основних критеріїв для вибору матеріалів. Перед тим, як почати вибір матеріалів для оздоблення інтер'єру, важливо чітко визначити критерії, на основі яких буде здійснюватися цей вибір. До основних параметрів, які слід враховувати, належать:

1. **Функціональність та призначення приміщення**. Для кожного типу приміщення підходять різні матеріали, і вибір матеріалу залежатиме від того, яку роль це приміщення виконуватиме. Наприклад, матеріали для кухні або ванної кімнати повинні бути вологостійкими, міцними та легкими в догляді, в той час як для спальні важливі м'які, приємні на дотик та екологічні матеріали.
2. **Естетичний вигляд**. Матеріали повинні відповідати загальній концепції дизайну інтер'єру, гармоніювати з кольоровою палітрою, меблями та іншими елементами декору. Наприклад, для створення інтер'єру в класичному стилі підійдуть природні матеріали, такі як дерево або камінь, тоді як для сучасного мінімалізму можна використовувати метал, скло або бетон.
3. **Довговічність та стійкість до зносу**. Матеріали повинні бути стійкими до механічних пошкоджень, вологості, температурних змін та іншого зовнішнього

впливу. Це особливо важливо в таких приміщеннях, як кухні, ванні кімнати, коридори або офісні приміщення, де інтенсивність використання значно вища.

4. **Екологічність та безпека**. Вибір матеріалів, що не містять шкідливих хімічних речовин та токсичних компонентів, є обов'язковим. Це стосується особливо таких приміщень, як дитячі кімнати, спальні та інші місця для відпочинку. Важливо обирати матеріали, що не виділяють шкідливих парів або запахів.
5. **Вартість матеріалів**. Вибір матеріалів безпосередньо залежить від бюджету на проект. Це важливий аспект, оскільки витрати на матеріали можуть значно вплинути на загальну вартість ремонту або оздоблення. Однак це не означає, що потрібно відмовлятися від якісних матеріалів через обмежений бюджет, адже існують варіанти, що дозволяють знайти оптимальний баланс між ціною та якістю.
6. **Догляд та обслуговування**. Останнім часом значну увагу звертають на матеріали, які легкі у догляді. Це стосується не лише поверхневих оздоблень, а й меблів, підлогових покриттів і текстилю. Матеріали, що не потребують складного або частого догляду, значно полегшують утримання приміщення.

Основні групи матеріалів для оздоблення інтер'єру. Сучасний ринок оздоблювальних матеріалів пропонує безліч варіантів, що дозволяють задовольнити будь-які потреби. Матеріали можна поділити на кілька груп, залежно від їх призначення та функціональних характеристик.

1. **Деревина та деревні матеріали**. Дерево є одним з найдавніших і найпопулярніших матеріалів для оздоблення інтер'єрів. Воно має теплий, природний вигляд і приємне на дотик. Деревина використовується для виготовлення меблів, підлогових покриттів, стінових панелей, а також декоративних елементів. Важливими характеристиками дерева є його естетичний вигляд, натуральність, довговічність і здатність до обробки.
2. **Камінь та кам'яні матеріали**. Камінь є міцним і довговічним матеріалом, який використовується для оздоблення підлог, стін, камінів та інших декоративних елементів. Граніт, мармур, вапняк і базальт використовуються не тільки для створення класичних інтер'єрів, а й для оформлення сучасних стилів. Камінь

додає інтер’єру розкоші та елегантності, але варто врахувати його високу вартість і складність обробки.

3. **Метал**. Метал є дуже популярним у сучасному дизайні, адже він здатний створювати індустріальний або мінімалістичний вигляд інтер'єру. Сталь, алюміній, мідь, латунь і бронза використовуються для виготовлення декоративних елементів, меблів, фурнітури, а також для створення різноманітних поверхонь. Метал має високу міцність і довговічність, але вимагає обережного використання, оскільки він може бути схильний до корозії.
4. **Пластик та синтетичні матеріали**. Пластик є дешевим і різноманітним матеріалом, що часто використовується для виробництва меблів, оздоблювальних панелей, а також елементів декору. Він має легку вагу, добре піддається обробці і є доступним за ціною. Однак пластик має меншу довговічність, особливо у порівнянні з іншими матеріалами, і може виглядати менш природно.
5. **Текстиль**. Текстиль є важливим елементом в інтер’єрі, оскільки він додає затишку і тепла. Окрім звичних тканин для штор і меблевих оббивок, текстиль можна використовувати для виготовлення килимів, подушок, покривал, ковдр і декоративних елементів. Вибір тканин залежить від їхньої текстури, кольору та властивостей. Наприклад, шовк або велюр додають розкоші, а льон і бавовна – природного вигляду.
6. **Кераміка та плитка**. Кераміка є одним з найбільш універсальних матеріалів, що використовується для покриття підлог, стін, а також для виготовлення сантехнічних виробів. Керамічна плитка має високу стійкість до зносу та вологості, що робить її ідеальним вибором для ванних кімнат, кухонь та коридорів. Вона також може мати різноманітні текстури та кольори, що дозволяє створювати індивідуальні дизайн-рішення.

Висновок. Вибір матеріалів для оздоблення інтер’єру є надзвичайно важливим етапом проектування. Він визначає не тільки естетичний вигляд простору, але й його функціональність, зручність і довговічність. Вибір матеріалів слід здійснювати, виходячи з вимог приміщення, потреб користувачів та фінансових можливостей. Важливо враховувати всі технічні,

естетичні та практичні аспекти, щоб створити гармонійне і комфортне середовище для життя або роботи.

Тема 5. Оформлення стін, підлоги вікон приміщення

Оформлення стін, підлоги і вікон є невід'ємною частиною дизайну інтер'єру, оскільки ці елементи визначають не тільки зовнішній вигляд приміщення, але й його функціональність та атмосферу. Кожен із цих аспектів потребує ретельного підходу та врахування специфіки приміщення, в якому вони будуть використовуватися. Стиль, матеріали, кольорові рішення, текстури і навіть технічні характеристики можуть змінювати сприйняття простору, створюючи комфорт або, навпаки, порушуючи його гармонію. Тому правильне оформлення стін, підлоги та вікон є основою для створення естетично привабливого і функціонального інтер'єру.

Оформлення стін. Стіні в інтер'єрі надається велика роль, адже вони займають значну частину простору і можуть не тільки формувати стиль, але й впливати на сприйняття розміру приміщення, освітленості та настрою. Оформлення стін залежить від призначення кімнати, її розмірів, освітленості та загального стилістичного напрямку. Одним із найбільш популярних і універсальних способів обробки стін є фарбування. Колір стін визначає настрій у кімнаті. Світлі відтінки – це класичне рішення для створення візуального розширення простору, вони додають легкості і простору, роблячи приміщення більш повітряним. Темні відтінки навпаки, додають кімнаті затишку, інтимності та солідності. Однак важливо правильно підібрати колір відповідно до функції приміщення, оскільки темні тони можуть зменшити обсяг кімнати, тоді як світлі кольори візуально збільшують простір. Для створення більш оригінального вигляду, стіни можуть бути оформлені за допомогою декоративних матеріалів. Це можуть бути штукатурки різних текстур, стінові панелі, декоративні покриття з дерева чи металу, а також різноманітні плитки. Наприклад, декоративна штукатурка, зокрема венеціанська, дозволяє створити ефект мармуру, надаючи інтер'єру розкішний і елегантний вигляд. Для інтер'єрів в стилі кантрі або прованс використовують натуральні дерев'яні панелі або шпалери з натуральними малюнками, які додають атмосферу тепла і природності. Особливу увагу варто звернути на вибір шпалер. Сучасні шпалери

з різноманітними принтами, текстурами і кольорами дозволяють створювати різноманітні композиції на стінах. Вони можуть бути використані для створення акцентів, зокрема на одній зі стін, або покрити всю площу. Для ванних кімнат і кухонь зазвичай використовуються вологозахищені шпалери, які можуть бути на основі вінілових або флізелінових матеріалів, що дозволяє уникнути проблем із вологістю та забезпечує легкість у догляді. Також варто зазначити, що оформлення стін має безпосередній вплив на акустику приміщення. Для звукоізоляції застосовують спеціальні звукоізоляційні матеріали або обшивку стін панелями, які знижують рівень шуму.

Оформлення підлоги. Оформлення підлоги – це не менш важливий етап, адже підлога повинна не тільки поєднуватися з іншими елементами інтер'єру, а й бути практичною та зручною для використання. Вибір матеріалу для підлоги залежить від того, яке призначення має кімната, її функціональні вимоги, а також від стилістичних вподобань. Одним із найбільш популярних і надійних матеріалів для підлоги є дерево. Паркет або масивна дошка створюють теплу і затишну атмосферу в будь-якому інтер’єрі. Дерево може бути різних порід: від більш темних, таких як дуб або вишня, до світлих – береза або сосна. Утім, дерево вимагає регулярного догляду і обробки для збереження свого вигляду. Для цього використовують спеціальні масла та лаки, що запобігають пошкодженням і зношуванню. Іншим популярним матеріалом є ламінат. Це більш доступний і стійкий матеріал, який імітує вигляд дерева, але є менш схильним до деформацій та пошкоджень. Ламінат стійкий до механічних пошкоджень і легко чиститься, що робить його ідеальним для інтенсивно використовуваних приміщень, таких як коридори, кухні та вітальні. Керамічна плитка є одним із найбільш практичних варіантів для оформлення підлоги в кухнях, ванних кімнатах, коридорах та інших приміщеннях, де існує підвищена вологість. Вона є вологостійкою, довговічною і легко чиститься. Крім того, плитка має безліч варіантів текстур і кольорів, що дозволяє створювати оригінальні композиції. Для більш екстравагантних інтер'єрів можна використовувати бетонну підлогу або наливні підлоги. Бетон в інтер'єрі

створює індустріальний стиль, а наливні підлоги дають можливість створити ідеально рівну поверхню з будь-яким малюнком чи кольором. Вони є дуже стійкими і підходять для приміщень з високою прохідністю. Килимові покриття також можуть стати важливим елементом оформлення підлоги. Вони додають тепла і затишку, проте не завжди підходять для приміщень з високою вологістю, оскільки можуть бути складними у догляді.

Оформлення вікон. Вікна – це не тільки джерело природного освітлення, але й важливий елемент дизайну, що може істотно змінювати вигляд приміщення. Оформлення вікон включає вибір штор, жалюзі, фіранок і інших декоративних елементів, які мають не тільки естетичне, але й практичне значення. Штори є класичним і найпоширенішим способом оформлення вікон. Вони можуть бути виконані з різних тканин: легких і прозорих, що пропускають світло, або важких, що забезпечують захист від сонця і зберігають тепло в кімнаті. Вибір тканини залежить від функції приміщення та бажаного ефекту. Для спальні зазвичай вибирають більш щільні штори, які забезпечують темряву і сприяють комфортному сну, тоді як для вітальні часто вибираються легкі, напівпрозорі штори або тюль, що дозволяє створити легку та повітряну атмосферу. Жалюзі і ролетні системи стали дуже популярними завдяки своїй функціональності і зручності в експлуатації. Вони дозволяють регулювати кількість світла, що проникає в приміщення, і при цьому займають менше місця, ніж традиційні штори. Вибір стилю та оформлення вікон має велике значення для загального вигляду інтер’єру. Наприклад, класичні вікна з важкими шторами добре підходять для інтер’єрів у стилі бароко чи ампір, тоді як мінімалістичні варіанти з лаконічними жалюзі чи ролетами чудово виглядатимуть в сучасних інтер’єрах.

Висновок. Оформлення стін, підлоги і вікон є важливою частиною інтер’єрного дизайну, що визначає як естетичний вигляд приміщення, так і його функціональність. Вибір матеріалів та декоративних елементів для цих частин інтер'єру потребує ретельного підходу, з урахуванням технічних, естетичних і практичних вимог. Правильне оформлення дозволяє не лише створити комфортний і стильний простір, але й підкреслити індивідуальність кожного приміщення.

Тема 6. Меблі. Ергономічні вимоги до меблів

Меблі є основною складовою частиною будь-якого інтер'єру, від їх дизайну та функціональності залежить не тільки естетичний вигляд приміщення, але й комфорт користувачів. Однією з важливих характеристик меблів є їх ергономічність – відповідність конструкції меблів до фізіологічних особливостей людини. Ергономіка меблів сприяє створенню комфортного, безпечного та здорового середовища для користувачів, що є важливим аспектом як для домашніх інтер'єрів, так і для офісів чи громадських приміщень. Правильний вибір меблів, врахування ергономічних вимог і стандартів значною мірою підвищує якість життя людини, забезпечуючи зручність та ефективність у використанні меблів.

Значення ергономіки у дизайні меблів. Ергономіка меблів полягає у тому, щоб забезпечити оптимальну взаємодію між людиною і меблями в контексті її фізичних і психологічних потреб. Важливо, щоб меблі відповідали не лише зовнішнім вимогам та модним тенденціям, а й фізіологічним характеристикам людини, забезпечуючи комфорт і сприяючи збереженню здоров'я. Ергономічні меблі дозволяють знизити рівень втоми, напруги та стресу, а також мінімізувати ризик виникнення різноманітних захворювань, таких як болі в спині, суглобах, проблеми з поставою, зоровими органами і іншими. З розвитком наукових досліджень та технологій, ергономіка стала важливим напрямом у дизайні меблів. Сучасні меблі враховують різноманітні аспекти фізіології людини, наприклад, розміри і пропорції тіла, розподіл ваги, а також специфіку тривалого перебування в певних позах. Це дозволяє створювати меблі, які підвищують ефективність і комфорт, знижуючи навантаження на організм.

Ергономічні вимоги до меблів для сидіння. Особливе значення в ергономіці меблів мають крісла і стільці, оскільки більшу частину часу більшість людей проводить сидячи. Правильний вибір крісел і стільців є важливим для збереження здоров'я та комфорту. Ергономічні стільці повинні враховувати анатомічні особливості людини і сприяти правильній поставі.

Висота сидіння повинна бути такою, щоб при сидінні ноги були на підлозі, а коліна розташовувалися під кутом 90 градусів. Це забезпечує рівномірний розподіл ваги та знижує навантаження на хребет. Спинка стільця повинна підтримувати природний вигин хребта, особливо в області попереку. Це дозволяє зменшити напругу в спині і запобігти виникненню болів у шиї і хребті. Міцність конструкції сидіння і спинки також має велике значення для ергономічності. Меблі повинні бути міцними, не скрипіти і не деформуватися з часом, а також бути стійкими до навантажень. З матеріалів для сидінь використовуються такі, що мають хорошу еластичність, що дозволяє знижувати тиск на тіло людини. Вибір тканин і оббивки також має значення: вони повинні бути зручними, приємними на дотик і стійкими до зношування.

Ергономічні вимоги до меблів для роботи. Особливо важливою є ергономіка меблів, які використовуються для роботи, зокрема в офісах і на робочих місцях. Враховуючи, що багато людей проводять за комп’ютером по кілька годин на день, особливо велика роль відводиться роботі з офісними меблями, такими як столи та стільці. Столи для роботи повинні мати достатню висоту, щоб користувач міг сидіти в зручному положенні з прямою спиною. Висота робочої поверхні має бути такою, щоб лікті були зігнуті під кутом 90 градусів, а руки зручно розташовувалися на столі. Для цього існують столі з регульованою висотою, що дозволяє налаштувати оптимальну позу для кожної людини. Важливо також, щоб столешня мала достатньо місця для розміщення всіх необхідних предметів і техніки, а також щоб вона не мала гострих кутів, що можуть призвести до травм. Для комп’ютерної роботи важливою є наявність підставки для монітора. Монітор повинен бути розташований на рівні очей або трохи нижче, щоб зменшити навантаження на шию і очі. Враховуючи, що для тривалого сидіння на одному місці важливо змінювати положення тіла, ергономічні столи повинні дозволяти людям виконувати роботу в різних позах, змінюючи висоту робочої поверхні. Стільці для роботи за комп’ютером мають бути оснащені спеціальними механізмами, що дозволяють змінювати кут нахилу спинки, регулювати висоту сидіння та підтримку попереку. Це дозволяє

користувачу налаштовувати стілець під власні анатомічні потреби, щоб запобігти болям у спині і шиї. Також важливо, щоб стілець мав можливість обертатися і мати колеса для легкого переміщення, що робить робоче місце більш функціональним і зручним.

Ергономічні вимоги до меблів для спальних приміщень

Меблі для спальні повинні забезпечувати максимально комфортні умови для сну і відпочинку, оскільки здоровий сон є важливим аспектом збереження фізичного і психічного здоров’я людини. Ергономічні вимоги до ліжка і матраца є одними з основних для забезпечення належного сну. Ліжко має бути такої висоти, щоб людина могла зручно сісти і встати з нього. Матрац повинен відповідати фізіології тіла людини, забезпечуючи рівномірний розподіл ваги і підтримку хребта. Ліжка з підйомним механізмом або з ящиками для зберігання також є популярним вибором для сучасних інтер'єрів, оскільки вони поєднують комфорт із функціональністю, дозволяючи організувати додатковий простір для зберігання речей. Вибір матеріалів для ліжок також має значення, оскільки вони повинні бути гіпоалергенними, зносостійкими і комфортними для використання.

Ергономічні вимоги до меблів для дитячих кімнат. Особливо важливими є ергономічні вимоги до меблів для дітей, оскільки правильний вибір меблів в дитячій кімнаті має значний вплив на розвиток дитини. Меблі повинні бути безпечними, зручними і підтримувати правильну поставу, що допомагає уникнути проблем з хребтом і суглобами в майбутньому. Дитячі меблі повинні бути виготовлені з екологічно чистих матеріалів, що не містять шкідливих речовин. Крім того, вони повинні бути стабільними, без гострих кутів та дрібних частин, що можуть призвести до травм. Важливо, щоб меблі для дітей були змінними і ростомісткими, щоб відповідати віковим потребам дітей і забезпечувати їм комфорт на різних етапах розвитку. Кухня – це приміщення, яке активно використовується в побуті. У процесі приготування їжі людина здійснює численні рухи, зокрема повороти, нахили і розтягування. Важливо, щоб меблі на кухні були розташовані таким чином, щоб спростити ці

рухи, знизити навантаження на спину, шию та інші частини тіла. Ергономіка кухонних меблів допомагає створити простір, в якому зручно працювати, і при цьому зменшує ймовірність розвитку травм або перенапруження. Кухонні меблі мають бути функціональними, доступними та комфортними для користувачів будь-якого віку і з різними фізіологічними особливостями. Одним із основних принципів ергономічного дизайну кухні є правильне зонування робочого простору. Простір кухні зазвичай ділиться на три основні зони: зону для приготування їжі (стільниця, плита, раковина), зону для зберігання продуктів (шафи, полиці) і зону для миття посуду (мийка). Це допомагає зменшити зайві рухи і підвищити ефективність роботи. Висота робочих поверхонь повинна бути такою, щоб користувач не відчував дискомфорту під час приготування їжі. Для більшості людей оптимальна висота стільниці становить 85-95 см від підлоги. Важливо, щоб при роботі на кухні спина залишалася прямою, а руки перебували в зручному положенні. Якщо користувач часто стоїть або працює за столом, варто використовувати стільниці з регульованою висотою для можливості коригувати її під власні потреби. Ергономічні кухонні меблі також повинні враховувати зручність доступу до шафок, ящиків і полиць. Шафи повинні мати висувні системи або розсувні двері для того, щоб все необхідне можна було легко дістати без потреби в нахилах чи важких рухах. Мийка і плита мають бути розташовані на рівні зручному для користувача, а також з урахуванням принципу «робочого трикутника» – три основні робочі зони повинні бути розташовані так, щоб забезпечити зручне переміщення між ними. Ще один важливий аспект – це матеріали, з яких виготовлені кухонні меблі. Вони повинні бути міцними, стійкими до вологи, зручними в очищенні і не виділяти токсичних речовин при нагріванні. Оскільки кухонні меблі часто піддаються різним забрудненням, важливо, щоб їх оббивка або покриття були стійкими до плям і легко чистилися.

Ергономіка меблів для ванної кімнати. Ванна кімната – це ще одна важлива зона в будинку, де ергономіка меблів і планування відіграють вирішальну роль у забезпеченні комфорту. Ванна кімната не тільки має бути

комфортною, а й безпечною для користувача, оскільки тут часто є підвищений ризик травм, пов'язаних з вологістю та слизькими поверхнями. Тому важливо враховувати як ергономічні вимоги, так і безпеку при проектуванні меблів та сантехнічних елементів для ванної кімнати. Одним із головних аспектів ергономічного дизайну ванної кімнати є правильний вибір висоти і розташування сантехнічних приладів. У ванній кімнаті важливо, щоб усі елементи були легко доступні і зручні для використання. Наприклад, висота раковини повинна бути такою, щоб людина могла без проблем помити руки або обличчя, не відчуваючи болю в спині. Оптимальна висота раковини для більшості людей становить близько 80-85 см від підлоги. Як і в кухні, принцип «робочого трикутника» має велике значення і для ванної кімнати. Він полягає в тому, що ванна, раковина і душова кабіна або унітаз мають бути зручно розташовані таким чином, щоб користувач легко переміщувався між ними без зайвих рухів. Це дозволяє зберегти зручність і скоротити час, який витрачається на виконання побутових процедур. Для ванної кімнати важливо також правильно спланувати зону для зберігання. Це можуть бути шафи або полиці для рушників, косметичних засобів та інших предметів, які повинні бути легкодоступними. Зберігання предметів має бути організоване так, щоб не потрібно було сильно нахилятися або піднімати важкі предмети. Вибір матеріалів для меблів у ванній кімнаті дуже важливий, оскільки волога середовище може призвести до швидкого зношування та пошкодження меблів. Тому меблі повинні бути виготовлені з водостійких матеріалів, таких як пластик, нержавіюча сталь або спеціальні вологостійкі покриття для дерева. Крім того, матеріали повинні бути стійкими до забруднень і легко очищатися, оскільки ванна кімната піддається різним видам забруднень. Освітлення у ванній кімнаті також має бути ергономічним. Важливо забезпечити достатнє освітлення для різних завдань, таких як гоління або нанесення косметики, для чого необхідні правильні джерела світла на рівні обличчя. Для цього використовують дзеркала з вбудованим підсвічуванням або додаткові світильники, що дозволяють уникнути тіней.

Загальні принципи ергономіки меблів для житлових приміщень. Загалом ергономіка меблів для будь-якого приміщення полягає в оптимальному поєднанні комфорту, функціональності та безпеки. Всі меблі мають бути продумані з точки зору зручності для користувачів: кожен елемент має відповідати фізіологічним особливостям тіла людини, створювати умови для природного і здорового руху, а також бути приємним для використання. Не менш важливою є можливість адаптації меблів під різні потреби і ситуації, що особливо важливо для сімей з дітьми або людей з обмеженими можливостями. Таким чином, ергономіка меблів є важливою складовою частиною сучасного дизайну інтер'єрів. Врахування ергономічних вимог до меблів не тільки підвищує комфорт, але і сприяє збереженню здоров'я користувачів, мінімізуючи навантаження на організм і створюючи зручні умови для повсякденного життя.

Висновок

Ергономічні вимоги до меблів є важливим аспектом у їх проектуванні, що визначає не тільки естетичні характеристики, а й комфорт, здоров'я і безпеку користувачів. Правильне оформлення меблів з урахуванням фізіологічних особливостей людини дозволяє забезпечити комфорт у використанні, знижує навантаження на організм і сприяє збереженню здоров'я. Сучасні меблі повинні бути не тільки красивими і стильними, але й функціональними, безпечними та відповідати ергономічним стандартам.

Тема 7. Композиційне оформлення інтер’єрного простору

Композиція в інтер’єрі – це мистецтво організації простору таким чином, щоб кожен елемент, кожна деталь або група деталей працювали в єдиному контексті, утворюючи гармонійну і функціональну середу для людини. Від композиційного оформлення залежить не тільки візуальна привабливість простору, але й його функціональність, ергономічність, комфорт і здатність відповідати психологічним і фізіологічним потребам мешканців чи користувачів. Важливим аспектом є також ефект, який виробляється на емоційному рівні — як інтер'єр впливає на сприйняття людиною навколишнього середовища. Створення композиції в інтер’єрі вимагає врахування багатьох факторів: від загального планування простору до вибору кольорів, матеріалів і текстур.

Принципи композиції в інтер’єрі

Основним принципом композиції є досягнення гармонії між всіма елементами інтер'єру, що включають архітектурні форми, меблі, декоративні елементи, текстиль, освітлення та інші складові. Гармонія може бути досягнута за рахунок використання певних закономірностей, таких як ритм, пропорції, контраст, баланс, акценти, масштаб і симетрія.

1. **Пропорції і масштаб**. Пропорції в інтер’єрі – це взаємозв’язок розмірів різних елементів, який забезпечує збалансовану композицію. Кожен елемент повинен бути підібраний відповідно до масштабу приміщення. Наприклад, велике приміщення потребує великих меблів та елементів декору, щоб заповнити простір і уникнути його «порожнечі». Водночас, у невеликих кімнатах слід використовувати меблі менших розмірів, щоб не створювати відчуття затисненості.
2. **Баланс**. Баланс у композиції означає рівномірний розподіл візуальної ваги елементів у просторі. Баланс може бути симетричним, коли елементи розташовані однаково з обох боків від центральної осі, або асиметричним, коли різні елементи використовуються для створення рівноваги, але їхня форма або розмір можуть бути різними. Обидва типи балансу можуть створювати

гармонійну атмосферу в залежності від стилю інтер’єру.

3. **Ритм**. Ритм у композиції інтер’єру є впорядкованою черговістю елементів, яка створює відчуття руху або динаміки в просторі. Ритм може бути досягнутий за допомогою повторення кольорів, текстур, форм або розмірів елементів інтер’єру. Важливо, щоб повторювані елементи були органічно вписані в загальний контекст і не створювали відчуття механічності або монотонності.
4. **Контраст і акценти**. Контраст допомагає привернути увагу до окремих частин інтер’єру, а також підкреслює важливі деталі. Він може бути створений за рахунок використання різних кольорів, текстур або матеріалів. Наприклад, контраст між світлим і темним, матовим і глянцевим, великим і малим створює виразність і динаміку простору. Водночас важливо створювати акценти, виділяючи певні деталі або зони в інтер’єрі, наприклад, за допомогою яскравих кольорів або цікавої форми меблів.
5. **Єдність і різноманітність**. Для досягнення гармонійної композиції необхідно поєднувати єдність і різноманітність елементів. Єдність досягається через повторення певних кольорів, матеріалів або стилістичних елементів, що об'єднують простір. У той же час різноманітність дозволяє уникнути одноманітності та надає інтер’єру глибину і багатогранність.

Основні елементи композиції в інтер’єрі

1. **Меблі**. Меблі є основними об'єктами, які формують інтер’єр. Їхнє розташування повинно відповідати функціональному призначенню простору, а також стилістичним вимогам. Важливим аспектом є правильне зонування простору за допомогою меблів. Це особливо актуально для просторів, що мають багатофункціональне призначення. Наприклад, вітальня може бути зонована на зону відпочинку, робочу зону і зону для розваг. Меблі в цих зонах повинні бути не тільки зручними, а й естетично привабливими, відповідати стилю інтер’єру і створювати загальний естетичний ефект.
2. **Колір**. Колір є одним з найбільш важливих інструментів у створенні композиції. Він не лише визначає емоційну атмосферу простору, але й відіграє важливу роль у візуальному сприйнятті розмірів кімнати, її висоти та глибини.

Світлі кольори візуально розширюють простір, тоді як темні створюють інтимнішу атмосферу. Для великих приміщень часто вибираються більш насичені кольори, а для маленьких – пастельні або нейтральні відтінки. Вибір кольору також має враховувати функціональні особливості приміщення. Наприклад, у кухні або ванній кімнаті часто використовуються світлі тони, які створюють відчуття чистоти і свіжості.

3. **Матеріали та текстури**. Матеріали, з яких виготовлені меблі, підлога, стіни та інші елементи інтер'єру, впливають на візуальне сприйняття простору, створюючи текстурну різноманітність. Для досягнення гармонії в композиції важливо поєднувати різні текстури таким чином, щоб вони не створювали відчуття перевантаженості, але й не виглядали занадто одноманітно. Наприклад, дерев'яні поверхні можуть бути поєднані з металевими або тканинними матеріалами, створюючи ефект контрасту. Вибір матеріалів також залежить від стилю інтер'єру. Наприклад, для стилю мінімалізм часто вибираються прості, гладкі поверхні, а для класичного – багаті текстури та деталі.
4. **Освітлення**. Освітлення є ключовим елементом композиції інтер'єру. Правильне освітлення не тільки підкреслює декоративні елементи, але й створює необхідну атмосферу для комфортного перебування. Різні типи освітлення – основне (для загального освітлення), акцентне (для підкреслення деталей або акцентів) та декоративне (для створення атмосферного ефекту) – повинні бути комбіновані таким чином, щоб забезпечити рівномірне і функціональне освітлення в усіх зонах приміщення.

Заключення

Композиційне оформлення інтер'єрного простору – це не просто поєднання меблів і декору, але й глибока взаємодія між різними елементами, яка дозволяє створити гармонійний, зручний і естетично привабливий простір. Композиція в інтер'єрі є результатом вмілого поєднання пропорцій, балансу, контрастів, кольорів і матеріалів, що забезпечує не тільки зовнішній вигляд, але й функціональність простору. Тому при розробці інтер'єру важливо

враховувати не лише естетичні, але й практичні аспекти, що впливають на комфорт і зручність користувачів.

Тема 8. Додаткове предметне оформлення інтер’єрного простору

Додаткове предметне оформлення інтер’єрного простору є важливим етапом у створенні завершеного та гармонійного вигляду будь-якого приміщення. На перший погляд, це можуть бути дрібниці, але саме вони надають простору характер, емоційний відтінок і завершеність. Така деталізація не тільки додає візуального комфорту, але й безпосередньо впливає на атмосферу, емоційне сприйняття та зручність. Від вибору декоративних елементів до їхнього правильного розташування залежить те, як людина відчуває себе в цьому просторі, чи комфортно їй в ньому перебувати.

Завдання додаткового предметного оформлення полягає в тому, щоб, не навантажуючи приміщення, підкреслити його стиль і функціональність. Це може бути використання аксесуарів, декоративних елементів, текстилю, предметів мистецтва, рослин, світильників, дзеркал, годинників, ваз та ін. Всі ці деталі повинні бути підібрані та розміщені таким чином, щоб вони не тільки гармонійно вписувалися в загальну концепцію інтер'єру, але й підкреслювали його характер та ідею. Одним із важливих аспектів є взаємодія між декоративними елементами і основними предметами меблів та архітектурними особливостями простору. Важливо розуміти, що додаткові елементи не повинні змагатися за увагу з основними, а навпаки – доповнювати і підкреслювати їх. Тому в композиції інтер'єру необхідно враховувати не тільки пропорції меблів, але й правильно дозувати кількість і розміщення додаткових елементів, щоб вони не перевантажували простір, але при цьому ефективно виконували свої функції.

Текстиль як важлива складова оформлення

Текстиль є однією з основних складових додаткового предметного оформлення. Від вибору тканин залежить не тільки естетика простору, але й його функціональність. Штори, покривала, подушки, килими, пледи та інші текстильні вироби мають здатність змінювати атмосферу приміщення, надаючи йому м'якості та затишку. Важливо пам’ятати, що текстиль не тільки покращує зовнішній вигляд, а й має практичні функції – він може допомогти регулювати

акустику в кімнаті, захистити від сонячного світла, забезпечити тепло чи прохолоду. Особливо важливу роль текстиль відіграє в таких приміщеннях, як вітальні, спальні та дитячі кімнати. У таких просторах використання м'яких тканин, теплих кольорів та текстур допомагає створити атмосферу затишку та спокою. Водночас у таких приміщеннях, як кухні чи офіси, текстиль може бути більш функціональним і використовуватись для створення легких, повітряних ефектів, але з практичною метою – наприклад, для захисту меблів від забруднень або для поділу простору на зони. Килими та доріжки також є важливим елементом текстильного оформлення. Вони не тільки додають кольору та текстури, але й забезпечують комфорт, роблячи підлогу більш теплою та приємною на дотик. Вибір кольору та малюнка килима може значною мірою впливати на сприйняття простору, тому важливо підібрати такий елемент, який органічно впишеться в загальну палітру.

Освітлення як декоративний елемент

Освітлення не лише виконує свою основну функцію – освітлює простір, але й має великий декоративний вплив на інтер'єр. Завдяки освітленню можна створювати різні настрої в приміщенні, підкреслювати важливі деталі, змінювати сприйняття простору в залежності від часу доби або функціонального використання кімнати. Різноманітні світильники – від стельових люстр до настільних ламп та світильників на підлогу – є не тільки джерелами світла, але й самі по собі можуть стати стильними акцентами в інтер'єрі. Правильне комбінування різних типів освітлення (загального, акцентного та декоративного) дозволяє створювати комфортне і функціональне середовище для проживання. Наприклад, у вітальні можна поєднувати м'яке загальне освітлення з акцентними світильниками, що підсвічують картину чи декоративний елемент. Також великий вплив на інтер'єр має використання світлодіодного освітлення, яке не тільки енергозберігаюче, але й має безліч варіантів кольорових температур і яскравості. Це дозволяє підлаштовувати освітлення під різні потреби і створювати потрібну атмосферу. Важливо також враховувати напрямок світла і його розподіл – наприклад, промені світла, які

падають на стіни, створюють ефект об’єму, а підсвічування підлоги або стелі додає легкості простору.

Декоративні елементи та аксесуари

Декоративні елементи є важливим інструментом у створенні інтер’єрного образу. Це можуть бути різноманітні вази, статуетки, картини, фотографії, декоративні годинники, дзеркала та інші предмети, які виконують роль акцентів або фокусних точок у просторі. Вибір декоративних елементів залежить від загального стилю приміщення, кольорової гами та особистих уподобань мешканців. Одним із основних завдань при виборі декоративних елементів є створення контрастів. Наприклад, суворі геометричні форми можуть бути доповнені м’якими лініями та текстурами, а металеві деталі – дерев’яними елементами. Важливо зберігати пропорції і не перенавантажувати простір зайвими деталями. Водночас надмірна простота теж може призвести до створення «порожнього» ефекту, коли кімната виглядає холодною або незавершеною. Ось чому важливо зберігати баланс між мінімалізмом і декоративністю. Рослини є ще одним важливим елементом предметного оформлення. Вони не тільки додають кольору і текстури, але й сприяють створенню затишної, природної атмосфери. Рослини можуть використовуватися як основний елемент декору або бути додатковим штрихом, що підкреслює загальну композицію. Вибір рослин залежить від освітлення приміщення та умов догляду за ними. Крім уже згаданих декоративних елементів, текстилю, освітлення та рослин, існує безліч інших варіантів додаткового оформлення інтер’єрного простору. Ось деякі з них:

1. **Архітектурні деталі та оздоблення**

Це можуть бути декоративні елементи на стінах, стелях або підлозі, такі як молдинги, карнизи, розетки, ліпнина або панелі. Вони додають інтер’єру елегантності та витонченості. Декоративні ніші, арки, колони та інші архітектурні форми можуть підкреслити стиль інтер'єру і створити відчуття простору та глибини.

2. **Меблеві акценти**

Окрім основних меблів, до додаткового оформлення належать також аксесуари для меблів – декоративні подушки, ковдри, чохли, оббивка. Вибір тканин, кольорів і текстур для цих елементів має важливе значення для підкреслення загального стилю. Вони можуть стати яскравими акцентами в кімнаті, якщо обрані в контрастних кольорах або з нестандартними малюнками.

3. **Декоративні полички та відкриті стелажі**

Відкриті полички і стелажі можуть бути використані для розміщення різноманітних декоративних елементів, книг, фотоальбомів або колекцій. Ці елементи додають простору індивідуальність і допомагають створити особливу атмосферу в кімнаті. Вони також можуть бути виготовлені в різних стилях – від сучасних металевих конструкцій до класичних дерев'яних варіантів.

4. **Скульптури та художні предмети**

Маленькі скульптури, витвори мистецтва, декоративні статуетки або колекційні предмети можуть бути важливими акцентами в інтер'єрі. Це можуть бути як абстрактні форми, так і класичні статуї або сучасні інсталяції. Вони не лише прикрашають простір, але й можуть виражати характер або уподобання власників.

5. **Кераміка та гончарні вироби**

Використання керамічних виробів – від простих чашок і ваз до більш складних предметів декоративного мистецтва – може значно змінити вигляд інтер'єру. Гончарні вироби додають натурального тепла і текстури, вони органічно вписуються в різні стилі, такі як прованс, бохо чи еко-стиль.

6. **Декор для стін**

Для стін можна використовувати не тільки фарбу або шпалери, але й спеціальні декоративні панелі, стінні наклейки, фотошпалери або навіть 3D-облицювання. Картини, плакати або фотографії на стінах допомагають створити емоційний настрій і підкреслити стиль інтер'єру.

7. **Дзеркала**

Дзеркала є важливими декоративними елементами, які здатні візуально розширювати простір, збільшувати кількість світла і створювати цікаві

відображення. Вони можуть бути вишуканими витворами мистецтва або функціональними елементами декору, що виконують кілька завдань одночасно.

8. Фонтани та водні елементи

Для створення спокійної, розслаблюючої атмосфери часто використовують декоративні фонтани або інші водні елементи. Вода в інтер'єрі може стати не тільки естетично приємною частиною, але й допомогти поліпшити атмосферу завдяки її звукам, які мають заспокійливу дію.

9. Теплі елементи – каміни та обігрівачі

Камін є чудовим декоративним елементом, що додає інтер'єру затишку та вишуканості. Як традиційний камін, так і сучасні електричні варіанти можуть стати центральним акцентом в інтер'єрі, створюючи ефект тепла і затишку. Важливо правильно поєднувати цей елемент з іншими декоративними акцентами, щоб він не затьмарював загальну композицію.

10. Сенсорні елементи та інтерактивний декор

Сучасний тренд у декоруванні – це інтерактивні елементи, які взаємодіють з користувачем, наприклад, інтелектуальні системи освітлення, системи «розумного дому», що змінюють атмосферу відповідно до настрою або часу доби. Це можуть бути лампи, що змінюють колір, або екрани, які відображають динамічні картини.

11. Елементи ручної роботи

Вироби ручної роботи надають інтер'єру унікальності і підкреслюють індивідуальність власників. Це можуть бути як меблі, так і різноманітні декоративні предмети – від картини до текстильних виробів. Хендмейд елементи додають емоційної теплоти та підкреслюють стиль «живого» інтер'єру.

12. Садові та балконні елементи

Якщо приміщення має балкон або відкриту терасу, важливо розглянути можливість використання цього простору для оформлення додаткових елементів, таких як меблі для вулиці, світильники, декоративні рослини або арт-об'єкти. Використання природних матеріалів, таких як дерево, камінь,

метал, допомагає інтегрувати природне середовище з внутрішнім інтер'єром.

13. Ароматизатори та свічки

Аромат є ще одним аспектом, який може значно змінити атмосферу в приміщенні. Використання ароматизаторів, свічок, ефірних олій або ароматних паличок допомагає створити не лише фізичний, але й емоційний комфорт у приміщенні. Ароматизатори можуть бути використані як частина загальної концепції декору, доповнюючи стиль і атмосферу приміщення. Додаткове оформлення інтер’єру – це не просто прикраса простору, а важливий етап у створенні комфортного, функціонального та емоційно насиченого середовища. Вибір додаткових елементів має ґрунтуватися на стилі інтер’єру, потребах мешканців і на бажанні створити простір, який буде не тільки красивим, але й комфортним для кожного, хто в ньому перебуває.